387R0822

27.3.87 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 84/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 822/87,

annettu 16 päivänä maaliskuuta 1987,

viinikaupan yhteisestä järjestämisestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

sekä katsoo, että

viinialan markkinajärjestelyä koskevia perussäännöksiä on muutettu useita kertoja asetuksen (ETY) N:o 337/79 [2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 536/87 [3], antamisen jälkeen; näiden tekstien lukumäärän, monimutkaisuuden ja *Euroopan yhteisöjen virallinen lehden* eri numeroihin hajaantuneisuuden vuoksi niitä on vaikea käyttää, ja niiltä puuttuu kaikelta oikeudelliselta sääntelyltä vaadittava selkeys; tästä syystä niistä olisi laadittava uusi koonnos,

tähän asetukseen olisi sisällytettävä pöytäviinityyppien määrittelemisestä 5 päivänä helmikuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 340/79 [4] säännökset, sellaisena kuin ne on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3805/85,

maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

yhteisen maatalouspolitiikan päämääränä on saavuttaa perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteet; erityisesti viinialalla on tarpeen markkinoiden tasapainottaminen ja maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaaminen; nämä tavoitteet voidaan saavuttaa ainoastaan mukauttamalla erityisesti laatupoliittisten näkökohtien mukaisesti voimavarat tarpeisiin,

asetuksen soveltamiseksi tehokkaasti on välttämätöntä määritellä tarkkaan ne tuotteet, erityisesti pöytäviini, jotka kuuluvat asetuksen soveltamisalaan,

teknologian ja määritysmenetelmien nopean kehityksen kauden vuoksi puhdistetun tiivistetyn rypälemehun tuntemuksessa on saavutettu sellainen taso, joka mahdollistaa tämän tuotteen tarkan määrittelemisen; olisi myös säädettävä neuvoston mahdollisuudesta muuttaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tarvittaessa tuotteen määritelmää edellä mainitun tuntemuksen kehityksen perusteella,

viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston tuotannon kehitys, erityisesti sen eri lajikkeisiin jakautumisen osalta, mahdollistaa viininviljelyn tuotantokyvyn tulevan kehityksen ennustamisen; jäsenvaltioiden olisi tästä syystä seurattava tätä kehitystä vuosittaisilla tutkimuksilla,

viinimarkkinoiden tuotannon ja kysynnän tasapainon varmistamiseksi on tunnettava tuotantokyky ja arvioitava vuosittain saatavan rypälemehun ja viinin määrä,

viinitarhojen voidaan havaita siirtyvän sellaisille tuotantoalueille, joilla viljelyolosuhteet ovat suotuisammat; tämä siirtyminen rinteiltä tasangoille ei aina vastaa eri alueiden luonnollista soveltuvuutta viininviljelyyn ja johtaa yleensä tuotoksen kasvuun, toisinaan laadun kustannuksella; nämä näkökohdat huomioon ottaen on tarpeen tuotannon valvomiseksi sekä määrällisesti että laadullisesti luokitella luonnollisen viininviljelyyn sovel-

(1) EYVL N:o C 283, 10.11.1986, s. 99
(2) EYVL N:o L 54, 5.3.1979, s. 1
(3) EYVL N:o L 55, 25.2.1987, s. 1
(4) EYVL N:o L 54, 5.3.1979, s. 60

tuvuuden mukaan ne alueet, joilla viljellään viinintuotantoon tarkoitettuja viiniköynnöksiä, ja ne alueet, joilla näitä viiniköynnöksiä voitaisiin viljellä,

alueen soveltuvuus viininviljelyyn ja viinitarhan aluevaihtoehdot perustuvat luonnollisiin tekijöihin, kuten maaperään, ilmastoon ja maastoon; yhteisön viinitarhojen tarkastelu näiden seikkojen perusteella johtaa alueiden luokittelemiseen kolmeen eri luokkaan,

ilmasto-olosuhteet vaikuttavat ratkaisevasti viinien luonnolliseen alkoholipitoisuuteen tilavuusprosentteina, joka on perustana yhteisön alueen viininviljelyvyöhykkeiden jakoon; nämä viininviljelyvyöhykkeet heijastavat erilaisia ilmasto-olosuhteita, ja niitä voidaan näin pitää perustana viinialueiden luokittelussa,

maaperän ja maaston vaikutus tuotteen laatuun on voimakkaasti riippuvainen ilmasto-olosuhteista; käytettäessä näitä tekijöitä luokittelun perustana ne on suhteutettava ilmastoon; kuitenkin yhdessä tapauksessa viittaaminen ainoastaan viininviljely- vyöhykkeeseen ei ota tarpeeksi huomioon ilmaston vaikutuksia; sen vuoksi on tarpeen erotella alueiden luokitteluperusteita myös tämän viininviljelyvyöhykkeen sisällä,

ilmasto-olosuhteet ja maaperä A-viininviljelyvyöhykkeellä ja B-viininviljelyvyöhykkeen saksalaisessa osassa eivät oikeuta sisällyttämään näitä alueita 2 luokkaan,

viinimarkkinoiden suuresti ylijäämäinen tilanne huononee nopeasti ja voi, erityisesti yhteisön nykyisen taloudellisen tilanteen vuoksi, vaarantaa perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden toteutumista tuottajien tuloihin kohdistuvan liiallisen paineen vuoksi,

viinimarkkinoiden hoitamisesta saadun kokemuksen ja tehtyjen tutkimusten perusteella on osoittautunut välttämättömäksi säätää tarvittavista rakenteellisista toimenpiteistä tasapainon varmistamiseksi viinimarkkinoilla; tämä on luultavasti mahdollista ainoastaan kieltämällä väliaikaisesti uudet viljelmät; on kuitenkin suotavaa säätää poikkeusmahdollisuudesta sellaisille alueille, joilla on tarkoitus tuottaa määritetyllä alueilla tuotettuja laatuviinejä, jäljempänä "tma-laatuviinit", joiden kysyntä saattaisi olla suuresti tarjontaa suurempi; näissä olosuhteissa on perusteltua rajoittaa jo aiemmin myönnettyjä viljelyoikeuksia,

tästä viljelykiellosta vapauttaminen on perusteltua, jos kyseessä on jäsenvaltiossa toimiva uusi pienikokoinen viljelmä, joka tuottaa vähemmän kuin 25 000 hehtolitraa viiniä vuodessa, tai jos kyseessä on uusi viljelmä, jonka viiniköynnökset kuuluvat käyttötarkoitukseltaan ainoastaan syötäväksi tarkoitettuja viinirypäleitä tuottavien viiniköynnöslajikkeiden luokkaan,

jäsenvaltioiden olisi voitava myös antaa lupa uudelle viljelmälle, jos kyseessä on yleisen edun vuoksi uusjakoa tai pakkolunastusta koskevat toimenpiteet tai jos kyseessä on maatalouden rakenteen tehokkuuden parantamiseksi toteutetut toimenpiteet neuvoston määrittelemien vaatimusten mukaisilla kehittämissuunnitelmilla; kokemus on kuitenkin osoittanut, että on suotavaa kieltää tämän mahdollisuuden käyttö sellaiselta jäsenvaltiolta, jossa tma-laatuviinituotanto muodostaa merkittävän osan koko viinituotannosta,

jäsenvaltioiden olisi voitava antaa lupa uusiin viljelmiin silloin, kun kyseessä on alue, joka on tarkoitettu viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen, sen jälkeen, kun näiden alueiden luopumistuet on lopetettu, ja silloin kun kyseessä on kokeisiin käytettävä alue, jos tämän alueen tuotanto ei suoranaisesti liity viinimarkkinoihin,

tietyt viininviljelijät ovat saaneet oikeuden uusiin viljelmiin eri maiden kansallisen lainsäädännön perusteella; tavoite palauttaa markkinoiden tasapaino saattaisi vaarantua, jos tiettyjä näistä oikeuksista käytetään sinä aikana, jolloin uudet viljelmät ovat kiellettyjä; yleinen etu vaatii keskeyttämään näiden oikeuksien käytön kyseisenä aikana ja pidentämään niiden voimassaoloaikaa vastaavasti,

viinialalle nykyisin ominainen rakenteellinen ylijäämä vaatii vähentämään yhteisön viinialan tuotantokykyä; vähentäminen voidaan toteuttaa asteittain rajoittamalla paikkausistutusoikeuden käyttämistä; olisi säädettävä niistä edellytyksistä, joilla viiniköynnöksiä saa paikkausistuttaa,

saadun kokemuksen perusteella tuottajien tiedonantovelvollisuus voidaan rajata koskemaan ainoastaan jo suoritettuja toimia; jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus saada halutessaan tiedonanto näistä toimista ennen niiden suorittamista, jotta voitaisiin varmistaa yhteisön säännösten panemiseksi täytäntöön toteutettujen kansallisten toimenpiteiden noudattaminen,

yksityiskohtaista tietoa on oltava käytettävissä; komission olisi edelleen annettava neuvostolle vuosittain kertomus viinin tuotantokyvyn kehityksestä; on suotavaa, että tämä kertomus laaditaan viiniä tuottavien jäsenvaltioiden antamien, tuottajien omista ilmoituksista kerättyjen tietojen perusteella,

ottaen huomioon yhteisön tiettyjen alueiden perinteiset tuotanto-olosuhteet on tarpeen sallia jäsenvaltioiden antaa tiukempia kansallisia määräyksiä uusille viljelmille ja paikkausistutuksille,

olisi kiellettävä määräajaksi väliaikaisesti hyväksyttyjen viiniköynnöslajikkeiden viljely yhteisössä tuotettujen laatuviinien tason parantamiseksi; olisi säädettävä tiettyjä poikkeuksia siitä periaatteesta, että ainoastaan luokitukseen merkittyjä lajikkeita voidaan viljellä, jotta jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus suorittaa tietyn viiniköynnöslajikkeen viljelynsoveltuvuuskokeita, tieteellisiä tutkimuksia, valinta- ja risteytystyötä sekä tuottaa vientiin tarkoitetun viiniköynnöksen lisäysaineistoa,

viinialan tuotantokykyä koskevien yhteisön säännösten noudattamisen varmistamiseksi on välttämätöntä kieltää kaikki kansalliset viljelytuet sellaisille alueille, joilla on tarkoitettu tuotettavan 3 luokkaan kuuluvaa pöytäviiniä,

on suotavaa säätää yhteisistä säännöistä, joissa määritellään yhteisön tasolla sellaisista enologisista käytännöistä ja käsittelyistä, jotka ovat ainoat sallitut useimmille viinituotteille; tietyn laatutason takaamiseksi olisi myös säädettävä, että näitä käytäntöjä ja käsittelyjä voidaan käyttää ainoastaan, jos niitä käytetään asianmukaisen viiniyttämisen ja viinin säilyttämisen varmistamiseksi; jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus sallia tietyksi määräajaksi ja koetarkoituksiin tiettyjen tämän asetuksen ulkopuolelle jäävien enologisten käytäntöjen ja käsittelyjen käyttö,

leikkaaminen on yleinen enologinen käytäntö, ja sen mahdolliset seuraukset huomioon ottaen on tarpeen valvoa sen käyttöä erityisesti väärinkäytön estämiseksi,

rypälemehun ja viinin käsittely tiettyjä aineita lisäämällä olisi rajoitettava ainoastaan niihin jäsenvaltioihin, joissa nämä enologiset käytännöt ovat perinteisiä, ja olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat sallia nämä käytännöt,

tiettyinä vuosina voi olla tarpeen sallia pöytäviinin tuotantoon soveltuvien tuotteiden väkevöiminen; on kuitenkin sekä laadun että markkinoiden kannalta tärkeää, että tämä väkevöiminen suoritetaan tietyin edellytyksin ja rajoituksin; väkevöiminen voi koskea ainoastaan sellaisia tuotteita, jotka ovat peräisin tietyistä viiniköynnöslajikkeista ja joiden luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vahvuudeltaan pienin mahdollinen; tuotanto-olosuhteiden vaihdellessa huomattavasti yhteisön eri viinivyöhykkeillä on tärkeää ottaa nämä vaihtelut huomioon erityisesti väkevöinnissä käytettävissä menetelmissä,

tietyistä seikoista jo aiemmin tehtyjen tutkimusten lisäksi olisi oltava käytettävissä perusteellista tietoa kaikilta aiheeseen liittyviltä tieteellisiltä, teknisiltä ja taloudellisilta alueilta, jotta neuvosto voisi päättää toteutettavista toimenpiteistä väkevöinnin osalta; tästä syystä komission olisi suotavaa tehdä aiheesta kattava tutkimus laatiakseen siitä neuvostolle kertomuksen ja tehdäkseen aiheellisiksi katsomansa ehdotukset,

happamuus on viinin laadun määrittelemisen ja viinin olemuksen kannalta tärkeä tekijä; tietyillä tuotantovyöhykkeillä viinien happamuuden lisääminen on usein tarpeen; tämän vuoksi happamuuden lisääminen olisi sallittava tietyin edellytyksin; täydentävä happamuuden lisääminen sellaisina vuosina, jolloin ilmasto-olosuhteet ovat olleet poikkeuksellisia, on suoritettava kiireellisenä sadonkorjuun aikana, ja tämän vuoksi jäsenvaltioille olisi annettava toimivalta päättää siitä asiasta vahvistettujen edellytysten mukaisesti; olisi myös sallittava viinien happoisuuden vähentäminen happopitoisuuden korjaamiseksi, jos viiniä alempaa jalostusastetta olevien tuotteiden happoisuuden vähentäminen ei ole ollut riittävää,

makeuttamista on rajoitettava viinin liiallisen väkevöimisen välttämiseksi,

voi olla suotavaa sallia alkoholin lisääminen tiettyjen viinien valmistamiseksi; on kuitenkin tarpeen säännellä tarkasti tätä käytäntöä,

on tärkeää, että käytettävissä on tehokkaita interventiokeinoja, joilla voitaisiin varmistaa tasapaino pöytäviinimarkkinoilla sekä näiden viinien vähimmäishinta; pöytäviinin ja rypälemehun yksityiseen varastointiin ja eri tislausmuotoihin annettavan tuen on vastattava tätä vaatimusta; näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi olisi säädettävä jokaiselle pöytäviinille, joka edustaa yhteisön tuotantoa, ohjehinnan ja interventiojärjestelmän käynnistävän kynnyshinnan vahvistamisesta, ja tämän järjestelmän perusteella säädetään interventiotoimenpiteistä,

ohjehinnan ja kynnyshinnan vahvistamiseksi on tarpeen määritellä eri pöytäviinityypit; pöytäviinityypin edustavuuden määrää voidaan arvioida kyseisen pöytäviinin

määrän tai sen puolueettomien ominaisuuksien perusteella,

satoa ja varastoja koskevan ilmoitusjärjestelmän luomisen ja vuosittaisen ennusteen laatimisen on mahdollistettava markkinoiden tuntemiseen välttämättömien tilastotietojen saanti,

markkinoiden tasapainon säilyttämiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta tehdä pitkäaikaisia yksityisiä varastointisopimuksia, jos viinivuoden alussa pöytäviinin tuotanto ylittää enemmällä kuin neljällä kuukaudella viinivuoden tavanomaisen kulutuksen määrän,

on lisäksi suotavaa säätää mahdollisuudesta antaa tukea uudelleen varastoitaville pöytäviineille, joita varastointisopimuksen vuoksi ei voi pitää kaupan ja jotka saattavat aiheuttaa varastointiongelmia uuden sadon viineille,

joustava järjestelmä pöytäviinimarkkinoiden eri tilanteiden hallitsemiseksi edellyttäisi seuraavien tislausmuotojen erottamista: esitislaus, pakollinen tislaus, pakollisen tislauksen jatkotislaus, jatkotislaus yksityisesti varastoiduissa viineissä, viiniyttämisen sivutuotteiden pakollinen tislaus ja sellaisista viinirypäleistä valmistettujen viinien pakollinen tislaus, joita ei ole luokiteltu viininvalmistukseen käytettäviin rypälelajikkeisiin,

ylipuristamisella saatujen viinien huonon laadun vuoksi olisi kiellettävä tämä käytäntö, ja tämän vuoksi olisi säädettävä puristejäännöksen ja sakan tislaamisesta; näiden tuotteiden tislaamiselle olisi vahvistettava tietty vähimmäistaso ja säädettävä myös mahdollisuudesta vahvistaa myöhemmin lisätaso ennakkoarviosta saatujen tietojen perusteella; tiettyjen viinialueiden tuotantoolosuhteiden huomioon ottamiseksi näiden toimenpiteiden soveltamisesta voidaan säätää poikkeuksia,

olisi säädettävä velvollisuudesta tislata tai vaihtoehtoisesti tietyissä tapauksissa poistaa valvonnan alaisuudessa viiniyttämisen sivutuotteet; tämä velvoite ei kuitenkaan koske niitä tuottajia, joiden viiniviljelmät sijaitsevat A-vyöhykkeellä tai B-vyöhykkeen saksalaisessa osassa; saadun kokemuksen perusteella on tarpeellista varmistaa asianmukainen viiniyttämisen laatuvalvonta, ja tämän vuoksi tätä velvoitetta olisi vahvistettava ja sen soveltamisalaa laajennettava; tämän vuoksi velvoitetta poistaa viiniyttämisen sivutuotteet valvonnan alaisuudessa olisi laajennettava koskemaan tuottajia sellaisilla vyöhykkeillä, jotka on tällä hetkellä vapautettu tästä velvollisuudesta, sekä olisi velvoitettava muunlaista viinirypäleiden jalostamista kuin viiniyttämistä harjoittaneet henkilöt tislaamaan tai vaihtoehtoisesti poistamaan sivutuotteet tuotteistaan; tietyissä C III -vyöhykkeen osissa ei ole tarpeeksi tislausvälineistöä, minkä vuoksi tislattaville tuotteille olisi säädettävä väliaikaisista poikkeusjärjestelyistä, mutta varmistettava samalla viiniyttämisen sivutuotteiden poistaminen,

laadultaan keskinkertaisten viinien poistamiseksi viinimarkkinoilta olisi suotavaa säätää, että ainoastaan viininvalmistukseen käytettävistä lajikkeista saatuja rypäleitä saisi käyttää nautittavaksi tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen,

markkinoiden tervehdyttämiseksi nopeasti sellaisina vuosina, jolloin on odotettavissa merkittävä sato, erityisesti poistamalla huonolaatuisempia viinejä, on syytä säätää siitä, että esitislaus olisi mahdollista viinivuoden alusta alkaen sellaisella ostohintatasolla, joka ei kannusta tuottamaan huonolaatuista viiniä,

pakollinen tislaus on ilmeisesti tehokkain keino hillitä ylituotantoa pöytäviinimarkkinoilla; tämän vuoksi on tarpeen säätää tämän toimenpiteen käytöstä silloin, kun markkinat vaikuttavat olevan vakavasti epätasapainossa, ja tällaisen epätasapainon tarkat tunnusmerkit on määriteltävä,

ilmastolliset ja rakennepoliittiset tekijät voivat saada aikaan tuotannon erilaisen kehityksen yhteisön eri alueilla; tämän kehityksen huomioon ottamiseksi tasapuolisesti on tarpeen arvioida yhteisön eri alueilla pakollisesti tislattavan viinin kokonaismäärä ottamalla huomioon jokaisen alueen viinivuoden tuotannon ja viitetuotannon välinen ero, joka lasketaan edellisten viinivuosien perusteella ja jonka katsotaan vastaavan pöytäviinin tavanomaista kulutusta; tämä taso on nykyisin 85 prosenttia kolmen edellisen viinivuoden keskimääräisestä tuotannosta,

pakollisen tislaamisen valvonta ja suorittaminen on jokaisen jäsenvaltion tehtävänä; näiden toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi viinintuotantoalueet on ryhmiteltävä jäsenvaltioittain,

on oikeudenmukaista jakaa velvoitteet tuottajien keskihehtaarituotoksen mukaan ja pidättyä rankaisemasta niitä tuottajia, joiden sato on heikompi; tuotantoalueі-

den välisten erojen vuoksi on perusteltua soveltaa kunkin alueen tuottajiin erilaisia veroprosentteja,

olisi ilmeisesti tarpeen vahvistaa pakollisesti tislattaviksi toimitettavien viinien ostohinta tarpeeksi alhaiselle tasolle tuottajien kannalta, jottei rohkaistaisi viinintuotantoon menekin puuttuessa,

jäsenvaltioille annettu lupa jättää ottamatta haltuun tislaamalla saatua alkoholia aiheuttaa todennäköisesti sen, ettei pakollista tislaamista noudateta, silloin kun sitä käytetään jäsenvaltioissa, joissa pöytäviinituotanto on merkittävää; sen vuoksi on ilmeisesti tarpeen varata tämä mahdollisuus ainoastaan sellaisille jäsenvaltioille, joissa tislattavan viinin määrä on pieni,

suhteettoman suurten hallinnollisten kulujen välttämiseksi on suotavaa säätää pienille tuottajille suotavien poikkeusten lisäksi poikkeusmahdollisuudesta sellaisten alueiden viintuottajille, joiden pöytäviinituotanto on vähäistä; etujen ja haittojen jakamiseksi oikeassa suhteessa tuottajien kesken olisi tarkoituksenmukaista säätää siitä, että poikkeuksen saatuaan tietyn alueen tuottajat eivät voi käyttää hyväkseen valinnaista tislaamista,

alkoholin ja alkoholijuomien markkinahäiriöiden välttämiseksi on suotavaa vahvistaa säännöt tislaamalla saadun alkoholin myynnistä viinimarkkinoiden interventioiden rajoissa; erityisesti olisi määriteltävä, millä aloilla tämä myynti voisi tulla kyseeseen,

tuottajien tulojen parantamiseksi olisi tarkoituksenmukaista tietyin ehdoin taata pöytäviinille vähimmäishinta; tässä tarkoituksessa olisi erityisesti säädettävä tuottajan mahdollisuudesta toimittaa tuottamansa pöytäviini tislattavaksi vähimmäishinnalla tai käyttää mitä tahansa muuta sopivaksi katsottua toimintatapaa; kyseisten toimenpiteiden noudattamiseksi mahdollisimman tehokkaasti olisi säädettävä komission mahdollisuudesta määrittää ne määrät, jotka voivat tulla kyseeseen kokonaisrajoituksen rajoissa, joka on 6,2 miljoonaa hehtolitraa pöytäviiniä yhden viinivuoden aikana, jättäen kuitenkin komissiolle mahdollisuuden lisätä sellaisen pöytäviinin määrää, jota voidaan tislata näiden toimenpiteiden rajoissa; tässä samassa tarkoituksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta varata nämä toimenpiteet tietyille pöytäviinityypeille tai tietyille viinivyöhykkeille;

on myös suotavaa säätää mahdollisuudesta varata tämä tislausmuoto ainoastaan sellaisille tuottajille, jotka ovat toimittaneet pöytäviiniä esitislattaviksi saman viinivuoden aikana,

on myös osoittautunut tarpeelliseksi säätää pitkäaikaisen varastointisopimuksen tehneiden osalta lisätoimenpiteistä hintojen säilyttämiseksi korkeammalla tasolla kuin käynnistyshinta; jotta nämä lisätoimenpiteet olisivat tehokkaita, ne voivat koostua erityisesti kyseisen viinin varastoimisesta tietyksi ajaksi tai tämän viinin tislaamisesta tai näistä molemmista,

huolimatta siitä, että A-viininviljelyvyöhykkeen ja B-viininviljelyvyöhykkeen saksalaisen osan viiniviljelmä olisi tarkoitettu kokonaisuudessaan tuottamaan tmalaatuviinejä, osaa niiden tuotannosta, erityisesti silloin kun tietyt hehtaarituotokset ylitetään, ei voida pitää laatuviininä, vaan niitä voidaan myydä pöytäviininä; sen estämiseksi, että näitä viinejä tarjottaisiin liian suuria määriä interventioon, jolloin interventiokulut lisääntyisivät alalla kohtuuttomasti, on tarpeen säätää viinivuodesta 1988–1989 alkaen rajoitus näillä vyöhykkeillä tislattaviin määriin; olisi kuitenkin säädettävä mahdollisista sopeuttamistoimenpiteistä vakavien markkinahäiriöiden välttämiseksi,

tuottajia, jotka ovat tislauksen yhteydessä kohottaneet viinin alkoholipitoisuutta lisäämällä sakkaroosia tai rypälemehua, jolle on tähän tarkoitukseen annettu tukea, olisi estettävä saamasta tästä toimenpiteestä aiheetonta taloudellista hyötyä; tuolloin olisi säädettävä ostohinnan alentamisesta mainittua hyötyä vastaavan verran kaikkien säädettyjen tislausten osalta, lukuun ottamatta 35 ja 45 artiklassa tarkoitettuja tislauksia, joiden hintataso oikeuttaa poikkeukseen,

kaikki yhteisön tuottajat eivät suorita luonnollisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina kohottamista samanlaisissa taloudellisissa olosuhteissa yhteisön tämän asetuksen sallimien erilaisten enologisten käytäntöjen vuoksi; näiden erojen poistamiseksi olisi kannustettava viiniköynnöksestä saatavien tuotteiden käyttöä väkevöimiseen laajentaen näin niiden markkinoita ja auttaen samalla välttämään viinintuotannon ylijäämää; tätä varten väkevöimisessä käytettävien eri tuotteiden hinnat olisi yhtenäistettävä; tämä voidaan tehdä luomalla tukijärjestelmä väkevöinnissä käytettäville tiivistetyille rypälemehuille ja puhdistetuille tiivistetyille rypälemehuille; viinimarkkinoiden yleisen tasapainon säilyttämiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta varata tietyn viinivuoden aikana tuen antaminen ainoastaan sellaisille rypälemehuille, jotka on tuotettu viininviljelyvyöhyk-

keellä, jossa viinintuotanto leikkaamista varten on perinteisesti tärkeä osa maataloutta,

on osoittautunut tarpeelliseksi lisätä viinikõynnöksestä saatavien tuotteiden käyttöä vakaamman tasapainon saavuttamiseksi tuotannon ja käytön välillä; on ilmeisesti perusteltua puuttua pöytäviininvalmistukseen jo sen aikaisessa tuotantovaiheessa suosimalla rypälemehun käyttöä muuhun kuin viiniyttämiseen ja erityisesti rypäletäysmehun valmistukseen sekä tiettyjen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa perinteisesti valmistettavien yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 22.07 kuuluvien tuotteiden valmistukseen, koska näille käyttömuodoille on nykyisin varsin huomattavat markkinamahdollisuudet,

yhteisössä tuotettavan rypälemehun käyttöä muiden juomien kuin viinin valmistukseen jarruttaa kolmansissa maissa tuotettavien rypälemehujen kilpailu; näissä olosuhteissa kyseisiin käyttömuotoihin tarkoitetun rypälemehun tasaisen menekin mahdollistamiseksi on osoittautunut tarpeelliseksi säätää tukijärjestelmästä kyseisiin käyttömuotoihin tarkoitetuille rypälemehuille ja tiivistetyille rypälemehuille, ja tämän tuen määrä on vahvistettava siten, että edellä tarkoitettujen yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden hankintakustannukset sijoittuvat vastaavalle tasolle kuin vastaavien kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden,

nämä perusteet soveltuvat myös tapauksiin, joissa rypälemehua käytetään pääasiallisena valmistusaineena Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa kaupan pidettävässä tuoteryhmässä, josta kuluttajat voivat valmistaa viinin kaltaista tuotetta; tuen antamisen on johdettava siihen, että yhteisön rypälemehut korvaavat muualta tuodut rypälemehut,

teollisuus, joka käyttää tiettyjä näistä yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 22.07 kuuluvista tuotteista, tarvitsee sellaista rypälemehua, jonka luonnollinen sokeripitoisuus on hyvin korkea ja jota perinteisesti tuotetaan Välimeren alueen viinintuotantoalueilla; olisi syytä varata tuki sellaisilta yhteisön alueilta peräisin oleville rypälemehuille, jotka pystyvät parhaiten vastaamaan edellä tarkoitettuja laatuvaatimuksia, jotta käyttäjät saisivat edelleen tarpeidensa mukaista valmistusainetta; tämä ei saa kuitenkaan vääristää kilpailua,

rypälemehun käyttäminen rypäletäysmehun valmistukseen auttaa vähentämään ylijäämäviinin tislauskustannuksia; käyttöä voitaisiin lisätä tehokkaalla rypäletäysmehun kulutuksen edistämistoiminnalla; tämän vuoksi olisi suotavaa säätää, että tiettyjen viinivuosien aikana rypälemehun käyttämiseen annettava tuki ohjataan osittain näiden toimenpiteiden rahoittamiseen,

pakollisen tislaamisen varmistamiseksi on velvollisuutensa laiminlyöneet tuottajat jätettävä interventiotoimenpiteiden ulkopuolelle,

olisi edistettävä vaihtoehtoisten käyttömuotojen etsimistä tislaamiselle pöytäviinin ylijäämien vähentämiseksi,

yhteisössä ja yhteisön ulkopuolella pidettävät tiedotus- ja edistämiskampanjat saattaisivat avata pöytäviinille uusia markkinoita ja vähentää ylijäämiä,

olisi myös säädettävä mahdollisista toimenpiteistä, jos hinnat nousevat korkeiksi yhteisön markkinoilla,

yhteismarkkinoiden toteuttaminen edellyttää myös yhden järjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajoilla tapahtuvalle kaupalle; toimivaltaisten viranomaisten on seurattava jatkuvasti kaupankäyntiä voidakseen arvioida markkinoiden kehittymistä ja tarvittaessa soveltaa tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä; tämän vuoksi olisi myös säädettävä tuontitodistuksen ja vientitodistuksen antamisesta, jolloin edellytetään vakuutta niiden toimenpiteiden toteuttamisesta, joiden vuoksi todistusta haetaan,

yhteisen tullitariffin soveltamisen on periaatteessa riitettävä vakauttamaan yhteisön markkinat estämällä kolmansien maiden hintatason ja sen muutosten heijastuminen yhteisön sisäisiin hintoihin,

on kuitenkin tarpeen välttää yhteisön markkinoilla häiriöitä, jotka johtuvat maailmanmarkkinoilla poikkeuksellisilla hinnoilla tehdyistä tarjouksista; tämän vuoksi olisi vahvistettava tietyille tuotteille viitehinta ja lisättävä tulleihin tasausmaksu, jos tarjoushinta vapaasti rajalla tulleineen jää viitehintoja alhaisemmaksi,

myös tietyissä kolmansien maiden kanssa tehdyissä sopimuksissa määrätään tariffietuusmyönnytyksistä, jos viitehintaa noudatetaan; näissä tapauksissa on osoittautunut tarpeelliseksi toteuttaa toimenpiteitä, joilla varmistetaan järjestelmän moitteeton toiminta, jotta viinikaupan yhteisessä järjestämisessä vahvistettuja tuontijärjestelmän tavoitteita ei vaarannettaisi,

olisi myös erityisesti säädettävä tarvittavista toimenpiteistä, jotta jäsenvaltioiden tulliviranomaiset voisivat soveltaa kolmansien maiden kanssa tehtyjä sopimuksia; näiden sopimusten panemiseksi täytäntöön on lisäksi tarpeen määrätä niistä edellytyksistä ja siitä menettelystä, joita käytetään tariffimyönnytysten peruuttamiseksi, jos viitehintaa ei noudateta; peruuttaminen voidaan tehdä tasoitusmaksun palauttamisen lisäksi,

olisi suotavaa säätää tilanteen kuukausittaisesta katsauksesta, jotta tariffimyönnytyksen peruuttamista tai tasoitusmaksun palauttamista sovellettaisiin ainoastaan, kun se on aivan välttämätöntä järjestelmän toiminnan varmistamiseksi,

vaatimus liittää viineihin viejämaan antama asiakirja saattaa olla hyvä tapa valvoa viitehinnan noudattamista, jos kyseinen maa on sitoutunut toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi,

häiriöiden välttämiseksi yhteisön markkinoilla olisi säädettävä tietyille kolmansista maista tuoduille rypälemehuille ja rypäletäysmehuille tuontimaksu ja näihin maihin vietäville vastaaville tuotteille vientituki; näiden molempien tarkoituksena on kattaa yhteisön ja sen ulkopuolisten hintojen välinen erotus,

edellä esitetyn järjestelmän lisäksi ja sen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi olisi säädettävä sisäisen jalostusmenettelyn käytön valvonnasta, ja silloin kun markkinatilanne niin vaatii, tämän käytön osittaisesta tai täydellisestä kieltämisestä; tämä järjestelmä saattaa kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa osoittautua virheelliseksi; tällöin yhteisön markkinat voisivat jäädä suojattomiksi tästä johtuville häiriöille, ja sen vuoksi yhteisölle on annettava mahdollisuus toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet,

ottaen huomioon kuluttajien etu ja kolmansien maiden halukkuus saada vastaava kohtelu niiden omille tma-laatuviineille, olisi säädettävä sopimusten vastavuoroisuuden perusteella mahdollisuudesta saada nautittavaksi tarkoitetuille tuontiviineille, joissa on maantieteellinen merkintä, tietyin edellytyksin tma-laatuviineille säädettyä valvontaa ja suojelua, silloin kun kyseisiä viinejä pidetään kaupan yhteisön markkinoilla,

nykyisten enologisten tietojen ja teknologian kehityksen perusteella olisi säädettävä rikkidioksidin enimmäispitoisuudesta nautittavaksi tarkoitetuille viineille, kuohuviinejä ja väkeviä viinejä lukuun ottamatta,

kuluttajan suojelemiseksi viineiltä, joiden haihtuvan happoisuuden pitoisuus on liian korkea, olisi määriteltävä niiden enimmäispitoisuudet,

saadun kokemuksen perusteella rypäletäysmehun ja tiivistetyn rypäletäysmehun käymistilaan saattaminen olisi kiellettävä muulloin kuin valmistettaessa tiettyjä yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 22.07 kuuluvia tuotteita; olisi myös suotavaa kieltää sellaisten viinien liikkeeseen laskeminen, joista saadaan pöytäviiniä ja jotka eivät sisällä pöytäviinille asetettua vähimmäisalkoholipitoisuutta,

tietyt tuontiviinit, jotka ovat ominaisuuksiltaan erilaisia kuin yhteisön viinit, voivat olla hyödyllisiä kuohuviinien valmistuksessa; tämän vuoksi olisi laadittava kattava luettelo näitä viinejä tuottavista lajikkeista ja alueista,

tietyn laatutason ylläpitämiseksi viinintuotannossa ja luokittelemattomista lajikkeista saatujen tuotteiden myynnin hillitsemiseksi olisi säädettävä siitä, että ainoastaan suositeltavia tai hyväksyttyjä lajikkeita saa käyttää valmistettaessa rypälemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, sekä valmistettaessa tiivistettyä rypälemehua, pöytäviinin valmistukseen soveltuvaa viiniä, pöytäviiniä, tma-laatuviiniä ja väkevää viiniä,

sen välttämiseksi, että tuottaja, joka viljelee suositeltavien tai hyväksyttyjen viiniköynnöslajikkeiden luettelosta poistettavaa lajiketta, menettäisi ansioita ilman siirtymäkautta, olisi tämän lajikkeen rypäleiden käyttö sallittava tma-laatuviinin valmistukseen tiettynä ajanjaksona, jos näitä rypäleitä on käytetty laillisesti tähän samaan tarkoitukseen ennen lajikkeen luokituksen muuttamista,

on tarpeen antaa kolmansista maista tuoduille tuotteille määräyksiä, joilla voidaan varmistaa tietty tasapaino yhteisön viineihin nähden; olisi tarpeen säätää, että tiettyjen nautittavaksi tarkoitettujen tuontiviinien todellisen vähimmäisalkoholipitoisuuden on vastattava pöytäviinien pitoisuutta, lukuun ottamatta A- ja B-vyöhykkeellä tuotettujen viinien pitoisuutta; olisi suotavaa kuitenkin sallia sellaisten kolmansista maista peräisin olevien viinien toimittaminen nautittaviksi, jotka on varustettu alkuperämaan merkinnällä ja joiden todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia,

olisi säädettävä kaikkien tässä asetuksessa tarkoitettujen, yhteisössä liikkuvien tuotteiden mukana olevasta saateasiakirjasta; näiden tuotteiden kuvauksesta ja esittelystä olisi myös laadittava säännöt; ainoastaan yhteisössä pöytäviinille asetettujen vaatimusten noudattamisen valvonta on mahdollista, ja sen vuoksi nimitys "pöytäviini" olisi varattava ainoastaan yhteisön alueella kasvatetulle viinille,

kuluttajien terveyden suojelemiseksi ja kilpailutilanteen vääristymisen välttämiseksi kotimaisten ja tuotujen tuotteiden välillä olisi säädettävä periaatteesta, jonka mukaan yhteisössä nautittavaksi voidaan tarjota tai toimittaa ainoastaan sellaisia tuotteita, jotka on valmistettu yhteisön säännösten mukaisilla enologisilla käytännöillä tai yhteisön säännösten puuttuessa kansallisten säännösten mukaisilla käytännöillä; enologiset käytännöt ovat kuitenkin tietyissä kolmansissa maissa erilaisia kuin yhteisössä, ja sen vuoksi on suotavaa säätää mahdollisuudesta poiketa tästä periaatteesta,

nautittavaksi saattamisen järjestelmällinen estäminen on perusteltua ainoastaan, jos viinin laatu on kyseenalainen tai kuluttajien terveys on uhattuna; olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa aiheelliset toimenpiteet muissa tapauksissa,

yhteisön sisäisen kaupan helpottamiseksi ja myös yhteisen tuontijärjestelmän täydentämiseksi on ilmeisesti tarpeen säätää liitteiden I, II ja VI määräysten täytäntöönpanoon tarvittavien määritysmenetelmien lisäksi sellaisista määritysmenetelmistä, joilla voidaan määritellä tässä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden osat,

siirtymisen viinivuodesta toiseen on voitava tapahtua parhaissa mahdollisissa olosuhteissa; tämän vuoksi saatetaan tarvita siirtymätoimenpiteitä,

tiettyjen tukien myöntäminen voi vaarantaa yhteiseen hintajärjestelmään perustuvien yhteismarkkinoiden toteutumisen; tämän vuoksi viinialalla olisi sovellettava perustamissopimuksen määräyksiä, joissa sallitaan jäsenvaltioiden antamien tukien arvioiminen ja sellaisten tukien kieltäminen, jotka ovat ristiriidassa yhteismarkkinoiden kanssa,

petoksista ja väärennöksistä on rangaistava nopeasti ja tehokkaasti; yhteisön sisäisen ja kansainvälisen kaupan lisääntyminen vaikeuttaa jäsenvaltioiden erikoisviranomaisten työtä; tämän vuoksi on syytä luoda perusta kiinteämmälle yhteistyölle jäsenvaltioiden kyseisten viranomaisten välille yhteisön viinialan säännösten rikkomisen estämiseksi tai havaitsemiseksi,

yhteisen kaupan järjestämiseksi säädettyjen toimenpiteiden asianmukaisen noudattamisen valvomiseksi on tunnettava tarkoin maatiloja koskevat tiedot, erityisesti niiden viininviljelyalueesta; tämän vuoksi on aiheellista säätää pikaisesti viinitar- harekisterin ottamisesta käyttöön,

tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

viinialan kaupan yhteisessä järjestämisessä on otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 30 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

tietyistä tämän asetuksen soveltamisen velvoitteista jäsenvaltioille aiheutuvista kustannuksista yhteisö vastaa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3769/85 [2], 2 ja 3 artiklan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Viinialan yhteinen markkinajärjestely sisältää tuotantoa ja viinintuotantokyvyn kehityksen valvontaa, enologisia käytäntöjä ja käsittelyjä, hintajärjestelmää ja interventioita koskevia sääntöjä ja muita markkinoiden tervehdyttämistä koskevia toimenpiteitä, kolmansien maiden kanssa harjoitettavaa kauppaa sekä tuotteiden liikkumista ja markkinoille saattamista koskevia sääntöjä.

[1] EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13
[2] EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 17

2. Asetus koskee seuraavia tuotteita:

Yhteisen tulli-tariffin nimike	Tavaran kuvaus
a) 20.07 A I B I a) 1 B I b) 1	Käymätön viinirypälemehu (myös rypälemehu), lisättyä alkoholia sisältämätön, myös lisättyä sokeria sisältävä
b) 22.04	Osittain käynyt rypälemehu, myös sellainen, jonka käyminen on keskeytetty muutoin kuin alkoholia lisäämällä
22.05	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini; tuoreista rypäleistä valmistettu rypälemehu, jonka käyminen on keskeytetty alkoholia lisäämällä (myös mistelleviinit)
c) 08.04 A II	Tuoreet viinirypäleet, muut kuin syötäväksi tarkoitetut
22.10 A	Viinietikka
d) 22.07 A	Piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini)
23.05 A	Viinisakka
23.06 A I	Rypäleiden puristejäännös

3. Rypäletäysmehuun ja tiivistettyyn rypäletäysmehuun ei sovelleta 15–26, 35, 37, 39, 40, 48, 65 ja 66 artiklaa. Sama koskee rypälemehua ja tiivistettyä rypälemehua, jos ne on tarkoitettu rypäletäysmehun valmistukseen.

4. a) Seuraavat tuotteet on määritelty liitteessä I:

- tuoreet rypäleet, rypälemehu, osittain käynyt rypälemehu, kuivuneista rypäleistä valmistettu osittain käynyt rypälemehu, rypäletäysmehu, tiivistetty rypäletäysmehu, viini, käymistilassa oleva uusi viini, viinietikka, viinisakka, rypäleiden puristejäännös, piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini), tislausta varten väkevöity viini, sekä
- yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden osalta rypälemehu, jonka käyminen on keskeytetty tai estetty lisäämällä alkoholia, tiivistetty rypälemehu, puhdistettu tiivistetty rypälemehu, pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini, pöytäviini, väkevä viini, kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, helmeilevä viini ja hiilihapotettu helmeilevä viini;

b) alkoholipitoisuudet on määritelty liitteessä II;

c) pöytäviinityypit on määritelty liitteessä III;

d) viininviljelyvyöhykkeet on rajattu liitteessä IV;

e) viinintuotantokyvyn kehitykseen liittyvät käsitteet on määritelty liitteessä V;

f) sallitut enologiset käytännöt ja käsittelyt on lueteltu liitteessä VI;

g) rypälemehuun lisätyn sokerin ja sen luonnonsokerin kiinteämääräiset pitoisuudet on vahvistettu liitteessä VII.

Kolmansista maista peräisin olevien a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen tuotteiden määritelmistä, lukuun ottamatta pöytäviiniä ja pöytäviinin valmistukseen soveltuvaa viiniä, sekä liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitetun puhdistetun tiivistetyn rypälemehun määritelmän mahdollisesta muuttamisesta neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

5. Määritetyillä alueilla tuotetut laatuviinit (tmalaatuviinit) on määritelty erityisesti määritetyillä alueilla tuotettuja laatuviinejä koskevista erityissäännöksistä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 823/87 [1].

6. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi, jäljempänä myös "viinivuosi", alkaa joka vuoden 1 päivänä syyskuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä elokuuta.

I OSASTO

Tuotantoa ja viinintuotantokyvyn kehityksen valvontaa koskevat säännökset

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on seurattava vuosittaisilla tarkastuksilla viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston tuotantoon käytettäviä alueita.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

[1] EYVL N:o L 84, 27.3.1987, s. 59

3 artikla

1. Joka vuosi:

a) viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden tuottajien sekä rypälemehun ja viinin tuottajien on ilmoitettava edellisen sadon tuotteiden määrä;

b) rypälemehun ja viinin tuottajien sekä muiden kauppiaiden kuin vähittäismyyjien on ilmoitettava hallussaan olevan rypälemehun ja viinin määrä, riippumatta siitä, ovatko ne peräisin sen vuotisesta vai edellisvuosien sadosta. Kolmansista maista tuodut rypälemehut ja viinit on mainittava erikseen.

2. Niin kauan kuin yhteisen viinipolitiikan kehitys ei edellytä varastoilmoitusten tekemistä ennen sadonkorjuuta tiettynä 83 artiklassa esitettyä menettelyä noudattaen määrättynä päivänä, sato- ja varastoilmoitukset on tehtävä samanaikaisesti, viimeistään 31 päivänä joulukuuta jokaisessa jäsenvaltiossa.

3. Kyseinen säännös ei estä jäsenvaltioita käyttämästä kahta eri päivämäärää varastoilmoituksille ja satoilmoituksille, jos tiedot saatetaan ajan tasalle siten, että kerättyjen tietojen käyttö on mahdollista yhteisössä.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

1. Kun jäsenvaltion vuosittainen viinintuotanto on suurempi kuin 25 000 hehtolitraa, jäsenvaltion on 5 artiklassa säädetyissä tapauksissa luokiteltava luonnollisen viininviljelyyn soveltavuuden mukaan alueet, joilla viljellään viinintuotantoon tarkoi- tettua viiniköynnöstä, ja alueet, joista on tehty 8 artiklan mukaisesti ilmoitus siitä, että aikomuksena on viljellä viinintuotantoon tarkoitettua viiniköynnöstä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luokitus tehdään jakamalla alueet kolmeen eri luokkaan 4 kohdan mukaisesti.

3. Jäljempänä 4 kohdassa tarkoitetut alkoholipitoisuudet tilavuusprosentteina tarkoitetaan alkoholipitoisuuksiksi tilavuusprosentteina, jotka on saatu keskinkertaisena vuonna perinteisissä tuotanto-olosuhteissa, erityisesti viinitarhan hoitamisen, sen tuotoksen ja viiniköynnöslajikkeiden osalta.

4. Kun kyseessä on A-viininviljelyvyöhyke ja B-viininviljelyvyöhykkeen saksalainen osa:

a) 1 luokkaan kuuluvat ne alueet, jotka jäsenvaltiot ovat tunnustaneet tai tunnustavat soveltuviksi tuottamaan tma-laatuviinejä;

b) 2 luokkaan ei kuulu yhtään aluetta;

c) 3 luokkaan kuuluvat muut kuin a alakohdassa mainitut alueet.

Kun kyseessä on B-viiniviljelyvyöhykkeen ranskalainen osa:

a) 1 luokkaan kuuluvat alueet, jotka:

i) Ranska on tunnustanut tai tunnustaa soveltuviksi tuottamaan tma-laatuviinejä

tai

ii) sijaitsevat:

– rinteillä, kukkuloilla

tai

– ohuella, hyvin ojitetulla ja runsaasti karkeita aineksia sisältävällä maaperällä,

ja jotka soveltuvat tuottamaan viiniä, jonka keskimääräinen luonnollinen alkoholipitoisuus on 8,5 tilavuusprosenttia;

b) 2 luokkaan kuuluvat ne alueet:

i) jotka sijaitsevat rinteillä, kukkuloilla tai ohuella maaperällä ja jotka vastaavat 1 luokan geologiaan, maaperään ja pinnanmuotoihin liittyviä edellytyksiä ja joissa ilmasto-olosuhteet eivät mahdollista sellaista kypsymisastetta, joka varmistaisi a alakohdassa mainitun keskimääräisen luonnollisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina saavuttamisen,

tai

ii) joita ei ole mainittu a tai c alakohdassa;

c) 3 luokkaan kuuluvat alueet, jotka sijaitsevat:

i) äskettäin veden alta vapautuneella maalla

tai

ii) paksulla maaperällä, joka sisältää vähän karkeita aineksia

tai

iii) laakson pohjalla.

Kun kyseessä on C 1 -viininviljelyvyöhyke:

a) 1 luokkaan kuuluvat alueet, jotka:

i) jäsenvaltiot ovat tunnustaneet tai tunnustavat soveltuviksi tuottamaan tma-laatuviinejä

tai

ii) sijaitsevat:

– rinteillä, kukkuloilla

tai

– ohuella, hyvin ojitetulla ja runsaasti karkeita aineksia sisältävällä maaperällä,

ja jotka soveltuvat tuottamaan viiniä, jonka keskimääräinen luonnollinen alkoholipitoisuus on 9 tilavuusprosenttia;

b) 2 luokkaan kuuluvat ne alueet:

i) jotka sijaitsevat rinteillä, kukkuloilla tai ohuella maaperällä ja jotka vastaavat 1 luokan geologiaan, maaperään ja pinnanmuotoihin liittyviä edellytyksiä ja joissa ilmasto-olosuhteet eivät mahdollista sellaista kypsymisastetta, joka varmistaisi a alakohdassa mainitun keskimääräisen luonnollisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina saavuttamisen,

ii) joita ei ole mainittu a tai c alakohdassa;

c) 3 luokkaan kuuluvat alueet, jotka:
   i) sijaitsevat:
      – äskettäin veden alta vapautuneella maalla
        tai
      – paksulla maaperällä, joka sisältää vähän karkeita aineksia
        tai
      – laakson pohjalla
        tai
   ii) eivät selvästi sovellu viininviljelyyn epäsuotuisten luonnollisten maaperäolosuhteiden, sopimattomien rinteiden, liiallisen kosteuden, epäsuotuisan sijainnin, liiallisen korkeuden tai epäsuotuisan pienilmaston vuoksi
        tai
   iii) voivat tuottaa riittävää satoa sellaisesta muusta viljelystä kuin viininviljelystä, jolle on kannattavia markkinointimahdollisuuksia.

Kun kyseessä ovat C II –, C III a – ja C III b -viininviljelyvyöhykkeet:

a) 1 luokkaan kuuluvat alueet, jotka:
   i) jäsenvaltiot ovat tunnustaneet tai tunnustavat soveltuviksi tuottamaan tma-laatuviinejä
      tai
   ii) isijaitsevat
      – rinteillä, kukkuloilla
        tai
      – tasangoilla, joilla alkuperäinen pohjamaa on muodostunut kalkkikivestä, merkkelistä, hiekasta tai moreeni-, jäätikkö- tai vulkaanisperäisistä hienojakoisten maa-ainesten kerrostumista tai veteen kerrostuneista sedimenteistä, jotka sisältävät karkeita aineksia,

   ja jotka voivat tuottaa viiniä, jonka keskimääräinen luonnollinen alkoholipitoisuus on keskimäärin vähintään 10 tilavuusprosenttia C III -viininviljelyvyöhykkeellä ja vähintään 9,5 tilavuusprosenttia C II -viininviljelyvyöhykkeellä;

b) 2 luokkaan kuuluvat alueet, jotka:
   i) sijaitsevat äskettäin veden alta vapautuneella maalla ja joiden maaperä on paksu ja viljava ja koostuu enimmäkseen savesta tai mudasta
      tai
   ii) vastaavat 1 luokan geologiaan, maaperään ja pinnanmuotoihin liittyviä edellytyksiä, mutta joissa ilmastoolosuhteet eivät mahdollista sellaista kypsymisastetta, joka varmistaisi a alakohdassa mainitun luonnollisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina saavuttamisen;

c) 3 luokkaan kuuluvat alueet, jotka:
   i) eivät selvästi sovellu viininviljelyyn epäsuotuisten luonnollisten maaperäolosuhteiden, sopimattomien rinteiden, liiallisen kosteuden, epäsuotuisan sijainnin, liiallisen korkeuden tai epäsuotuisen pienilmaston vuoksi
      tai
   ii) sijaitsevat tasangoilla tai laakson pohjalla ja voivat tuottaa riittävää satoa sellaisesta muusta viljelystä kuin viininviljelystä, jolle on kannattavia markkinointimahdollisuuksia.

5. Kaikki viininviljelyvyöhykkeisiin kuulumattomat alueet kuuluvat 3 luokkaan.

6. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

5 artikla

1. Kun viininviljelijä jättää hakemuksen, joka koskee:

– lupaa liitteessä V tarkoitettuun uuteen viljelmään yhteisön säännösten mukaisesti viinintuotantoon tarkoitetuilla alueilla
  tai
– asetuksessa (ETY) N:o 456/80 [1] tai asetuksessa (ETY) N:o 777/85 [2] säädettyä luopumistukea
  tai
– uudelleenjärjestelytoimenpiteitä, jotka kuuluvat asetuksessa (ETY) N:o 458/80 [3] tarkoitettuihin yhteisiin toimenpiteisiin,

jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset luokittelevat tarvittaessa kyseiset alueet ennen hakemuksen ratkaisemista.

2. Kun kyseessä on yhteinen toiminta, joka perustuu yhteen tai useampaan 1 kohdan säännökseen, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on luokiteltava tarvittaessa ja samoin edellytyksin kaikki toimintaan liittyvät alueet.

3. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

6 artikla

1. Kaikki uudet viiniviljelmät kielletään 31 päivään elokuuta 1990.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää luvan uusiin viljelmiin sellaisille alueille, jotka on tarkoitettu tuottamaan tma-laatuviinejä, joiden osalta komissio on todennut, että laatuominaisuuksien vuoksi niiden tuotanto on huomattavasti kysyntää pienempi.

2. Poiketen 1 kohdasta jäsenvaltiot voivat myöntää luvan uusille viljelmille, kun kyseessä ovat:

– viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen tarkoitetut alueet,

– uusille viljelmille tarkoitetut alueet, kun kyseessä on yleisen edun vuoksi uusjakoa tai pakkolunastusta koskevat toimenpiteet, jotka toteutetaan voimassaolevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti,

---

([1]) EYVL N:o L 57, 29.2.1980, s. 16
([2]) EYVL N:o L 88, 28.3.1985, s. 8
([3]) EYVL N:o L 57, 29.2.1980, s. 27

– niissä jäsenvaltioissa, joissa tma-laatuviinien tuotanto on ollut viinivuosina 1975/1976, 1976/1977 ja 1977/1978 pienempi kuin 60 prosenttia viinin kokonaistuotannosta, alueet, jotka on tarkoitettu uusille viljelmille, jotka toteutetaan direktiivin (ETY) 72/159 [1] edellytysten mukaisilla viljelmien kehittämissuunnitelmilla,

– viinialan kokeisiin tarkoitetut alueet.

3. Liitteessä V tarkoitettujen uusia viljelmiä koskevien yhteisön tai kansallisten säännösten vastaisesti istutetuista viiniköynnöksistä saatavista rypäleistä ei saa valmistaa pöytäviiniä. Näistä rypäleistä saatuja tuotteita saa laskea liikkeeseen ainoastaan tislaamoille. Näistä tuotteista ei kuitenkaan saa valmistaa alkoholia, jonka alkoholipitoisuus on 80 tilavuusprosenttia tai sitä vähemmän.

4. Edellä 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitetusta luvasta päätetään jäsenvaltion hakemuksesta 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tätä samaa menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Viiniköynnösten paikkausistutukset sallitaan ainoastaan, jos luonnollisella henkilöllä, oikeushenkilöllä tai henkilöryhmittymillä on:

– liitteessä V tarkoitettu paikkausistutusoikeus

tai

– aiemman kansallisen lainsäädännön mukaisesti myönnetty paikkausistutusoikeus.

Siirtymätoimenpiteenä voidaan niiden jäsenvaltioiden *tuottajille, joiden kansallisessa lainsäädännössä ei ollut* 27 päivänä toukokuuta 1976 mennessä säädetty paikkausistutusoikeudesta ja joissa on suoritettu kyseisen jäsenvaltion asianmukaisesti osoittamaa ja todistamaa viiniköynnöksen raivausta, antaa lupa tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti istuttaa viiniköynnöstä ennen 27 päivää toukokuuta 1984 alueelle, joka puhdasviljelmältään vastaa raivattua aluetta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu paikkausistutusoikeus:

– voidaan käyttää samalla tilalla; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tätä oikeutta voidaan käyttää ainoastaan raivatulla alueella,

– voidaan siirtää kokonaan tai osittain ainoastaan, jos osa kyseistä tilaa siirtyy toiselle tilalle; tällöin oikeutta voidaan soveltaa viimeksi mainitulla tilalla siirrettyjen alueiden rajoissa.

Paikkausistutusoikeus voidaan kuitenkin siirtää kokonaan tai osittain, kyseisen jäsenvaltion määräämin edellytyksin, toisen tilan tma-laatuviiniä tuottamaan tarkoitetuille alueille.

3. Jos paikkausistutusoikeutta ei käytetä sillä alueella, jolla raivaus on tehty, paikkausistuttaa voidaan ainoastaan sellaisella alueella, joka on luokiteltu 4 ja 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla samaan luokkaan kuin raivattu alue tai sitä ylempään luokkaan.

4. Liitteessä V tarkoitettujen uusia viljelmiä koskevien yhteisön tai kansallisten säännösten vastaisesti istutetuista viiniköynnöksistä saatavista rypäleistä ei saa valmistaa pöytäviiniä. Näistä rypäleistä saatuja tuotteita voidaan laskea liikkeeseen ainoastaan tislaamoille. Näistä tuotteista ei kuitenkaan saa valmistaa alkoholia, jonka alkoholipitoisuus on 80 tilavuusprosenttia tai sitä vähemmän.

5. Neuvosto antaa ennen 1 päivää tammikuuta 1986 määräenemmistöllä komission ehdotuksesta säännökset niistä paikkausistutusoikeuden käytön rajoituksista, jotka ovat tarpeen viinintuotantokyvyn mukauttamiseksi markkinoiden tarpeisiin.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Jokaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, *tai henkilöryhmittymän, jolla on aikomus istuttaa 6* artiklassa tai 9 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja uusia viljelmiä, on haettava siihen kirjallisesti lupa jäsenvaltioiden nimeämiltä toimivaltaisilta viranomaisilta näiden määräämässä määräajassa.

2. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat järjestää tarkastuksia, jäsenvaltiot voivat määrätä, että jokaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön tai henkilöryhmittymän, jolla on tarkoitus raivata tai paikkausistuttaa viiniköynnöstä tai istuttaa uusi viljelmä saatuaan siihen luvan, on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tämän määräämässä määräajassa.

Jokaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön tai henkilöryhmittymän, joka on raivannut tai paikkausistuttanut viiniköynnöstä tai istuttanut uuden viljelmän, on ilmoitettava tästä kirjallisesti sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella toimenpide on tehty tämän viranomaisen määräämässä määräajassa.

[1] EYVL N:o L 96, 23.4.1972, s. 1

3. Uudelleen istutuksen luvan saanut viljelmä voidaan ottaa käyttöön luvanantovuotta seuraavan toisen viinivuoden loppuun mennessä.

9 artikla

1. Joka vuosi ennen 1 päivää syyskuuta jäsenvaltioiden, jotka ottavat huomioon erityisesti:

– 8 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tiedot,

– asetuksessa (ETY) N:o 357/79 [1] säädetyt tilastolliset tutkimukset viinialueista,

on toimitettava komissiolle viinintuotantokyvyn kehitystä koskeva tiedonanto, johon kuuluu luettelo jäsenvaltion alueella olevista viininviljelyksistä.

Tämä luettelo:

a) on laadittava seuraavista maantieteellisistä yksiköistä:

  – Saksassa: asetuksen (ETY) N:o 823/87 3 artiklan mukaisesti määritellyt viinialueet,

  – Ranskassa: departementit

  – Italiassa: provinssit

  – Kreikassa: nomokset

  – Espanjassa: provinssit ja alueet

  – Portugalissa: alueet

  – muiden kyseeseen tulevien jäsenvaltioiden osalta: koko maan alue;

b) on jaettava alaotsikoihin asetuksen (ETY) N:o 357/79 2 artiklan 2 kohdan B kohdan mukaisesti.

2. Komissio esittää neuvostolle joka vuosi ennen 1 päivää joulukuuta, ottaen huomioon 1 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltioiden tiedonannot, kertomuksen viinintuotantokyvyn kehityksestä.

Tässä kertomuksessa esitetään yhteys viinintuotantokyvyn ja käytön välillä ja arvioidaan tämän suhteen ennakoitavaa kehitystä.

Kertomuksen perusteella neuvosto voi päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, 6 artiklasta poiketen, jos se on perusteltua pöytäviinimarkkinoiden kehityksen kannalta, että jäsenvaltiot voivat antaa luvan uusiin viljelmiin sellaisille alueille, jotka on tarkoitettu tuottamaan 1 luokkaan luokiteltua pöytäviiniä. Neuvosto vahvistaa samanaikaisesti ja samalla menettelyllä luvan antamisen edellytykset.

[1] EYVL N:o L 54, 5.3.1979, s. 124

10 artikla

Neuvosto päättää ennen 1 päivää lokakuuta 1986 perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen viinintuotantokyvyn ja markkinoiden tarpeiden välisen tasapainon takaamiseksi tarvittavista toimenpiteistä, ottaen huomioon erityisesti soveltuvuuden viininviljelyyn ja taloudellisesti kannattavien vaihtoehtojen olemassaolon eri alueilla, jotka on esitetty 4 artiklan mukaisesti tehdyssä luokituksessa.

11 artikla

1. Niihin jäsenvaltioihin, joissa viinintuotanto ei ole suurempi kuin 25 000 hehtolitraa viinivuodessa, ei sovelleta 6–9 artiklaa.

2. Tämän osaston säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen:

– antaa tiukempia kansallisia säännöksiä uusista viljelmistä tai viiniköynnösten paikkausistutuksista,

– määrätä, että tässä osastossa säädettyjä hakemuksia tai tietoja olisi täydennettävä muilla viinintuotantokyvyn kehityksen valvontaan tarvittavilla tiedoilla.

12 artikla

Poiketen 6 artiklan 1 kohdasta ja 8 artiklan 3 kohdasta oikeuksia istuttaa uusia viiniviljelmiä, jotka on saatu 1 päivään maaliskuuta 1984 mennessä kymmenen jäsenen yhteisössä ja 31 päivään joulukuuta 1985 mennessä Espanjassa alueille, jotka on tarkoitettu tuottamaan tma-laatuviinejä, voidaan käyttää:

– vapaasti 31 päivään elokuuta 1984 ja Espanjassa 31 päivään elokuuta 1986,

– 1 päivästä syyskuuta 1984 ja Espanjassa 1 päivästä syyskuuta 1986 edellyttäen kyseisen jäsenvaltion vahvistusta. Tämä vahvistus voidaan antaa ainoastaan niille tmalaatuviineille, joille komissio on antanut luvan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt viiniköynnöslajikkeiden luokittelun laatimisesta.

Säännöt koskevat erityisesti:

– viiniköynnösten luokittelua hallinnollisten yksiköiden tai niiden osien toimesta suositeltaviin, hyväksyttyihin ja väliaikaisesti hyväksyttyihin lajikkeisiin,

– jäsenvaltion mahdollisuutta poiketa 2 kohdan säännöksistä viiniköynnöslajikkeen viljelyyn soveltuvuuden tutkimiseksi, tieteellisiä kokeita, valinta- ja risteytystyötä ja vientiä varten tarkoitetun viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston tuotantoa varten.

2. Yhteisössä voidaan istuttaa, paikkausistuttaa ja varttaa ainoastaan suositeltavia ja hyväksyttyjä lajikkeita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön tiukempien säännösten soveltamista.

3. Sellaisten alueiden viljelystä poistaminen, joille on istutettu:

a) viiniköynnöslajikkeita, jotka luokiteltiin 31 päivänä joulukuuta 1976 väliaikaisesti hyväksyttäviksi lajikkeiksi, on suoritettava:

– ennen 31 päivää joulukuuta 1979, kun kyseessä on eri lajien risteytyksellä saadut lajikkeet (tuottajan omat hybridit),

– ennen 31 päivää joulukuuta 1983 muiden lajikkeiden osalta.

Edellä mainitut päivämäärät siirretään Kreikan osalta 31 päivään joulukuuta 1984 ja Espanjan osalta tässä järjestyksessä 31 päivään joulukuuta 1990 ja 31 päivään joulukuuta 1992.

b) sellaisia viiniköynnöslajikkeita, jotka luokitellaan väliaikaisesti hyväksytyiksi 31 päivän joulukuuta 1976 jälkeen; ne on poistettava viimeistään kaksikymmentäviisi vuotta luokituksen jälkeen.

Luokittelemattomien viiniköynnöslajikkeiden viljelyn jatkaminen on kiellettyä.

4. Ellei neuvosto päätä poikkeuksesta määräenemmistöllä komission ehdotuksesta:

– tuoreita rypäleitä,

– rypälemehua,

– osittain käynyttä rypälemehua,

– käymistilassa olevaa uusia viinejä,

– viinejä,

jotka ovat peräisin luokittelemattomista viiniköynnöslajikkeista, ei saa laskea liikkeeseen muualle kuin tislaamoihin ja viinietikan valmistamoihin. Näitä tuotteita saa myös käyttää viininviljelijän oman perheen kulutukseen.

5. Viiniköynnöslajikkeiden luokitus vahvistetaan ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Kansallisen tuen antaminen 3 luokkaan kuuluvien pöytäviinien tuotantoon tarkoitetuille viininviljelyalueille on kiellettyä.

II OSASTO

Enologisia käytäntöjä ja käsittelyjä koskevat säännöt

15 artikla

1. Liitteessä I olevassa 1–7, 10–13 ja 15 kohdassa määriteltyjen tuotteiden, sekä tiivistettyjen rypälemehujen, puhdistettujen tiivistettyjen rypälemehujen ja 1 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määriteltyjen kuohuviinien valmistukses- sa ovat sallittuja ainoastaan tässä osastossa, liitteessä VI tai muissa viinialaan sovellettavissa yhteisön säännöksissä tarkoitetut enologiset käytännöt ja käsittelyt.

2. Poiketen 1 kohdasta jäsenvaltiot voivat säätää liitteessä VI tarkoitettujen enologisten käytäntöjen ja käsittelyjen osalta tiukempia vaatimuksia, joiden tarkoituksena on varmistaa tmalaatuviinien ja niiden alueella tuotettavien 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltyjen pöytäviinien olennaisimpien ominaisuuksien säilyminen.

Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi komissiolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti annetut säännökset.

Komissio toteuttaa aiheelliset toimenpiteet näiden säännösten ilmoittamiseksi muille jäsenvaltioille.

3. Liitteessä VI tarkoitetut enologisten aineiden puhtaus- ja tunnistetiedot ovat ne tiedot, jotka on säädetty alaan soveltuvilla yhteisön säännöksillä tai näiden puuttuessa kansallisen lainsäädännön mukaisilla säännöksillä.

4. Jollei neuvosto päätä poikkeuksista määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, veden lisääminen 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin on kielletty. Kuitenkin veden liuottaminen tiettyihin enologisiin aineisiin on sallittua, jos se on välttä- mätöntä niiden käytölle.

5. Neuvosto voi määräenemmistöllä komission päätöksestä rajoittaa tai kieltää 1 kohdassa tarkoitettujen

tuotteiden osalta liitteessä VI tarkoitettujen enologisten käytäntöjen tai käsittelyjen käytön.

6. Jäljempänä 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan:

- yksityiskohtaiset säännöt tiettyjen kolmansissa maissa käytettävien enologisten käytäntöjen ja käsittelyjen vastaavuudesta liitteessä VI tarkoitettuihin käytäntöihin ja käsittelyihin nähden,
- edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan tuotettavissa viineissä omenahapon käytön happamuuden lisäämisessä tiettyyn määräpäivään asti,
- muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

16 artikla

1. Edellä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja käytäntöjä ja käsittelyjä voidaan käyttää ainoastaan asianmukaiseen viiniyttämiseen tai kyseisten tuotteiden asianmukaiseen säilytykseen; sekoittaminen ja leikkaaminen ovat erityisesti kiellettyjä:

- eri pöytäviinien välillä
  tai
- pöytäviinin valmistukseen soveltuvien viinien välillä tai sellaisten sekoittaminen tai leikkaaminen pöytäviinien kanssa
  tai
- tma-laatuviinien välillä
  tai
- tuotujen viinien välillä,

jos joku ainesosista ei ole tämän asetuksen säännösten mukainen tai tämän asetuksen nojalla annettujen säännösten mukainen.

2. Ellei neuvosto päätä poikkeuksesta määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, pöytäviinin valmistukseen soveltuvaa viiniä tai pöytäviiniä ei saa tuottaa sekoittamalla tuoreita rypäleitä, rypälemehua, osittain käynyttä rypälemehua tai käymistilassa olevia uusia viinejä, jos yksi mainituista tuotteista ei täytä säädettyjä ominaisuuksia pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin tai pöytäviinin valmistuksesta, sellaisiin tuotteisiin, joista voidaan saada näitä viinejä tai pöytäviiniin.

3. Jollei seuraavien kohtien säännöksistä muuta johdu, leikattaessa viinejä pöytäviiniksi luetaan ainoastaan sellaiset tuotteet, jotka on valmistettu leikkaamalla eri pöytäviinejä keskenään tai pöytäviiniä pöytäviinin valmistukseen soveltuvalla viinillä, jos viimeksi mainitun viinin luonnollinen kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 17 tilavuusprosenttia.

4. Rajoittamatta 67 artiklan 5 kohdan soveltamista pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin leikkaaminen:

a) pöytäviinillä voi tuottaa pöytäviiniä ainoastaan, jos tämä toimenpide tehdään sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolla pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini on tuotettu;

b) toisella pöytäviinin valmistukseen soveltuvalla viinillä; siitä saadaan pöytäviiniä ainoastaan, jos:

   - toinen pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini on samalta vyöhykkeeltä
     ja
   - tämä toimenpide tehdään samalla viininviljelyvyöhykkeellä.

5. Pöytävalkoviinin valmistukseen soveltuvan viinin tai pöytävalkoviinin leikkaamisella pöytäpunaviinin valmistukseen soveltuvalla viinillä tai pöytäpunaviinillä ei saa tuottaa pöytäviiniä.

Tällä säännöksellä ei kuitenkaan estetä tietyissä erikseen määriteltävissä tapauksissa pöytävalkoviinin valmistukseen soveltuvan viinin tai pöytävalkoviinin leikkaamista pöytäpunaviinin valmistukseen soveltuvalla viinillä tai pöytäpunaviinillä, jos saadulla tuotteella on pöytäpunaviinin ominaisuudet.

6. Liitteessä VI olevan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitetun enologisen käytännön mukaisesti käsitellyn rypälemehun tai pöytäviinin leikkaaminen sellaisella rypälemehulla tai viinillä, jota ei ole käsitelty tämän enologisen käytännön mukaisesti, on kielletty.

7. Jollei neuvosto päätä poikkeuksesta määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, kolmansista maista peräisin olevan viinin leikkaaminen yhteisön viinillä sekä yhteisön alueella olevien kahden kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään on kielletty.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu leikkaaminen on kuitenkin sallittua vapaa-alueilla, jos tuotettu viini on tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta säännökset toisen alakohdan soveltamisesta ja erityisesti kyseisen viinin kuvauksesta sekä säännökset, joiden tarkoituksena on välttää sekaannus yhteisön viineihin.

8. Jos tietyillä yhteisön viininviljelyalueilla ilmenee ongelmia 3–7 kohdan soveltamisessa, kyseiset jäsenvaltiot voivat ilmoittaa tästä komissiolle, joka toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, kuitenkin niin, että ne eivät rajoita tässä artiklassa annettujen leikkaamista koskevien sääntöjen soveltamista.

9. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti pöytäviinin valmistukseen soveltuvien viinien käytöstä annetaan tarpeen mukaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

17 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat sallia liitteessä VI olevan 3 kohdan w alakohdassa tarkoitetun kuparisulfaatin

käytön viinin maussa tai tuoksussa olevan vian poistamiseksi sellaisilla tuotantoalueilla, joilla kuparisulfaattia ei ole käytetty viiniköynnöksen käsittelyyn.

2. Liitteessä VI olevan 3 kohdan p alakohdassa tarkoitettujen käsittelyjen osalta jäsenvaltiot voivat tehdä päätöksen kaliumferrosyanidin korvaamisesta kalsiumfytaatilla alueellaan tuotettujen punaviinien valmistuksessa.

Liitteessä VI olevan 3 kohdan t alakohdassa tarkoitetun natriumalginaatin käyttö tiettyjen kuohuviinien valmistuksessa on sallittua 31 päivään elokuuta 1990.

3. Liitteessä VI olevan 1 kohdan m alakohdassa ja 3 kohdan l alakohdassa tarkoitettu kalsiumtartraatin tai viinihapon käyttö happamuuden vähentämiseksi on sallittua 31 päivään elokuuta 1990 ja viinihapon käyttö ainoastaan tuotteissa, jotka:

- ovat peräisin suhteellisen happamia viinirypäleitä tuottavista viiniköynnöslajikkeista
  ja
- viinirypäleistä, jotka on korjattu tietyiltä vielä määrittelemättömiltä viinialueilta A-viininviljelyvyöhykkeen pohjoisosasta.

Liitteessä VI olevan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitetun Aleppo-mäntypihkan käyttäminen on sallittua ainoastaan "retsina" pöytäviinin valmistuksessa. Tätä enologista käytäntöä saadaan käyttää ainoastaan:

- Kreikan alueella,
- sellaiseen rypälemehuun, joka on valmistettu rypäleistä, joiden lajike, tuotantoalue ja viiniyttämisalue on määritelty 31 päivänä joulukuuta 1980 voimassa olleilla kreikkalaisilla säännöksillä,
- lisäämällä pihkaa enintään 1 000 grammaa käytetyn tuotteen hehtolitraa kohti,
- ennen käymistä, tai jos todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina ei ole enemmän kuin kolmasosan kokonaisalkoholipitoisuudesta tilavuusprosentteina käymisen aikana.

Jos Kreikka aikoo muuttaa toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja säännöksiä 31 päivän joulukuuta 1980 jälkeen, on sen ilmoitettava tästä komissiolle. Tällöin kyseisen päivämäärän muuttamisesta voidaan päättää 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarpeen mukaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

1. Kun ilmasto-olosuhteet niin vaativat tietyillä yhteisön viininviljelyvyöhykkeillä, kyseiset jäsenvaltiot voivat sallia 69 artiklassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypälemehun, osittain käyneen rypälemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä pöytäviinin valmistukseen soveltuvien viinin ja pöytäviinin luonnollisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina kohottamisen (todellisen tai potentiaalisen).

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luonnollista alkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina voidaan kohottaa ainoastaan, jos niiden luonnollinen vähimmäisalkoholipitoisuus on:

- A-viininviljelyvyöhykkeellä: 5 tilavuusprosenttia,
- B-viininviljelyvyöhykkeellä: 6 tilavuusprosenttia,
- C I a -viininviljelyvyöhykkeellä: 7,5 tilavuusprosenttia,
- C I b -viininviljelyvyöhykkeellä: 8 tilavuusprosenttia,
- C II -viininviljelyvyöhykkeellä: 8,5 tilavuusprosenttia,
- C III -viininviljelyvyöhykkeellä: 9 tilavuusprosenttia.

Luonnollisen vähimmäisalkoholipitoisuuden kohottaminen suoritetaan 19 artiklassa tarkoitettujen enologisten käytäntöjen mukaisesti, ja se ei saa olla suurempi kuin:

- A-viininviljelyvyöhykkeellä: 3,5 tilavuusprosenttia,
- B-viininviljelyvyöhykkeellä: 2,5 tilavuusprosenttia,
- C-viininviljelyvyöhykkeillä: 2 tilavuusprosenttia.

2. Niinä vuosina, joina ilmasto-olosuhteet ovat olleet epätavallisen huonot, 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu alkoholipitoisuuden kohottaminen voi olla:

- A-viininviljelyvyöhykkeellä: 4,5 tilavuusprosenttia,
- B-viininviljelyvyöhykkeellä: 3,5 tilavuusprosenttia.

3. Tässä artiklassa tarkoitetut viininviljelyvyöhykkeet ovat liitteessä IV.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan ja erityisesti 2 kohdassa tarkoitettua kohottamista koskevat päätökset tehdään 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

1. Edellä 18 artiklassa tarkoitettua luonnollista alkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina voidaan kohottaa:

a) kun kyseessä ovat tuoreet rypäleet, osittain käynyt rypälemehu ja käymistilassa oleva uusi viini, ainoastaan lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypälemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypälemehua;

b) kun kyseessä on rypälemehu, ainoastaan lisäämällä sakkaroosia tai tiivistettyä rypälemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypälemehua taikka osittaisella tiivistämisellä;

c) kun kyseessä on pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini ja pöytäviini, ainoastaan osittain tiivistämällä jäähdyttämisen avulla.

2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön.

3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu sakkaroosin lisääminen voidaan tehdä ainoastaan kuivasokeroimalla ja ainoastaan sellaisilla viinialueilla, joilla tätä menetelmää käytetään perinteisesti tai poikkeuksellisesti 8 päivänä toukokuuta 1970 voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti.

4. Tiivistetyn rypälemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypälemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypälemehun, osittain käyneen rypälemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä enemmän kuin 11 prosentilla A-viininviljelyvyöhykkeellä, enemmän kuin 8 prosentilla B-viininviljelyvyöhykkeellä ja enemmän kuin 6,5 prosentilla C-viininviljelyvyöhykkeillä.

Sovellettaessa 18 artiklan 2 kohtaa määrän lisääntymistä koskevat rajat nostetaan 15 prosenttiin A-viininviljelyvyöhykkeellä ja 11 prosenttiin B-viininviljelyvyöhykkeellä.

5. Tiivistäminen ei saa aiheuttaa enemmän kuin 20 prosentin vähenemistä alkuperäisessä määrässä eikä missään tapauksessa tässä menetelmässä käytettävän rypälemehun, pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin tai pöytäviinin luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääntymistä enemmän kuin 2 tilavuusprosenttia.

6. Tarkoitetut toimenpiteet eivät saa missään tapauksessa kohottaa toimenpiteissä käytettyjen tuoreiden rypäleiden, rypälemehun, osittain käyneen rypälemehun, käymistilassa olevan uuden viinin, pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin tai pöytäviinin alkoholipitoisuutta enemmän kuin 11,5 tilavuusprosenttia A-viininviljelyvyöhykkeellä, enemmän kuin 12 tilavuusprosenttia B-viininviljelyvyöhykkeellä, enemmän kuin 12, 5 tilavuusprosenttia C I a – ja C I b -viininviljelyvyöhykkeillä, enemmän kuin 13 tilavuusprosenttia C II -viininviljelyvyöhykkeellä ja enemmän kuin 13,5 tilavuusprosenttia C III -viininviljelyvyöhykkeillä.

Kuitenkin punaviinin osalta ensimmäisessä alakohdassa mainittujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuus voidaan kohottaa 12 tilavuusprosenttiin A-viininviljelyvyöhykkeellä ja 12,5 tilavuusprosenttiin B-viininviljelyvyöhykkeellä.

7. Pöytäviinin valmistukseen soveltuvaa viiniä ja pöytäviiniä ei voida tiivistää, jos ne tuotteet, joista nämä on valmistettu, on käsitelty 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla menetelmillä.

8. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

20 artikla

1. Komissio aloittaa perusteellisen tutkimuksen puhdistetun tai puhdistamattoman tiivistetyn rypälemehun ja väkevöimisessä käytettävän sokerin käyttömahdollisuuksista. Tämä tutkimus koskee erityisesti sallittujen menetelmien enologisia näkökohtia, sakkaroosin tai puhdistetun tai puhdistamattoman tiivistetyn rypälemehun käyttöön liittyviä taloudellisia näkökohtia sekä näiden käytön valvontamenetelmiä.

2. Komissio esittää vuonna 1990 neuvostolle kertomuksen 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen tuloksista ja tarvittaessa aiheelliset ehdotukset. Tämän jälkeen neuvosto päättää toteutettavista toimenpiteistä, jotka koskevat luonnollisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina kohottamista 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tuotteissa.

3. Yhteisö rahoittaa 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen. Siihen liittyvä määräraha vahvistetaan talousarviomenettelyä noudattaen. Tutkimuksen kustannukset arvioidaan 2 miljoonan ECUn suuruisiksi.

21 artikla

1. Tuoreille rypäleille, rypälemehulle, osittain käyneelle rypälemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille voidaan tehdä:

– A, B, C I a – ja C I b -viininviljelyvyöhykkeillä osittainen happamuuden vähentäminen,

– C II – ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen, tämän kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan soveltamista,

– C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta voidaan lisätä enintään 1,50 grammalla litraa kohti viinihappoa, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.

Viinien happamuutta voidaan lisätä enintään 2,50 grammalla litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.

Viinien happamuutta voidaan vähentää enintään 1 grammalla litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.

Lisäksi tiivistämiseen tarkoitetun rypälemehun happamuutta voidaan osittain vähentää.

2. Niinä vuosina, jolloin ilmasto-olosuhteet ovat olleet poikkeukselliset, jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen C I a – ja C I b -viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen 1 kohdassa tarkoitettujen C II – ja C III -viininviljelyvyöhykkeitä koskevien edellytysten mukaisesti.

3. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkevöiminen, ellei tapauskohtaisesti päätetä poikkeuksesta, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut poikkeukset, samoin kuin muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

1. Pöytäviinin makeuttaminen sallitaan ainoastaan:

a) sellaisella rypälemehulla, jonka suurin kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on sama kuin kyseisen pöytäviinin, jos tuoreet rypäleet, rypälemehu, osittain käynyt rypälemehu, käymistilassa oleva uusi viini, pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini tai pöytäviini on käsitelty yhdellä 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla;

b) tiivistetyllä rypälemehulla, puhdistetulla tiivistetyllä rypälemehulla tai rypälemehulla, jos kyseisen pöytäviinin kokonaisalkoholipitoisuus ei kohoa enemmän kuin 2 tilavuusprosenttia, jos a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita ei ole käsitelty yhdellä 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

2. Nautittavaksi tarkoitettujen ja maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotujen viinien makeuttaminen on kielletty yhteisön alueella.

Muiden kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tuontiviinien makeuttaminen on määritettävien sääntöjen alaista.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

23 artikla

1. Jokainen 19 artiklassa ja 21 artiklassa tarkoitettu toimenpide viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta sallitaan ainoastaan, jos se suoritetaan ainoastaan kerran jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypälemehua, osittain käynyttä rypälemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä pöytäviinin valmistukseen soveltuvaksi viiniksi, pöytäviiniksi tai muuksi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi nautittavaksi tarkoitetuksi juomaksi, paitsi kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi, sellaisella viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.

Sama koskee pöytäviinin valmistukseen soveltuvien viinien tiivistämistä, happamuuden lisäämistä ja vähentämistä.

Pöytäviinien tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät rypäleet on korjattu.

Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.

2. Jokaisesta 1 kohdassa tarkoitetusta toimenpiteestä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä sakkaroosi-, tiivistettyjä rypälemehu- tai puhdistettuja tiivistettyjä rypälemehumääriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla sekä erikseen määriteltävillä kauppiailla samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreet rypäle-, rypälemehu-, osittain käyneet rypälemehu- ja irtotavarana olevat viinimäärät. Näiden määrän ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.

Jokainen 21 artiklassa tarkoitettu toimenpide on merkittävä 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun asiakirjaan, joka kattaa tällä menetelmällä käsitellyt tuotteet.

3. Näitä toimenpiteitä ei voida toteuttaa, paitsi poikkeuksellisten ilmasto-olosuhteiden vuoksi tehdyistä poikkeuksista:

– ennen 1 päivää tammikuuta C-viininviljelyvyöhykkeillä,

– ennen 16 päivää maaliskuuta A- ja B-viininviljelyvyöhykkeillä,

ja ne voidaan ainoastaan välittömästi näitä päivämääriä edeltävistä sadonkorjuista peräisin oleville tuotteille.

Kuitenkin tiivistämistä jäähdyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä voidaan tehdä koko vuoden ajan.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti poikkeukset 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun velvoitteeseen sekä poikkeukset 3 kohdassa määrättyihin määräpäiviin annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

Edellä 18, 19, 21, 22 ja 23 artiklan säännökset, joita sovelletaan sellaisilta yhteisön alueilta korjattuihin tuotteisiin, jotka eivät sisälly liitteessä IV mainittuihin viininviljelyvyöhykkeisiin, määritellään 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

25 artikla

1. Alkoholin lisääminen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin on kiellettyä, lukuun ottamatta liitteessä I olevassa 5, 14 ja 23 kohdassa tarkoitettuja tuotteita.

2. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta 1 kohtaan tehtävistä poikkeuksista, erityisesti erityiskäyttöjen ja vientiin tarkoitettujen tuotteiden osalta.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

1. Koetarkoituksiin jäsenvaltiot voivat antaa luvan sellaisten tiettyjen enologisten käytäntöjen ja käsittelyjen

käyttöön, joista ei ole tässä asetuksessa säädetty, enintään kolmen vuoden ajaksi, jos:

- käytäntöjen tai käsittelyiden kohteena olevat määrät eivät ole enemmän kuin 50 000 hehtolitraa vuotta ja koetta kohti,

- saatuja tuotteita ei lähetetä sen jäsenvaltion ulkopuolelle, jonka alueella kokeet on suoritettu.

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättymistä kyseinen jäsenvaltio toimittaa komissiolle tiedonannon luvan saaneesta kokeesta. Komissio ilmoittaa myös muille jäsenvaltioille kokeen tuloksesta. Kyseinen jäsenvaltio voi tarvittaessa ja kokeen tuloksen mukaan toimittaa komissiolle hakemuksen saada jatkaa koetta, mahdollisesti suuremmalla määrällä kuin alkuperäisessä kokeessa, enintään uuden kolmevuotiskauden ajan. Hakemuksensa tueksi jäsenvaltion on esitettävä asianmukaiset asiakirjat.

3. Komissio päättää 2 kohdassa tarkoitetusta hakemuksesta 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen; se voi myös samalla päättää, että koetta voidaan jatkaa muissa jäsenvaltioissa samoissa olosuhteissa.

4. Koottuaan kaikki kyseistä koetta koskevat tiedot komissio voi 1 kohdassa tarkoitetun ajan päätyttyä ja tarvittaessa 2 kohdassa tarkoitetun ajan päätyttyä esittää neuvostolle ehdotuksen kyseisessä kokeessa käytetyn enologisen käytännön tai käsittelyn lopullisesta hyväksymisestä. Tällöin neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III OSASTO

Hintajärjestelmä sekä interventioita ja muita markkinoiden tervehdyttämistoimenpiteitä koskevat säännöt

27 artikla

1. Jokaisen yhteisön edustavan pöytäviinityypin kuvaus on liitteessä III.

Luettelo liitteessä III olevan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 kohdan b ja c alakohdassa mainituista viiniköynnöslajikkeista laaditaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jokaiselle 1 kohdassa tarkoitetulle pöytäviinityypille vahvistetaan ohjehinta jokaiseksi viinivuodeksi ennen 1 päivää elokuuta.

3. Ohjehinta vahvistetaan kyseisen viinityypin hinnanvahvistamispäivää edeltävien kahden edellisen viinivuoden hintojen keskiarvon ja meneillään olevan viinivuoden hintakehityksen perusteella.

Nämä hinnat kirjataan tuotantovaiheessa sellaisilta yhteisön viininviljelyalueiden markkinoilta, joilla merkittävää osaa alueen pöytäviinituotannosta pidetään kaupan.

4. Ohjehinta vahvistetaan tuotantovaiheessa, ja se annetaan viinityypin mukaan joko ECUina tilavuusprosenttia/hehtolitraa kohti tai ECUina hehtolitraa kohti.

5. Ohjehinnat ja viinityypit, joihin niitä sovelletaan, vahvistetaan perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

28 artikla

Interventiojärjestelmän käynnistävää kynnyshintaa, jäljempänä "käynnistyshinta", sovelletaan jokaisen viinivuoden aikana kaikkiin sellaisiin pöytäviineihin, joiden ohjehinta on vahvistettu. Tämä hinta on samassa vaiheessa voimassa kuin ohjehinta. Se on jokaiselle pöytäviinityypille 92 prosenttia ohjehinnasta.

29 artikla

Tässä osastossa tarkoitettujen toimenpiteiden tavoitteena on varmistaa tasapaino pöytäviinimarkkinoilla ja näiden viinien markkinoilla vähimmäistakuuhinta, joka on vähintään 82 prosenttia ohjehinnasta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vähimmäistakuuhinta varmistetaan tuottajille, joita koskevat 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut velvoitteet, ainoastaan, jos tuottajat ovat täyttäneet nämä velvollisuudet edellä mainitun säännöksen mukaisesti.

30 artikla

1. Komissio laatii viikoittain jokaiselle viinityypille, jolle on vahvistettu ohjehinta, kaikkien käytettävissään olevien tietojen perusteella ja julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C sarjassa:

a) tuotannon keskihinnan, jäljempänä "keskihinta", jokaisen kyseisen pöytäviinityypin edustaville markkinoille;

b) R III –, A II – ja A III -tyyppisille pöytäviineille yhteisön edustavan hinnan, jäljempänä "edustava hinta", joka vastaa kaikkien annettujen keskihintojen painotettua keskiarvoa;

c) R I –, R II – ja A I -tyyppisille pöytäviineille yhteisön edustavan hinnan, jäljempänä "edustava hinta", joka vastaa vahvistettujen keskihintojen puolikkaasta laskettua painotettua keskiarvoa. Tämä puolikas koostuu alimmista keskihinnoista. Jos käytettävä keskihintojen määrä ei ole kokonaisluku, se pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaislukuun.

Jos näitä sääntöjä soveltamalla keskihinta ei ole alle kahdeksaa R I -pöytäviinityypissä, alle seitsemää R II -pöytäviinityypissä ja alle kahdeksaa A I -viinityypissä, näistä kahdeksaa, seitsemää ja kahdeksaa alinta hintaa käytetään kunkin kyseisen viinin osalta. Jos kuitenkin vahvistettujen keskihintojen kokonaismäärä on näitä lukuja alhaisempi, käytetään kaikkia vahvistettuja keskihintoja.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitetut painotetut keskiarvot lasketaan niiden määrien mukaan, joihin käytetyt keskihinnat viittaavat.

2. Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi komissiolle kaikki 1 kohdassa tarkoitettujen hintojen vahvistamiseen tarvittavat tiedot ja erityisesti jokaisen pöytäviinityypin edustavilta markkinoilta todetut tuottajahinnat ja niihin viittaavat määrät.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti edustavien markkinoiden luettelosta ja hintojen merkitsemismenetelmistä annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

31 artikla

1. Joka vuosi ennen 10 päivää joulukuuta laaditaan ennakkoarvio, jolla määritetään yhteisön varat ja sen tarpeet, mukaan lukien ennakoitavissa olevat tuonnit ja viennit kolmansista maista ja kolmansiin maihin.

2. Arviossa yhteisön viinivarat ja sen tarpeet esitetään niin, että siitä ilmenevät pöytäviinien ja tma-laatuviinien osuudet.

3. Komissio antaa neuvostolle jokaisesta viinivuodesta lopullisen selvityksen menneen viinivuoden yhteisön varoista ja niiden käytöstä.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

32 artikla

1. Yksityisen varastoinnin tukijärjestelmä otetaan käyttöön:

– pöytäviinille,

– rypälemehulle, tiivistetylle rypälemehulle ja puhdistetulle tiivistetylle rypälemehulle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuen myöntäminen edellyttää pitkäaikaista varastointisopimusta, joka solmitaan interventioelinten kanssa seuraavan vuoden 16 päivän joulukuuta ja 15 päivän helmikuuta välillä ja erikseen määriteltävin edellytyksin.

3. Pöytäviinien pitkäaikaiset varastointisopimukset tehdään yhdeksäksi kuukaudeksi.

Rypälemehun, tiivistetyn rypälemehun ja puhdistetun tiivistetyn rypälemehun pitkäaikaiset varastointisopimukset tehdään ajanjaksoksi, joka päättyy niiden tekemisestä seuraavana 15 päivänä syyskuuta.

4. Pitkäaikaisia varastointisopimuksia on mahdollista tehdä silloin, kun viinivuoden ennakkolaskelmassa käytettävissä olevat pöytäviinimäärät ylittävät viinivuoden alussa enemmän kuin neljällä kuukaudella viinivuoden tavanomaisen käytön.

Voidaan päättää, että:

a) pöytäviineille tehtävät pitkäaikaiset varastointisopimukset voidaan tehdä ainoastaan tietyille määriteltäville pöytäviineille;

b) rypälemehu, josta on tehty pitkäaikainen varastointisopimus, voidaan jalostaa kokonaisuudessaan tai osittain tiivistetyksi rypälemehuksi tai puhdistetuksi tiivistetyksi rypälemehuksi sopimuksen voimassaoloaikana;

c) rypäletäysmehun valmistamiseen tarkoitetuista rypälemehuista ja tiivistetyistä rypälemehuista ei saa tehdä pitkäaikaisia varastointisopimuksia.

5. Mahdollisuudesta tehdä pitkäaikainen varastointisopimus päätetään 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tätä samaa menettelyä noudattaen:

a) päätetään, jos markkinatilanteen kehitys ja erityisesti sopimusten päättämisen kehitys tekevät sen perusteluksi, poistaa jo ennen 15 päivää helmikuuta mahdollisuus tehdä pitkäaikaisia varastointisopimuksia;

b) annetaan muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

33 artikla

1. Heti yksityiseen varastointiin annettavien tukitoimenpiteiden käynnistyttyä jäsenvaltioiden nimeämät interventioelimet tekevät tuottajien kanssa heidän hakemuksestaan kyseisten toimenpiteiden piiriin kuuluvien viinien ja rypälemehujen varastointisopimuksia.

2. Varastointisopimusten tekemisen edellytykset liittyvät erityisesti kyseisten tuotteiden laatuvaatimuksiin.

3. Pöytäviinien varastointisopimukset voivat sisältää määräyksen tuen maksamisen lopettamisesta ja tuottajan vastaa-vien velvoitteiden päättymisestä koko varastoidulta määrältä tai sen osalta, jos kahtena peräkkäisenä viikkona kyseisen pöytäviinin edustava hinta on yhtä suuri tai suurempi kuin tämän tyyppisen pöytäviinin ohjehinta.

4. Yksityiseen varastointiin annettavan tuen määrä voi kattaa ainoastaan varastoinnista aiheutuvat tekniset kulut ja korot, jotka vahvistetaan kiinteämääräisinä.

Tiivistettyjen rypälemehujen kohdalla tähän määrään voi vaikuttaa niiden tiivistysastetta vastaava luku.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

34 artikla

1. Jos tuottajan varaston ennakoitavissa oleva koko ja seuraavaa satoa koskeva ennuste näyttävät aiheuttavan kyseisen sadon varastointiongelmia, voidaan päättää tuen antamisesta pöytäviinien, joista on tehty pitkäaikainen varastointisopimus, uudel- leen varastointiin.

2. Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltamisesta ja erityisesti soveltamisajanjaksosta, tuen määrästä sekä uudelleen varastoinnin edellytyksistä annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

35 artikla

1. Murskattujen tai murskaamattomien viinirypäleiden ylipuristaminen ja viinisakan puristaminen on kiellettyä. Kiellettyä on myös puristejäännöksen uudelleen käyttäminen muihin kuin tislaustarkoituksiin.

Viinisakan tislaamista ja sentrifugointia ei pidetä puristamisena, jos saadut tuotteet ovat toisaalta virheettömiä, kunnollisia ja myyntilaatua olevia ja jos sakkaa ei pelkistetä kuivaksi.

Poiketen ensimmäisestä alakohdasta, viinivuosina 1982/1983–1986/1987 murskattujen tai murskaamattomien rypäleiden ylipuristaminen sekä viinisakan puristaminen voidaan sallia Kreikan ja Italian saarilla, jotka sijaitsevat C III -viininviljelyvyöhykkeellä, lukuun ottamatta Sisiliaa ja Sardiniaa. Tällöin puristejäännöksen ja sakan puristamisella saadut tuotteet on kokonaan ja yksinomaan toimitettava tislattaviksi.

2. Jokaisen sellaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, tai henkilöryhmittymän, lukuun ottamatta 4 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä ja ryhmittymiä, joka on valmistanut viiniä, on toimitettava tislattavaksi kaikki tästä viininvalmistuksesta aiheutuneet sivutuotteet ja tarvittaessa oman tuotantonsa viiniä.

Tislattavaksi toimitettujen tuotteiden alkoholimäärän on oltava vähintään yhtä suuri kuin tuotetun viinin alkoholitilavuudesta määriteltävä prosentti. Tämän tilavuuden määritys suoritetaan luonnollisesta alkoholipitoisuudesta tilavuusprosentteina annetun kiinteämääräisen vähimmäispitoisuuden mukaan, joka on laadittu jokaista viinivuotta varten jokaisella viininviljelyvyöhykkeellä.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu prosentti ei saa olla suurempi kuin:

– 8 prosenttia, kun viini on valmistettu suoraan rypäleistä,

– 3 prosenttia, kun viini on valmistettu rypälemehusta, osittain käyneestä rypälemehusta tai käymistilassa olevasta uudesta viinistä.

Tästä kohdasta voidaan poiketa määriteltävien tuottajaluokkien, tiettyjen tuotantoalueiden sekä 36 artiklassa tarkoitettujen tislattavien viinien osalta.

3. Jokaisen sellaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, tai henkilöryhmittymän, lukuun ottamatta 4 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä ja ryhmittymiä, jolla on hallussaan muusta rypäleiden käsittelystä kuin viiniyttämisestä peräisin olevia sivutuotteita, on toimitettava ne tislattavaksi.

Tislattavaksi toimitetun rypäleiden puristejäännöksen ja viinisakan on oltava tiettyjen määriteltävien vähimmäisvaatimusten mukaisia. Jos näitä vaatimuksia ei

täytetä, kyseinen puristejäännös ja sakka, ensimmäisestä alakohdasta poiketen, on poistettava toimittamalla ne muunlaiseen käsittelylaitokseen kuin tislaamoon, tai ne on hävitettävä valvonnan alaisena.

4. Jokaisen sellaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, tai henkilöryhmittymän, joka käsittelee A-viininviljelyvyöhykkeeltä tai B-viininviljelyvyöhykkeen saksalaisesta osasta korjattuja rypäleitä, on poistettava valvonnan alaisena ja määritettävissä olosuhteissa tästä käsittelystä aiheutuneet sivutuotteet.

5. Ne, joita 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu velvoite koskee, voivat saada vapautuksen velvoitteesta poistamalla viininvalmistuksen sivutuotteet valvonnan alaisena ja määriteltävissä olosuhteissa.

6. Tässä artiklassa tarkoitetun tislauksen yhteydessä tislaaja voi:

- joko saada tukea tislattavalle tuotteelle, jos tislauksesta saadun tuotteen alkoholipitoisuus on vähintään 52 tilavuusprosenttia,
- tai toimittaa tislauksesta saadun tuotteen interventioelimelle, jos tuotteen alkoholipitoisuus on vähintään 92 tilavuusprosenttia.

Kuitenkin:

- jäsenvaltiot voivat säätää, ettei niiden interventioelin osta ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua tuotetta,
- jos viini on muutettu tislausta varten väkevöidyksi viiniksi, ennen kuin se on toimitettu tislattavaksi, ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu tuki annetaan tislausta varten väkevöidyn viinin valmistajalle, ja tislauksesta saatua tuotetta ei voida toimittaa interventioelimelle.

Määriteltävät laatuvaatimukset täyttävälle neutraalille alkoholille vahvistetaan ostohinta.

Muiden sellaisten tislauksesta saatavien tuotteiden ostohinta, jotka interventioelimet voivat ottaa haltuunsa, vahvistetaan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun ostohinnan perusteella, ja sitä muutetaan ottaen erityisesti huomioon tuotteen muuttamiseksi neutraaliksi alkoholiksi tarvittavat kustannukset.

7. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

Nämä säännöt koskevat erityisesti:

- niitä olosuhteita, joissa tislaus suoritetaan,
- perusteita maksettavan hinnan vahvistamiselle puristejäännöksestä, sakasta ja mahdollisesta tislattavaksi toimitetusta viinistä näiden alkoholipitoisuuden mukaan,
- 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia,
- niitä edellytyksiä, joilla 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu valvonnan alaisena tehtävä poistaminen voidaan suorittaa,
- perusteita tuen määrän vahvistamiselle siten, että saatujen tuotteiden myynti on mahdollista,
- perusteita sen kuluosan vahvistamiselle, joka lankeaa interventioelimille ja jonka rahoittaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosasto,
- perusteita sellaisten tislauksesta saatavien tuotteiden hinnan määrittämiselle, jotka interventioelimet voivat ottaa haltuunsa.

8. Edellä 7 kohdassa tarkoitetut tuen määrä, hinnat ja kuluosa vahvistetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Samaa menettelyä noudattaen annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, säännöt 2 kohdassa tarkoitetulle luonnolliselle kiinteämääräiselle alkoholipitoisuudelle sekä 3 kohdassa tarkoitetuille vähimmäisvaatimuksille, jotka puristejäännöksen ja sakan on täytettävä.

36 artikla

1. Jos viini on valmistettu sellaisen lajikkeen rypäleistä, jota ei ole luokiteltu viininvalmistukseen käytettäväksi rypälelajikkeeksi viiniköynnöslajikkeiden luokittelussa siinä hallintoyksikössä, jolta nämä rypäleet on korjattu, eikä viiniä viedä, on se tislattava ennen sen viinivuoden loppua, jona se on tuotettu. Muutoin kuin poikkeuksesta sitä ei saa laskea liikkeeseen muualle kuin tislaamoihin.

2. Jos viini on valmistettu sellaisen lajikkeen rypäleistä, jonka hallintoyksikkö on luokitellut kuuluviksi samanaikaisesti sekä viinivalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeeseen että muihin käyttötarkoituksiin tarkoitettuihin lajikkeisiin, ja jos viiniä valmistetaan tavallisesti valmistettavaa viinimäärää enemmän, eikä sitä viedä, on se tislattava ennen sen viinivuoden loppua, jona se on tuotettu. Muutoin kuin poikkeuksesta sitä ei saa laskea liikkeeseen muualle kuin tislaamoihin.

Tavallisesti valmistettavien viinimäärien määrittelemisessä otetaan erityisesti huomioon:

- tietyn erikseen määritettävän viiteaikana valmistetun viinin määrä, ennen viinivuotta 1980/1981, tai Espanjan osalta ennen viinivuotta 1984/1985,
- perinteisiin käyttötarkoituksiin varatun viinin määrä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun tislattavaksi toimitetun viinin ostohinta on 50 prosenttia A I -tyyppi-

selle pöytäviinille kyseiselle viinivuodelle vahvistetusta ohjehinnasta.

Tislaajan maksama hinta ei saa olla ostohintaa alhaisempi.

4. Tässä artiklassa tarkoitetun tislauksen yhteydessä tislaaja voi:

- joko saada tislattavalle tuotteelle tukea, jos tislauksesta saatu tuote on alkoholipitoisuudeltaan vähintään 52 tilavuusprosenttia,

- tai toimittaa tislauksesta saadun tuotteen interventioelimelle, jos tuotteen alkoholipitoisuus on vähintään 92 tilavuusprosenttia.

Kuitenkin:

- jäsenvaltiot voivat säätää, ettei niiden interventioelin osta ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua tuotetta,

- jos viini on muutettu tislausta varten väkevöidyksi viiniksi, ennen kuin se on toimitettu tislattavaksi, ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu tuki annetaan tislausta varten väkevöidyn viinin valmistajalle, ja tislauksesta saatua tuotetta ei voida toimittaa interventioelimelle.

Määriteltävät laatuvaatimukset täyttävälle neutraalille alkoholille vahvistetaan ostohinta.

Muiden sellaisten tislauksesta saatavien tuotteiden ostohinta, jotka interventioelimet voivat ottaa haltuunsa, vahvistetaan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun ostohinnan perusteella, ja sitä muutetaan ottaen erityisesti huomioon tuotteen muuttamiseksi neutraaliksi alkoholiksi tarvittavat kustannukset.

5. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

Nämä säännöt koskevat erityisesti:

- niitä olosuhteita, joissa tislaus suoritetaan,

- perusteita tuen määrän vahvistamiselle siten, että saatujen tuotteiden myynti on mahdollista,

- perusteita sen kuluosan määräämiselle, joka lankeaa interventioelimille ja jonka rahoittaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosasto,

- perusteita sellaisten tislauksesta saatavien tuotteiden hinnan vahvistamiselle, jotka interventioelimet voivat ottaa haltuunsa.

6. Tuen määrä, ostohinnat ja kuluosa, joita tarkoitetaan 5 kohdassa, vahvistetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Samaa menettelyä noudattaen annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti 2 kohdassa tarkoitettujen tavallisesti valmistettavien viinimäärien määrittelyn sekä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten osalta.

37 artikla

1. Interventioelinten hallussa olevien 35 ja 36 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden myynti ei saa häiritä yhteisössä tuotettujen alkoholin ja alkoholijuomien markkinoita.

Tämän vuoksi niiden myynti toteutetaan muilla aloilla, erityisesti polttoaineiden alalla, aina silloin, kun myynnin epäillään aiheuttavan tällaisia häiriöitä.

2. Niistä kuluista, jotka aiheutuvat toimenpiteistä tuotteiden myymiseksi muilla kuin alkoholin ja alkoholijuomien markkinoilla, vastaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosasto.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

38 artikla

1. Tarpeen vaatiessa ja satoennuste huomioon ottaen voidaan sallia markkinoille saatettujen tuotteiden laadun parantamiseksi pöytäviinien ja pöytäviinin valmistukseen soveltuvien viinien esitislaus jokaisen viinivuoden 1 päivästä syyskuuta määrät- tyyn päivämäärään saakka.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tislattavaksi toimitetun viinin ostohinta on:

- 65 prosenttia jokaisen pöytäviinityypin ohjehinnasta, joka on vahvistettu kyseiselle viinivuodelle samantyyppisille pöytäviineille tai näiden pöytäviinityyppien kanssa kiinteässä taloudellisessa suhteessa oleville pöytäviineille,

- 65 prosenttia A I -pöytäviinityypin ohjehinnasta, joka on vahvistettu kyseiselle viinivuodelle pöytäviinin valmistukseen soveltuville viineille.

Tislaajan maksama hinta ei saa olla ostohintaa alempi.

3. Interventioelin maksaa tislattavalle tuotteelle tukea, jos tislauksesta saatu tuote on alkoholipitoisuudeltaan vähintään 52 tilavuusprosenttia.

4. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdassa tarkoitetusta tislauksesta ja erityisesti:

- niistä olosuhteista, joissa tislaus suoritetaan,

- perusteista tuen määräämiselle siten, että saatujen tuotteiden myynti on mahdollista.

5. Päätös 1 kohdassa tarkoitetun tislauksen suorittamisesta tehdään ja yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Samaa menettelyä noudattaen vahvistetaan 3 kohdassa tarkoite- tun tuen määrä.

39 artikla

1. Jos viinivuoden aikana pöytäviinin ja pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin markkinat ovat vakavasti epätasapainossa, päätetään pöytäviinin pakollisesta tislaamisesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vakava epätasapaino vallitsee, kun:

a) viinivuoden alussa todetut käytettävät varat ylittävät enemmän kuin neljällä kuukaudella tavanomaisen käytön;

b) tuotanto on enemmän kuin 9 prosenttia tavanomaista käyttöä suurempi;

c) kun kaikkien pöytäviinityyppien edustavien hintojen painotettu keskiarvo pysyy viinivuoden alussa ja tiettynä ajanjaksona pienempänä kuin 82 prosenttia ohjehinnasta.

2. Komissio vahvistaa pakolliseen tislaukseen toimitettavat määrät, jotta saataisiin poistettua tuotannon ylijäämät ja palautettua näin markkinoiden tilanne tavanomaiseksi, erityisesti ennustettavien viinivuoden lopun käytettävien varojen tason ja hintojen osalta.

3. Tislattava kokonaismäärä 2 kohdan mukaisesti määriteltynä jakautuu jäsenvaltion yhteen kokoamisen yhteisön tuotantoalueiden kesken.

Jokaisella tuotantoalueella tislattava määrä on suhteessa seuraavien väliseen erotukseen:

- toisaalta pöytäviinituotannon ja kyseisellä alueella kyseisenä viinivuonna erikseen määriteltävien pöytäviinistä saatujen tuotteiden ja,

- toisaalta pöytäviinituotannon keskiarvon yhtenäisen prosenttiosuuden ja kyseisellä alueella kolmena peräkkäisenä viiteviinivuonna erikseen määriteltävien pöytäviinistä saatujen tuotteiden.

Viinivuoden 1989/1990 loppuun asti:

- yhtenäinen prosenttiosuus on 85,

- peräkkäiset viiteviinivuodet ovat 1981/1982, 1982/1983 ja 1983/1984.

Komissio määrittää viinivuodesta 1990/1991 alkaen yhtenäisen prosenttiosuuden ja peräkkäiset viiteviinivuodet ja vahvistaa:

- yhtenäisen prosenttiosuuden ottaen huomioon 2 kohdan mukaisesti tislattavat määrät kyseisen viinivuoden tuotannon ylijäämien poistamiseksi,

- peräkkäiset viiteviinivuodet ottaen huomioon tuotannon kehityksen ja erityisesti raivauspolitiikan tulokset.

4. Edellä 3 kohdan mukaisesti määritelty tislattava määrä jaetaan eri pöytäviinituottajien kesken jokaisella tuotantoalueella.

Niiden tuottajien, joita tislaamisvelvollisuus koskee, tislattava määrä on tietty prosenttiosuus niiden tuotantoilmoituksessa ilmoittamista pöytäviinituotannosta ja erikseen määriteltävistä pöytäviiniä alempaa jalostusastetta olevista tuotteista.

Tämä prosenttiosuus:

- lasketaan asteittaisella taulukolla, joka on laadittu hehtaarituotoksen mukaan,

- voi vaihdella alueittain, kun otetaan huomioon aikaisemmin saadut tuotokset,

- voi olla nolla sellaisille tuottajille, joiden hehtaarituotos on pienempi kuin määriteltävä taso.

Jokaisen tuottajan tislattavaksi toimitettavan pöytäviinin määrän on oltava kolmannessa alakohdassa määritellyn suuruinen; tuottaja voi kuitenkin vähentää tästä määrästä kokonaan tai osittain sen määrän pöytäviiniä tai pöytäviinin valmistukseen soveltuvaa viiniä, jonka hän on 38 artiklan mukaisesti toimittanut tislattavaksi.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle jokaisella 9 kohdan mukaisesti rajatulla tuotantoalueella tuotetun ja tuotosluokkien mukaisesti jaetun pöytäviinin määrä. Nämä tiedot käsitellään 3 artiklassa tarkoitettujen tuotantoilmoitusten perusteella.

Näiden ilmoitusten perusteella:

a) vahvistetaan yhteisössä tislattava kokonaismäärä;

b) jaetaan tämä määrä 3 kohdassa tarkoitettujen tuotantoalueiden kesken;

c) määritellään yhdessä kyseisten jäsenvaltioiden kanssa jokaiselle tislaamaan velvolliselle tuottajalle se tuotannon prosenttiosuus, joka tämän on tislattava, jotta täytettäisiin jokaista aluetta varten määrätty tislausmäärä.

Jollei 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen mahdollisesti päätetyistä poikkeuksesta muuta johdu, tässä artiklassa tarkoitetun velvollisuuden mukaiset määrät on tislattava ennen sen viinivuoden loppua, jona pakollisesta tislaamisesta on päätetty.

Viinivuoden 1989/1990 loppuun asti:

- ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä ennen 15 päivää helmikuuta,

- toisessa alakohdassa säädetyt päätökset on tehtävä ennen 28 päivää helmikuuta,

- neuvosto voi muuttaa näitä päivämääriä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ja ensimmäisen viinivuoden, jona pakollinen tislaus on suoritettava, 1 päivään syyskuuta 1985 jälkeen 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Jälkimmäisessä tapauksessa mahdollinen lisäaika ei saa olla enemmän kuin kolmekymmentä päivää.

Viinivuodesta 1990/1991 alkaen ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten ja päätösten päivämäärät vahvistetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näitä päivämääriä ei voi vahvistaa myöhemmäksi kuin 15 päivään helmikuuta ilmoitusten ja 28 päivään helmikuuta päätösten osalta.

6. Pakolliseen tislaukseen toimitettavien viinien ostohinta viinivuosina 1986/1987 ja 1987/1988, vahvistetaan tislattavien määrien mukaan, ja:

- jos tislattava kokonaismäärä on viinivuodesta 1986/1987 alkaen enintään 12,5 miljoonaa hehtolitraa, ostohinta on 50 prosenttia jokaisen pöytäviinityypin ohjehinnasta,

- jos tislattava kokonaismäärä on suurempi kuin 12,5 miljoonaa hehtolitraa, ostohinta on prosenttimääräisesti sama kuin jokaisen pöytäviinityypin ohjehinta, joka on saatu ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun 12,5 ensimmäiseen miljoonaan hehtolitraan sovellettavan prosenttiosuuden ja annettuja tasoja suurempiin määriin sovellettavan 40 prosentin osuuden jokaisen pöytäviinityypin ohjehinnasta lasketusta painotetusta keskiarvosta.

Ostohinta, joka tislaajan on maksettava tuottajalle pakolliseen tislaukseen toimitettavista määristä, jotka ovat suuremmat kuin esitislauksen määrät, ei saa olla alhaisempi kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hinta.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja ostohintoja sovelletaan myös jokaisen pöytäviinityypin kanssa kiinteässä taloudellisessa suhteessa olevaan viiniin.

7. Tässä artiklassa tarkoitetun tislauksen yhteydessä tislaaja voi:

- joko saada tukea tislattavalle tuotteelle, jos tislauksesta saadun tuotteen alkoholipitoisuus on vähintään 52 tilavuusprosenttia,

- tai toimittaa tislauksesta saadun tuotteen interventioelimelle, jos tuotteen alkoholipitoisuus on vähintään 92 tilavuusprosenttia.

Kuitenkin:

- jäsenvaltiot voivat säätää, ettei niiden interventioelin osta ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua tuotetta; tätä mahdollisuutta voivat käyttää ainoastaan sellaiset jäsenvaltiot, joiden pakollisesti tislattavan viinin kokonaismäärä ei ole erikseen määriteltävää määrää suurempi,

- jos viini on muutettu tislausta varten väkevöidyksi viiniksi, ennen kuin se on toimitettu tislattavaksi, ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu tuki annetaan tislausta varten väkevöidyn viinin valmistajalle, ja tislauksesta saatua tuotetta ei voida toimittaa interventioelimelle.

Vahvistetaan ostohinta neutraalille alkoholille, joka täyttää 8 kohdan mukaisesti määritetyt vaatimukset.

Muiden sellaisten tislauksesta saatavien tuotteiden ostohinta, jotka interventioelimen voivat ottaa haltuunsa, vahvistetaan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun ostohinnan perusteella, ja sitä muutetaan erityisesti ottaen huomioon tuotteen muuttamiseksi neutraaliksi alkoholiksi tarvittavat kustannukset.

8. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta. Nämä säännöt koskevat erityisesti:

- niitä vaatimuksia, joissa tislaus suoritetaan,

- perusteita tuen määrän vahvistamiselle siten, että saatujen tuotteiden myynti on mahdollista,

- perusteita sellaisten tislauksesta saatavien tuotteiden ostohinnan vahvistamiselle, jotka interventioelimet voivat ottaa haltuunsa,

- niitä vaatimuksia, jotka neutraalin alkoholin on täytettävä.

9. Annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- edellä 1 kohdan soveltamisessa käytettävät laskumenetelmät,
- edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun painottamisen ja ajanjakson määritelmä,
- päätös 1 kohdassa tarkoitetusta tislauksesta,
- yksityiskohtaiset säännöt 2 kohdan soveltamisesta ja tässä kohdassa tarkoitetut tislattavat kokonaismäärät,
- edellä 3 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltion jaottelemien tuotantoalueiden rajaamista koskevat perusteet sekä näiden alueiden rajaus,
- yhdenmukaisen prosenttiosuuden ja peräkkäisten viitevuosien vahvistaminen sekä tislattavien määrien jako 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion kokoamien alueiden välillä,
- edellä 4 kohdassa tarkoitetut asteittaiset taulukot ja prosenttiosuudet,
- edellä 6 ja 7 kohdassa tarkoitetut hinnat ja tuen määrät,
- muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

Tätä samaa menettelyä noudattaen toteutetaan ne toimenpiteet, joilla tämän artiklan soveltamisesta johtuvien hallinnollisten kulujen vähentämiseksi:

- säädetään sellaisten tuottajien täydellisestä tai osittaisesta vapauttamisesta, jotka ovat saaneet tai joiden on toimitettava kyseisenä viinivuonna tiettyä määriteltävää tasoa pienempi määrä viiniä,
- voidaan säätää sellaisten alueiden täydellisestä tai osittaisesta vapauttamisesta, joiden pöytäviinituotanto edustaa ainoastaan pientä osaa koko yhteisön pöytäviinituotannosta, jonka enimmäismäärä on 60 000 hehtolitraa jäsenvaltiota kohti.

Vapautuksen saaneiden alueiden tuottajiin ei voida soveltaa 38, 41 ja 42 artiklaa.

10. Poiketen tästä artiklasta viinivuosina 1985/1986 ja 1986/1987 pakollinen tislaus voidaan ottaa käyttöön Kreikassa erityissäännöksin ottaen huomioon tässä maassa havaitut ongelmat erityisesti hehtaarituotosten tuntemisessa. Nämä säännökset annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Neuvosto voi päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta edellä olevan poikkeuksen voimassaolon jatkamisesta, jos vaikeuksia ilmenee viinivuoden 1986/1987 jälkeen.

11. Jos viinivuoden 1986/1987 aikana ilmenee vaikeuksia, jotka voivat vaarantaa 1 kohdassa tarkoitetun pakollisen tislauksen toteutumisen tai sen tasapainoisen suorittamisen, tarvittavista toimenpiteistä tislauksen tehokkaan suorittamisen varmistamiseksi säädetään 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat koskea ainoastaan tässä artiklassa säädettyjä säännöksiä, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat:

- tislattavia määriä,
- tislatusta viinistä maksettavaa hintaa,
- jokaisella tuotantoalueella sovellettavaa 85 prosenttia,
- viitevuosia.

Neuvosto voi päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tämän kohdan voimassaolon jatkamisesta viinivuoden 1989/1990 loppuun asti.

12. Komissio esittää ennen viinivuoden 1989/1990 loppua neuvostolle kertomuksen, jossa esitetään erityisesti viinialalla sovellettavien rakenteellisten toimenpiteiden vaikutus, sekä tarvittaessa ne ehdotukset, joiden tarkoituksena on kumota tai korvata tämän artiklan säännökset muilla toimenpiteillä viinimarkkinoiden tasapainon varmistamiseksi.

40 artikla

1. Edellä 39 artiklassa tarkoitetusta tislauksesta saatujen tuotteiden ostaminen interventioelimen toimesta käsitetään sellaiseksi interventioksi, jonka tarkoituksena on maatalousmarkkinoiden vakauttaminen asetuksen (ETY) N:o 729/70 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Interventioelinten 1 kohdan mukaisesti haltuun ottamia tuotteita voidaan myydä, tarvittaessa käsittelyn jälkeen, ainoastaan seuraavissa muodoissa:

- neutraali alkoholi,
- kokonaan denaturoitu alkoholi tai erikoisdenaturoitu alkoholi yhteisön säännösten mukaisesti tai niiden puuttuessa kansallisten denaturointia koskevien säännösten mukaisesti,
- pahanmakuinen denaturoitu alkoholi,
- muu kuin edellä mainittu alkoholi, jos se on tarkoitettu vientiin.

3. Interventioelimen haltuun ottamien tuotteiden myynti tai niiden käsittelystä saatujen tuotteiden myynti suoritetaan julkisissa huutokaupoissa tai tarjouskilpailun kautta. Myyntiä koskevat seuraavat edellytykset:

- alkoholia voidaan myydä tavanomaisesti markkinoilla eri käyttötarkoituksiin,

– kaikenlaista häiriötä alkoholi- ja alkoholijuomien markkinoille on vältettävä,

– tavaran markkinoille pääsyn ja ostajien kohtelun tasapuolisuus on varmistettava.

4. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

Nämä säännöt koskevat erityisesti:

– säännöksiä toimenpiteistä, joita interventioelimet suorittavat tai voivat suorittaa haltuun otetuille tuotteille, ennen kuin ne on saatettu uudelleen markkinoille,

– säännöksiä interventioelinten hallussa pitämien tuotteiden myynnistä.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

41 artikla

1. Niiden viinivuosien aikana, jolloin 39 artiklassa tarkoitetusta tislauksesta on päätetty, tislaus on sallittua 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen tultua voimaan.

Jos näiden samojen viinivuosien aikana tilanne pöytäviinimarkkinoilla niin vaatii, voidaan päättää myös muista aiheellisista toimenpiteistä.

2. Niiden viinivuosien aikana, jolloin 39 artiklassa tarkoitetusta tislauksesta ei ole päätetty, ja jos tilanne pöytäviinimarkkinoilla niin vaatii, voidaan päättää tislauksesta ja muista aiheellisista toimenpiteistä.

3. Pääsy 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun tislaukseen voidaan varata niille tuottajille, jotka ovat saman viinivuoden aikana toimittaneet viiniä 38 artiklassa tarkoitettuun tislaukseen.

4. Saman viinivuoden aikana 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin toimitettavan viinin määrä ei saa olla suurempi kuin 6,2 miljoonaa hehtolitraa.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitetun pöytäviinin kokonaismäärään on sovellettu 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, ja jos tilanne pöytäviinimarkkinoilla niin vaatii, neuvosto voi päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta kyseisenä viinivuonna 1 ja 2 kohdan mukaisesti tislatun pöytäviinimäärän lisäämisestä.

6. Jokaisen pöytäviinityypin ohjehinnan prosenttiosuus, joka maksetaan tislattavaksi toimitetusta viinistä 1, 2 ja 5 artiklan mukaisesti, on 29 artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus.

7. Jos tilanne pöytäviinimarkkinoilla niin vaatii, tässä artiklassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan rajoittaa koskemaan:

– tiettyjä tyypeittäin määritettyjä pöytäviinejä,

– yhtä tai useaa viininviljelyvyöhykettä tai viininviljelyvyöhykkeen osaa.

8. Interventioelin maksaa tislattavalle tuotteelle tukea, jos tislauksesta saadun tuotteen alkoholipitoisuus on vähintään 52 tilavuusprosenttia.

9. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tässä artiklassa tarkoitetusta tislaamisesta ja erityisesti:

– niistä olosuhteista, joissa tislaus suoritetaan,

– perusteista tuen määrän vahvistamiselle siten, että saatujen tuotteiden myynti on mahdollista.

10. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut päätökset tehdään sekä yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Samaa menettelyä noudattaen vahvistetaan 8 artiklassa tarkoitetun tuen määrä.

42 artikla

1. Jos tässä asetuksessa tarkoitetut markkinoiden tukitoimenpiteet ovat riittämättömiä ja jos jonkin pöytäviinityypin edustava hinta pysyy kolmena peräkkäisenä viikkona alempana kuin käynnistyshinta, toteutetaan kyseisen pöytäviinityypin pitkäaikaisen varastointisopimuksen tehneisiin sovellettavat lisätoimenpiteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja lisätoimenpiteitä sovelletaan kyseisten sopimusten tavanomaisena päättymisajankohtana viineihin, jotka varastoinnin päättyessä täyttävät tietyt määriteltävät edellytykset.

Nämä toimenpiteet voivat käsittää erityisesti:

– kyseisten viinien varastoinnin tietyksi määriteltäväksi ajaksi pitkäaikaista varastointia koskevin edellytyksin,

– näiden viinien tislauksen.

Nämä toimenpiteet voidaan myös yhdistää.

3. Edellä 2 kohdan 2 alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun toimenpiteen ja jokaisen pitkäaikaisen varastointisopimuksen tehneen henkilön osalta, sen pöytäviinin määrä, josta tällainen sopimus on tehty ja joka voidaan tislata, on rajattu tiettyyn määriteltävään prosenttiosuuteen, joka ei saa olla suurempi kuin 18 prosenttia siitä pöytäviinin kokonaistuotannosta, jonka tämä sopimuksen tehnyt on tuottanut sinä viinivuonna, jona pitkäaikainen varastointisopimus on tehty.

Tislattavan viinin hinta on seuraava prosenttiosuus pitkäaikaisen varastointisopimuksen tekemisen aikaisista ohjehinnoista:

– 90 prosenttia kaikille pöytävalkoviineille,

– 91,5 prosenttia kaikille pöytäpunaviineille.

4. Interventioelin antaa tukea tislattavalle tuotteelle, jos tislauksesta saadun tuotteen alkoholipitoisuus on vähintään 52 tilavuusprosenttia.

5. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt 2 kohdassa tarkoitetusta tislaamisesta ja erityisesti:

– niistä olosuhteista, joissa tislaus suoritetaan,

– perusteista tuen määräämiselle siten, että saatujen tuotteiden myynti on mahdollista.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista koskeva päätös tehdään ja yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

43 artikla

Viinivuodesta 1988/1989 alkaen A-viininviljelyvyöhykkeellä ja B-viininviljelyvyöhykkeen saksalaisessa osassa tuotetun pöytäviinin määrä, joka voidaan tislata tiettynä viinivuonna tämän asetuksen mukaisesti, rajoitetaan miljoonaan hehtolitraan.

Niinä vuosina, joiden aikana ilmasto-olosuhteiden tai markkinoiden kehityksen vuoksi tämä rajoitus voi aiheuttaa vakavia häiriöitä markkinoilla, neuvosto tekee määräenemmistöllä komission ehdotuksesta aiheelliset mukautukset.

44 artikla

Viinin, jonka alkoholipitoisuutta tuottajat ovat kohottaneet lisäämällä sakkaroosia tai 45 artiklassa tarkoitettua tukea saanutta rypälemehua, jokaiselle tislaukselle vahvistettua ostohintaa, lukuun ottamatta 35 ja 36 kohdassa tarkoitettua tislausta, pienennetään vastaavasti saatuun taloudelliseen hyötyyn nähden. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

45 artikla

1. Tukijärjestelmä otetaan käyttöön seuraaville:

– tiivistetyt rypälemehut,

– puhdistetut tiivistetyt rypälemehut,

jotka on tuotettu yhteisössä, jos niitä käytetään tämän asetuksen 18 artiklassa ja asetuksen (ETY) N:o 823/87 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun alkoholipitoisuuden kohottamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuen antaminen voidaan rajata koskemaan ainoastaan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka ovat peräisin C III -viininviljelyvyöhykkeiltä, jos ilman tätä toimenpidettä olisi mahdotonta ylläpitää rypälemehujen ja leikkaamiseen käytettävien viinien kaupankäyntiä.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta rajoitetun tuen antamisesta päätetään, sitä sovelletaan myös puhdistettuihin tiivistettyihin rypälemehuihin, jotka on tuotettu tässä alakohdassa mainittujen vyöhykkeiden ulkopuolella laitoksissa, joiden kyseinen tuotanto on alkanut ennen 30 päivää kesäkuuta 1982.

3. Tuen määrä vahvistetaan ECUina potentiaalisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosenttia ja tiivistetyn rypälemehun hehtolitraa tai puhdistetun tiivistetyn rypälemehun hehtolitraa kohti ottaen huomioon näillä tuotteilla tehdyn väkevöimisen kustannusten erotuksen.

4. Jäljempänä 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

– vahvistetaan tuen määrä joka vuosi ennen 31 päivää elokuuta,

– säädetään tuen myöntämisen edellytyksistä ja annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

46 artikla

1. Tukijärjestelmä otetaan käyttöön seuraaville tuotteille:

– yhteisössä tuotetut rypälemehut ja tiivistetyt rypälemehut rypäletäysmehun valmistamista varten,

– C III -viininviljelyvyöhykkeillä tuotetut rypälemehut ja tiivistetyt rypälemehut Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa tuotettavien yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 22.07 kuuluvien tuotteiden valmistamista varten, joista 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen

alakohdan mukaisesti voidaan jäsenvaltioiden hyväksynnällä käyttää nimitystä, joka sisältää sanan "viini",

– sellaiset yhteisössä tuotetut tiivistetyt rypälemehut, jotka ovat pääasiallinen ainesosa Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa kaupan pidettävässä tuoteryhmässä, johon liittyy ohjeet siitä, kuinka kuluttaja voi valmistaa viinin kaltaista juomaa.

Jos kuitenkin ilmenee, että ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu tuen myöntämisen rajoittaminen aiheuttaa kilpailun vääristymistä, neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ulottaa tuen myöntämisen koskemaan yhteisön muilla alueilla tuotettuja rypälemehuja ja tiivistettyjä rypälemehuja.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä tukijärjestelmää voidaan myös soveltaa yhteisöstä peräisin olevien rypäleiden käyttöön.

3. Tuen määrä on vahvistettava siten, että yhteisöstä peräisin olevan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen käytettävän rypälemehun ja tiivistetyn rypälemehun hankintakustannukset sijoittuvat tasolle, joka vastaa tarjoushintaa vapaasti rajalla, johon on lisätty kolmansissa maissa tuotetuista rypälemehuista ja tiivistetyistä rypälemehuista tosiasiallisesti kannettavat tullit.

Nämä tuet eivät saa aiheuttaa ilmeistä kilpailun vääristymistä hedelmämehumarkkinoilla eivätkä sellaisia poikkeamia, joita markkinat eivät oikeuta 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

4. Viinivuosina 1985/1986–1989/1990 määriteltävä osa 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetusta tuesta on tarkoitettu rypäletäysmehun kulutuksen edistämiskampanjoiden järjestämiseen. Näiden kampanjoiden järjestämiseksi tuen määrä voidaan vahvistaa 3 kohdan mukaisesti sovellettavan tuen tasoa korkeammaksi.

5. Tuen määrä vahvistetaan vuosittain ennen 31 päivää elokuuta seuraavalle viinivuodelle 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Samaa menettelyä noudattaen annetaan myös yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja toteutetaan erityisesti 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden käytön valvontaan tarvittavat toimenpiteet.

47 artikla

1. Tuottajat, joita koskevat 35 artiklassa tarkoitetut velvoitteet ja mahdollisesti 36 ja 39 artiklassa tarkoitetut velvoitteet, voivat käyttää hyväkseen tässä osastossa tarkoitettuja interventiotoimenpiteitä, jos tuottajat ovat täyttäneet edellä tarkoitetut velvollisuudet tiettynä määriteltävänä viiteaikana.

2. Pöytäviinit, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 9,5 tilavuusprosenttia, jätetään kaikkien tässä osastossa säädettyjen vapaaehtoisten interventiotoimenpiteiden ulkopuolelle. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta R III, A II ja A III tyypin pöytäviineihin eikä 38 artiklan mukaisesti tislattavaksi toimitettuihin viineihin.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

48 artikla

1. Toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on edistää muiden keinojen kuin tislauksen käyttöä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ylijäämien myynnissä, sovelletaan viinivuoden 1988/1989 loppuun asti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä tarkoitetaan sellaisia toimia, joiden tarkoituksena on edistää 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden uusien käyttötarkoitusten tutkimus- ja kehitystyötä.

2. Yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamisen osalta 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet käsitetään osaksi maatalousmarkkinoiden vakauttamiseen tähtääviä toimenpiteitä.

3. Asetuksen (ETY) N:o 729/70 3 artiklan 1 kohdasta poiketen, 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittaminen voidaan rajoittaa koskemaan ainoastaan osaa kuluista, ja tämä osa ei saa kokonaisuudessaan olla enemmän kuin 0,5 miljoonaa ECUa vuodessa.

4. Ennen viinivuoden 1988/1989 loppua neuvosto päättää tarvittaessa aiheellisista toimenpiteistä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien tulosten perusteella perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet vahvistetaan ja yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

49 artikla

1. Voidaan säätää toimenpiteistä, jotka edistävät pöytäviinimarkkinoiden laajentumista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä tarkoitetaan toimenpiteitä, jotka koskevat:

– yhteisön sisäisten markkinoiden laajentumista,

– yhteisön ulkopuolisten markkinoiden laajentumista.

2. Komissio ilmoittaa neuvostolle ennen viinivuoden alkua 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ohjelman, joka sen on tarkoitus toteuttaa kyseisenä viinivuonna.

3. Yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamisen osalta 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet käsitetään osaksi interventioita, jotka on tarkoitettu säätelemään maatalousmarkkinoita.

Poiketen asetuksen (ETY) N:o 729/70 3 artiklan 1 kohdasta näiden toimenpiteiden rahoittaminen voidaan rajoittaa koskemaan ainoastaan osaa kuluista.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet toteutetaan ja yksityiskohtaisista säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

50 artikla

Kun yhteisön viinimarkkinoilla havaitaan hintojen nousua, joka on huomattavasti suurempi kuin tietylle viinityypille vahvistettu ohjehinta, ja jos tämä tilanne näyttää jatkuvan ja siten häiritsevän markkinoita, voidaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

51 artikla

1. Jos pöytäviinimarkkinoiden ylläpitäminen niin vaatii, voidaan toteuttaa interventiotoimenpiteitä 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa lueteltujen muiden tuotteiden kuin pöytäviinin osalta.

2. Neuvosto toteuttaa nämä toimenpiteet määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

IV OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmä

52 artikla

1. Kaikista 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista yhteisöön tuoduista tuotteista on esitettävä tuontitodistus. Kaikista 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tuotteista voidaan vaatia esitettäväksi vientitodistus.

2. Jäsenvaltioiden on annettava todistus kaikille hakijoille riippumatta siitä, mihin hakija on yhteisössä sijoittautunut.

Todistus on voimassa koko yhteisössä.

Todistuksen myöntäminen edellyttää vakuuden antamista aiotun tuonnin tai viennin toteuttamisesta todistuksen voimassaoloaikana, ja joka vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toiminta ei toteudu määräajassa tai toteutuu ainoastaan osittain.

3. Luettelo niistä tuotteista, joille vaaditaan vientitodistus, laaditaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Todistuksen voimassaoloaika ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan samaa menettelyä noudattaen.

53 artikla

1. Ennen jokaisen viinivuoden alkua vahvistetaan viitehinta seuraaville irtotavarana oleville tuotteille:

– punaviini,

– valkoviini,

jotka kuuluvat yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 22.05 C.

Tämä viitehinta, joka on annettu ECUina tilavuusprosenttia ja hehtolitraa kohti tai ECUina hehtolitraa kohti, vahvistetaan yhteisön tuotannon edustavimpien pöytäpunaviinien ja pöytävalkoviinien ohjehintojen mukaan, joihin on lisätty kulut, jotka aiheutuvat yhteisön viinien kaupan pitämisestä samalla tasolla kuin tuodut viinit.

Viitehinnat vahvistetaan myös seuraaville tuotteille:

– rypäletäysmehut (myös rypälemehut), jotka kuuluvat yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 20.07 B I,

– tiivistetyt rypäletäysmehut (myös rypälemehut), jotka kuuluvat yhteisen tullitariffin alanimikkeisiin 20.07 A I ja B I,

– tuoreet rypälemehut, joiden käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia yhteisen tullitariffin 22 ryhmän 4 lisähuomautuksen a alakohdan mukaisesti,

– yhteisen tullitariffin 22 ryhmän 4 lisähuomautuksen b alakohdan mukaisesti tislausta varten väkevöity viini,

– yhteisen tullitariffin 22 ryhmän 4 lisähuomautuksen c alakohdan mukainen väkevä viini.

Niiden viinien viitehintaan, joiden säiliö on suuruudeltaan:

– kaksi litraa tai pienempi,

– suurempi kuin 2 litraa mutta pienempi kuin 20 litraa,

lisätään tavanomaisia pakkauskuluja vastaava kiinteämääräinen rahamäärä.

Viitehintaa voidaan muuttaa sellaisten yhteisöön kuuluvien alueiden osalta, jotka sijaitsevat Euroopan ulkopuolella ja joiden tuotantoalueiden etäisyys lisää sellaisten kulujen osuutta, joiden tarkoituksena on saattaa yhteisön viinit samalla tasolla markkinoille kuin kolmansista maista tuodut viinit.

Erityisiä viitehintoja voidaan vahvistaa ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetuille tuotteille, jos niillä on erityisiä ominaisuuksia tai ne on tarkoitettu erityiseen käyttöön.

Viitehinnat ovat voimassa koko viinivuoden ajan.

2. Jokaiselle tuotteelle, jolle on vahvistettu viitehinta, määrätään kaikkien saatavilla olevien tietojen perusteella kaikkea tuontia koskeva tarjoushinta vapaasti rajalla.

Jos jonkin kolmannen maan tai joidenkin kolmansien maiden vienti toteutetaan poikkeuksellisen alhaisilla hinnoilla, jotka ovat muiden kolmansien maiden vientihintoja alhaisemmat, näiden maiden viennille määrätään toinen tarjoushinta vapaasti rajalla.

3. Jos tuotteen, jonka viitehinta on vahvistettu, tarjoushinta vapaasti rajalla, johon on lisätty tosiasiallisesti kannettavat tullit, on alhaisempi kuin sitä koskeva viitehinta, tuotteen tuonnista kannetaan tasoitusmaksu, joka vastaa viitehinnan ja tarjoushinnan vapaasti rajalla, johon on lisätty kannettavat tullit, välistä erotusta.

Tasoitusmaksua ei kuitenkaan kanneta sellaisten kolmansien maiden tuonnista, jotka ovat valmiita takaamaan ja voivat taata, että niiden alueelta peräisin ja lähtöisin olevien tuotteiden hinta ei ole alhaisempi kuin viitehinta, josta on vähennetty tosiasiallisesti kannettavat tullit, ja että kaikki kaupan kiertäminen vältetään.

Voidaan päättää siitä, että tasoitusmaksua tai osaa siitä ei kanneta tiettyjen kolmansissa maissa tuotettujen laatuviinien tuonnista.

4. Jos tarjoushintaa vapaasti rajalla ei voida määrittää sellaiselle tuotteelle, jonka viitehinta on vahvistettu, vahvistetaan johdettu tasoitusmaksu. Tämä johdettu tasoitusmaksu saadaan kertomalla sellaisen tuotteen voimassa oleva tasoitusmaksu, joka on kiinteässä taloudellisessa suhteessa kyseiseen tuotteeseen, tietyllä luvulla, joka on määritetty ottaen huomioon yhteisön markkinoilla vallitseva suhde kyseisten tuotteiden keskihintojen välillä.

5. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

6. Viitehinnat, tasoitusmaksut ja yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

54 artikla

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan viitehinnalla vapaasti rajalla 53 artiklassa tarkoitettua viitehintaa, josta on vähennetty tosiasiallisesti kannetut tullit.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yksittäisistä tapauksista, joissa viitehintaa vapaasti rajalla ei ole noudatettu tuotaessa 53 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista kolmansista maista peräisin olevaa viiniä.

3. Yhteisen tullitariffin 22.05 nimikkeeseen kuuluvan viinin tuontiin, joka on peräisin kolmannesta maasta, jolle on myönnetty tariffietuusmyönnytys, jos se noudattaa viitehintaa vapaasti rajalla, ei voida soveltaa tariffietuusmyönnytystä, jos tämä maa ei noudata viitehintaa.

4. Rajoittamatta muiden viitehinnan noudattamisen valvontaan tähtäävien menetelmien käyttöä edellä 3 kohdassa tarkoitetun tariffietuusmyönnytyksen saaminen edellyttää viejämaan toimivaltaisten viranomaisten antaman asiakirjan esittämistä, jossa todistetaan viitehinnan vapaasti rajalla noudattaminen..

5. Jos 2 kohdassa tarkoitetut tapaukset ovat merkittäviä 3 kohdassa tarkoitetuista kolmansista maista tuotujen viinien kohdalla, ja sanotun rajoittamatta 53 artiklan mukaisten toimenpiteiden toteuttamista, päätetään 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että sellaisten tuotteiden tuontiin, jotka ovat peräisin maista, jotka eivät ole noudattaneet viitehintaa vapaasti rajalla,

ei voida tulevaisuudessa soveltaa tariffietuusmyönnytystä.

6. Edellä 53 artiklan mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä ja tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä tarkastellaan uudelleen kuukausittain 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näissä säännöissä säädetään tekijöistä, jotka on otettava huomioon määriteltäessä tarjoushintaa vapaasti rajalla jokaiselle tuonnille.

8. Komissio vahvistaa viitehinnan vapaasti rajalla tuotavan tuotteen alkuperän mukaan.

55 artikla

1. Tullin ja 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tasoitusmaksun lisäksi sovelletaan maksua erilaisten sokereiden lisäämisestä 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontiin, jotka kuuluvat yhteisen tullitariffin alanimikkeisiin 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 ja B I b) 1 bb) 11, ja tämä maksu määritellään seuraavien kohtien mukaisesti.

2. Maksu on 100 kilogramman nettopainoiselle tuodulle tuotteelle yhtä suuri kuin seuraavien tekijöiden välinen erotus:

a) kynnyshintojen keskiarvo yhtä kilogrammaa valkoista sokeria kohti, jolloin kynnyshinnat määrätään aina sen neljännesvuoden jokaista kolmea kuukautta kohti, jolle erotus vahvistetaan,

   ja

b) cif-hintojen keskiarvo yhtä kilogrammaa valkoista sokeria kohti, jota sovelletaan valkoisen sokerin maksujen vahvistamiseen ja joka on laskettu sen kuukauden viidentoista ensimmäisen päivän ajalta, joka edeltää sitä neljännesvuotta, jolle tämä erotus on vahvistettu ja kyseistä kuukautta edeltäviltä kahdelta kuukaudelta, ja tämä erotus kerrotaan luvulla, joka tuotteelle on annettu liitteessä VII olevan 3 sarakkeen mukaisesti.

Jos b alakohdassa tarkoitettu määrä on suurempi kuin a alakohdassa tarkoitettu määrä, maksua ei kanneta.

3. Komissio vahvistaa 2 kohdassa tarkoitetun erotuksen kalenterivuoden jokaista neljännesvuotta kohti.

4. Jos neljännesvuoden aikana 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua kynnyshintaa muutetaan, neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, onko erotusta muutettava, ja vahvistaa tarvittaessa tässä tarkoituksessa toteutettavat toimenpiteet.

5. Jos yksi 2 kohdassa tarkoitetun erotuksen laskemiseksi huomioon otettavista tiedoista ei ole tiedossa 15 päivänä sitä kuukautta, joka edeltää sitä neljännesvuotta, jolle erotus määritellään, komissio suorittaa laskutoimituksen käyttämällä puuttuvan tekijän tilalla sitä tekijää, joka on otettu huomioon meneillään olevan neljännesvuoden aikana sovellettavaa erotusta laskiessa.

Komissio vahvistaa tarkistetun erotuksen, ja sitä sovelletaan viimeistään kuudentenatoista päivänä siitä päivästä, jolloin puuttuva tekijä on saatu tietoon.

Jos tämä tekijä saadaan kuitenkin tietoon vasta kyseisen neljännesvuoden viimeisen kuukauden alun jälkeen, erotusta ei muuteta.

6. Tuojan pyynnöstä ja jos 8 kohdan mukaisesti määritellyn lisätyn sokerin pitoisuus 100 kilogrammana nettopainoa tuotua tuotetta kohti on vähintään kaksi kilogrammaa pienempi kuin liitteessä VII olevassa 3 sarakkeessa annettu luku kyseisen tuotteen pitoisuudesta, maksu lasketaan 100 kilogrammaa nettopainoa tuotua tuotetta kohti kertomalla 2 kohdassa tarkoitettu erotus luvulla, joka ilmaisee 8 kohdassa määritellyn lisätyn sokerin pitoisuuden.

7. Jos 8 artiklan mukaisesti määritellyn lisätyn sokerin pitoisuus 100 kilogrammaa nettopainoa tuotua tuotetta kohti on vähintään kolme kilogrammaa suurempi kuin liitteessä VII olevassa 3 sarakkeessa olevalla luvulla ilmaistu pitoisuus, maksu lasketaan 6 kohdan säännösten mukaisesti.

8. Lisätyn sokerin pitoisuutta ilmaiseva luku on se luku, joka saadaan asetuksen (ETY) N:o 543/86 [1] liitteessä esitetyn menetelmän mukaisesti refraktometrillä, ja tämä luku kerrotaan luvulla 0,95 tämän asetuksen liitteessä VII lueteltujen rypälemehujen osalta, ja siitä vähennetään mainitun liitteen 4 sarakkeessa kyseiselle tuotteelle annettu luku.

9. Yksityiskohtaiset säännöt 1–8 kohdan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 83 artiklassa säädetyn menettelyä noudattaen.

10. Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta muuttaa liitettä VII.

56 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeellista 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden taloudellisesti merkittävä viennin mahdollistaminen, näiden tuotteiden maailman-

---

[1] EYVL N:o L 55, 1.3.1986, s. 41

markkinahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella. Neuvosto voi rajoittaa tämän kohdan säännösten soveltamista 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Tuki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan.

Tuki myönnetään hakemuksesta.

3. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt vientitukien myöntämisestä ja niiden määrän vahvistamisperusteet.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tuet vahvistetaan säännöllisin väliajoin samaa menettelyä noudattaen.

5. Tarvittaessa komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa tukia väliaikana.

57 artikla

1. Tukea myönnetään nimikkeeseen 17.01 kuuluvien sokereiden viemiseksi kolmansiin maihin sekä alanimikkeeseen 17.02 B II kuuluvien glukoosin ja glukoosisiirapin, myös alanimikkeeseen 17.02 B I kuuluvina tuotteina, jotka kuuluvat yhteisen tullitariffin alanimikkeisiin 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 ja B I b) 1 bb) 11, viemiseksi kolmansiin maihin. Tuki myönnetään asianomaisen hakemuksesta.

2. Myönnettävän tuen määrä 100 nettokilogrammaa vietyä tuotetta kohti on:

- raakasokerin ja valkoisen sokerin osalta sen tuen suuruinen, joka on vahvistettu kilogrammaa sakkaroosia kohti sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 [1] 19 artiklan mukaisesti ja sen panemiseksi täytäntöön annettujen säännösten mukaisesti edellä mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuille tuotteille, kerrottuna luvulla, joka ilmaisee käytetyn sakkaroosin määrän 100 nettokilogrammaa valmista tuotetta kohti.

- glukoosin ja glukoosisiirapin osalta niiden tukien suuruinen, jotka on vahvistettu vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun asetuksen (ETY) N:o 2727/75 16 artiklan mukaisesti ja sen soveltamista koskevien säännösten mukaisesti, kerrottuna luvulla, joka ilmaisee käytetyn glukoosin tai glukoosisiirapin määrän 100 nettokilogrammaa valmista tuotetta kohti [2].

Sakkaroosin, glukoosin ja glukoosisiirapin määrää ilmaisevat luvut määritellään asetuksen (ETY) N:o 426/86 [3] 11 artiklan 3 kohdassa säädetyn ilmoituksen perusteella.

3. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tukien myöntämisestä.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

58 artikla

1. Tuonti- tai vientipäivänä sovelletaan 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua maksua ja 57 artiklassa tarkoitettua tukea.

2. Jotta 57 artiklassa tarkoitetut tuotteet voisivat saada kyseisessä artiklassa säädetyn tuen, tuotteisiin on liitettävä asianomaisen henkilön ilmoitus kyseisten tuotteiden sisältämistä sakkaroosi-, glukoosi- ja glukoosisiirappimääristä.

3. Edellä 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jos niihin sovelletaan tämän saman artiklan 6 tai 7 kohtaa, on liitettävä tuojan ilmoitus, jossa ilmoitetaan lisätyn sokerin pitoisuus 55 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti määritettynä. Jos tätä edellytystä ei täytetä, 55 artiklan 6 kohtaa ei sovelleta.

4. Edellä olevissa kohdissa tarkoitettujen ilmoitusten paikkansapitävyyttä valvovat kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

59 artikla

Siinä määrin kuin se on viinimarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta tarpeen, neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta kieltää kokonaan

[1] EYVL N:o L 177, 1.7.1981, s. 4

[2] EYVL N:o L 209, 1.11.1975, s. 1

[3] EYVL N:o L 49, 27.2.1986, s. 1

tai osittain sisäisen jalostusmenettelyn käytön joidenkin tai kaikkien 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

60 artikla

1. Yhteisen tullitariffin yleisiä tulkintasääntöjä ja sen erityisiä soveltamissääntöjä sovelletaan tässä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden luokitteluun; tämän asetuksen soveltamiseen perustuva tullitariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä tai jollei neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta päätä poikkeuksista, kielletään:

a) vaikutukseltaan tullia vastaavien maksujen kantaminen, jollei Luxemburgin suurherttuakuntaa koskevan pöytäkirjan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti toisin määrätä;

b) määrällisten rajoituksen tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

Vaikutukseltaan määrällisiä rajoituksia vastaavina toimenpiteinä pidetään muun muassa tuonti- tai vientitodistusten myöntämisen rajoittamista tiettyyn oikeudensaajien ryhmään.

61 artikla

1. Kielletään sellaisten 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonti, joihin on lisätty alkoholia, lukuun ottamatta niitä yhteisöstä peräisin olevia tuotteita vastaavia tuotteita, joiden kohdalla tämä lisääminen on 25 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sallittua.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti tuotteiden vastaavuutta koskevat vaatimukset annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

62 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin vaikutuksesta yhden tai useamman 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Jotta voitaisiin arvioida, oikeuttaako tilanne näiden toimenpiteiden käyttöönoton, on otettava huomioon erityisesti:

a) ne määrät, joille tuonti- tai vientitodistus on annettu tai haettu, sekä ennakkoarviossa annetut tiedot;

b) tarvittaessa interventiotoimenpiteiden laajuus.

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarpeellisista toimenpiteistä, joista ilmoitetaan jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen 24 tunnin kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen ilmoittamisesta kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

63 artikla

1. Nautittavaksi tarkoitetut tuontiviinit, joissa on maantieteellinen merkintä, voivat vastavuoroisuuteen perustavalla tavalla saada yhteisössä markkinoille saattamisen tarkoituksiin asetuksen (ETY) N:o 823/87 16 artiklassa tarkoitettua tma-laatuviinejä koskevaa valvontaa ja suojelua.

2. Edellä 1 kohta pannaan täytäntöön tekemällä neuvottelemaan ja sopimuksia tekemään halukkaiden kolmansien maiden kanssa sopimuksia perustamissopimuksen 113 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

OSASTO V

Vapaata liikettä ja markkinoille saattamista koskevat säännöt

64 artikla

1. Yhteisössä vapaaseen liikkeeseen ei hyväksytä 1 artiklassa tarkoitettua tavaraa, joka on valmistettu tai saatu sellaisista tuotteista, joita ei ole tarkoitettu perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa.

2. Liitteiden I, II ja VI säännösten täytäntöönpanon yksityiskohdista, erityisesti liitteessä I olevassa 13 koh-

dassa tarkoitettujen viinialueiden osalta, säädetään 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

65 artikla

1. Rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta soveltaa tiukempia säännöksiä alueellaan tuotettaviin viineihinMuiden viinien kuin kuohuviinien ja väkevien viinien rikkidioksidin kokonaispitoisuus, silloin kun ne on saatettu nautittaviksi, ei saa olla seuraavia arvoja suurempi,:

a) 160 milligrammaa litraa kohti punaviineissä;

b) 210 milligrammaa litraa kohti valko- ja roseeviineissä.

2. Poiketen 1 kohdan a ja b alakohdasta rikkidioksidin enimmäispitoisuusrajaa nostetaan sellaisten viinien osalta, joiden jäännössokeripitoisuus inverttisokerina ilmaistuna on vähintään 5 grammaa litraa kohti:

a) 210 milligrammaan litraa kohti punaviineissä ja 260 milligrammaan litraa kohti valko- ja roseeviineissä;

b) 300 milligrammaan litraa kohti:

- viineissä, joista on oikeus käyttää yhteisön säännösten mukaisesti nimitystä "Spätlese",

- tma-laatuvalkoviineissä, joista on oikeus käyttää seuraavia tarkastettuja alkuperänimityksiä: Bordeaux supérieur, Graves de Vayres, Côtes de Bordeaux, Saint-Macaire, Premières Côtes de Bordeaux, Sainte-Foy Bordeaux, Côtes de Bergerac, johon voi liittyä myös nimike "Côtes de Saussignac", Haut Montravel, Côtes de Montravel, Rosette,

- tma-laatuvalkoviineissä, joista on oikeus käyttää alkuperänimitystä Allela, la Mancha, Navarra, Penedes, Rioja, Rueda, Tarragona, Valencia;

c) 350 milligrammaan litraa kohti viineissä, joista on oikeus käyttää yhteisön säännösten mukaisesti nimitystä "Auslese", ja valkoviineissä, joista voidaan käyttää Romanian lainsäädännön mukaisesti "alkuperältään valvottu ensiluokkainen viini" ja joista on oikeus käyttää nimiä: Murfatlar, Cotnari, Tirnave, Pietroasele Valea Cãlugãreascã;

d) 400 milligrammaan litraa kohti viineissä, joista on oikeus käyttää yhteisön säännösten mukaisesti nimityksiä "Beerenauslese", "Ausbruch", "Ausbruchwein" ja "Trockenbeerenauslese", sekä tma-laatuvalkoviineissä, joista on oikeus käyttää seuraavia tarkistettuja alkuperänimityksiä: Sauternes, Barsac, Cadillac, Cérons, Loupiac, Saint-Croix-du-Mont, Monbazillac, Bonnezeaux, Quarts de Chaume, Coteaux de l'Aubance, Graves Supérieures, Jurançon.

3. Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta muuttaa 2 kohdan b, c ja d alakohdassa mainittuja viiniluetteloja.

4. Jos ilmasto-olosuhteet niin vaativat, voidaan päättää, että asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia, tietyillä yhteisön viininviljelyvyöhykkeillä, alueellaan tuotettavien viinien osalta tässä artiklassa tarkoitettujen 300 milligrammaa litraa kohti pienempien rikkidioksidin enimmäispitoisuuksien kohottamisen enimmillään 40 milligrammaa litraa kohti.

5. Komissio esittää neuvostolle ennen 1 päivää huhtikuuta 1990 saadun kokemuksen perusteella viinien rikkidioksidin enimmäispitoisuuksista kertomuksen, johon liittyy tarvittaessa ehdotuksia, joista neuvosto päättää määräenemmistöllä ennen 1 päivää syyskuuta 1990.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, 4 kohdassa tarkoitetut päätökset sekä ennen 1 päivää syyskuuta 1986 tuotettuja, yhteisöstä peräisin olevia ja tuotuja viinejä koskevat siirtymätoimenpiteet säädetään 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

66 artikla

1. Haihtuvien happojen pitoisuus ei saa olla suurempi kuin:

- 18 milliekvivalenttia litraa kohti osittain käyneessä rypälemehussa,

- 18 milliekvivalenttia litraa kohti valko- ja roseeviineissä sekä enintään 31 päivään joulukuuta 1989 Espanjan alueella valkoviinin punaviinillä leikkaamisesta saaduissa tuotteissa,

- 20 milliekvivalenttia litraa kohti punaviineissä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja pitoisuuksia sovelletaan:

- yhteisössä korjatuista rypäleistä valmistettuihin tuotteisiin tuotantovaiheessa ja kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa,

- osittain käyneisiin rypälemehuihin ja kolmansista maista peräisin oleviin viineihin kaikissa vaiheissa niiden saavuttua yhteisön alueelle.

3. Edellä 1 kohdasta voidaan tehdä poikkeuksia, jotka koskevat:

a) tiettyjä tma-laatuviinejä ja tiettyjä 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja pöytäviinejä, silloin kun:

- ne ovat kypsyneet vähintään kaksi vuotta,

tai

- ne on valmistettu erityismenetelmillä;

b) viinejä, joiden kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 13 tilavuusprosenttia.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 3 kohdassa tarkoitetut poikkeukset annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

67 artikla

1. Yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 22.05 kuuluvista tuotteista ainoastaan väkevät viinit, kuohuviinit, hiilihapotetut kuohuviinit, helmeilevät viinit, hiilihapotetut helmeilevät viinit, tma-laatuviinit ja tarvittaessa 73 artiklan 1 kohdasta poiketen 70 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut viinit sekä pöytäviinit voidaan saattaa tai voidaan toimittaa nautittaviksi yhteisöön.

2. Lukuun ottamatta pullotettuja viinejä, jotka voidaan todistaa pullotetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971, muuta kuin 69 artiklassa tarkoitetuista viiniköynnöksistä saatua tmalaatuviiniä, joka ei vastaa liitteessä I olevassa 12–18 kohdassa annettuja määritelmiä, voidaan käyttää ainoastaan viininviljelijän perheen kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen.

Kuitenkin niinä vuosina, jolloin ilmasto-olosuhteet ovat olleet epäsuotuisat, voidaan päättää, että A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä saatuja tuotteita, joiden luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina ei ole kyseiselle viininviljelyvyöhykkeelle vahvistetun vähimmäismäärän suuruinen, käytetään yhteisössä kuohuviinien ja hiilihapotettujen kuohuviinien valmistukseen, jos näiden viinien todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia tai hiilihapotettujen helmeilevien viinien valmistukseen. Tällöin väkevöiminen suoritetaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuin rajoituksin.

3. Tuoretta rypälemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, voidaan käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 22.05, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten tiukempien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa alueellaan valmistettaviin tuotteisiin.

Yhteisöstä peräisin olevaa rypälemehua ja tiivistettyä rypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Näitä tuotteita valvotaan niiden käyttötarkoituksen mukaan.

Näiden tuotteiden käyttäminen alkoholiksi on kiellettyä yhteisön alueella.

4. Edellä 3 kohdan säännöksiä ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 22.07 kuuluvia tuotteita, joista voidaan 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden suostumuksella käyttää yhdistettyä nimitystä, johon kuuluu sana "viini".

5. Pöytäviinin valmistukseen soveltuvia viinejä, jotka eivät vastaa pöytäviinejä todelliselta vähimmäisalkoholipitoisuudeltaan, voidaan laskea liikkeeseen ainoastaan kuohuviinien valmistukseen tai viinietikan valmistukseen, tislaukseen tai muuhun tehdaskäyttöön. Näitä viinejä voidaan väkevöidä ja leikata pöytäviinillä niiden todellisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina kohottamiseksi pöytäviinien tasolle ainoastaan viininvalmistajan tiloissa tai tämän lukuun.

6. Alkoholia, alkoholijuomaa ja piquetteä (puristejäännöksestä valmistettua viiniä) lukuun ottamatta, yhteisöstä peräisin olevasta sakasta ja puristejäännöksestä ei saa valmistaa viiniä tai muuta nautittavaksi tarkoitettua juomaa.

Puristejäännöksestä valmistettua viiniä, jos sen valmistaminen on kyseisessä jäsenvaltiossa sallittua, voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen tai viininviljelijän perheen nautittavaksi.

Tislausta varten väkevöityä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

7. Kuivuneista viinirypäleistä saatua osittain käynyttä rypälemehua, jota myös kutsutaan nimityksellä "vino dulce natural", voidaan laskea liikkeeseen ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ja ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö on ollut perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985.

8. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt poikkeukset, mainitun kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu päätös sekä yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

68 artikla

Kuohuviinin valmistukseen käytettävän tuontiviinin on oltava peräisin sellaisista viiniköynnöslajikkeista ja sellaisilta viinialueilta, jotka antavat sille yhteisön viinistä eroavat ominaispiirteet.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista lajikkeista ja alueista laaditaan luettelo 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

69 artikla

1. Jollei neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta toisin päätä, ainoastaan 13 artiklan mukaisesti laaditussa luokituksessa mainituista viininvalmistukseen käytettävistä suositeltavista tai hyväksytyistä viiniköynnöslajikkeista peräisin olevia rypäleitä ja niistä

johdettuja tuotteita voidaan yhteisössä käyttää seuraavien tuotteiden valmistamiseen:

- rypälemehu, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä,
- tiivistetty rypälemehu,
- puhdistettu tiivistetty rypälemehu,
- pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini,
- pöytäviini,
- tma-laatuviini,
- väkevä viini,
- kuivuneista viinirypäleistä valmistettu osittain käynyt rypälemehu.

2. Kuitenkin sellaisilta viinitarhoilta peräisin olevia rypäleitä, joihin on istutettu väliaikaisesti hyväksytyiksi lajikkeiksi luokiteltuja lajikkeita, pidetään soveltuvina tuottamaan 1 kohdassa lueteltuja tuotteita, silloin kun:

a) kyseessä on:

- eri lajikkeiden risteytyksestä saadut lajikkeet (tuottajien omat hybridit) 31 päivään joulukuuta 1979 ja Espanjassa 31 päivään joulukuuta 1990,
- muut lajikkeet, jos nämä lajikkeet on luokiteltu väliaikaisesti hyväksytyiksi ennen 31 päivää joulukuuta 1976, 31 päivään joulukuuta 1983, ja Espanjassa 31 päivään joulukuuta 1992;

b) kyseinen lajike on luokiteltu väliaikaisesti hyväksytyksi 31 päivän joulukuuta 1976 jälkeen, kahdeksikymmeneksiviideksi vuodeksi siitä päivästä alkaen, jolloin tämä lajike on näin luokiteltu.

70 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita voidaan tuoda ainoastaan, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

a) kaikkien edellä mainittujen tuotteiden osalta:

- ne täyttävät tuotantoa, liikkeeseen laskemista ja tarvittaessa nautittavaksi toimittamista koskevat säännökset siinä kolmannessa maassa, josta ne ovat peräisin, ja näiden edellytysten täyttäminen todistetaan tämän maan sen toimielimen antamalla todistuksella, joka mainitaan laadittavassa luettelossa,
- kun ne on tarkoitettu nautittaviksi, niihin liitetään sen kolmannen maan määräämän toimielimen tai osaston laatima määritysseloste, josta tuote on peräisin;

b) muiden nautittavaksi tarkoitettujen viinien kuin väkevien viinien ja kuohuviinien osalta:

- niiden todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus enintään 15 tilavuusprosenttia,
- niiden kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 4,5 grammaa litrassa eli 60 milliekvivalenttia litrassa.

2. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt 1 artiklan soveltamisesta.

Samaa menettelyä noudattaen voidaan päättää, että:

a) tiettyjä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kolmansista maista peräisin olevia viinejä, joissa on maantieteellinen merkintä, voidaan toimittaa nautittavaksi, jos niiden todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia tai jos niiden kokonaisalkoholipitoisuus on ilman väkevöimistä suurempi kuin 15 tilavuusprosenttia;

b) tietyt 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet, joita kuljetetaan rajoitettuina määrinä ja pieniin säiliöihin pakattuina, voidaan vapauttaa velvollisuudesta esittää 1 kohdan a alakohdassa säädetty todistus ja määritysseloste;

c) tietyt viinit, joihin on liitetty alkuperänimitystodistus tai alkuperätodistus, voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain 1 kohdan a alakohdassa säädetyn todistuksen tai määritysselosteen sisältämien yksityiskohtien velvoitteista.

3. Jollei neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta päätä poikkeuksesta, viinin valmistukseen ei saa käyttää yhteisön maantieteellisellä alueella sijaitsevista kolmansista maista peräisin olevia tuoreita rypäleitä, rypälemehua, osittain käynyttä rypälemehua, tiivistettyä rypälemehua, puhdistettua tiivistettyä rypälemehua, rypälemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, rypäletäysmehua ja tiivistettyä rypäletäysmehua, eikä niitä voida lisätä viiniin.

Nämä toimenpiteet ovat kuitenkin sallittuja vapaa-alueilla, jos niistä saatu viini on tarkoitettu lähetettäväksi kolmanteen maahan.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta säännökset toisen alakohdan soveltamisesta ja erityisesti säännökset, jotka koskevat kyseisen viinin määrittelemistä ja sekaannuksen välttämistä muihin yhteisön viineihin nähden.

4. Edellä 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden käyttäminen alkoholilla on kiellettyä yhteisön maantieteellisellä alueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun kohdan toisen alakohdan soveltamista. Tätä säännöstä ei sovelletatuotteisiin, joista

valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 22.07 kuuluvia tuotteita, joista voidaan 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden suostumuksella käyttää yhdistettyä nimitystä, johon kuuluu sana "viini".

5. Tuoretta rypälemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, voidaan käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 22.05, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten tiukempien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa alueellaan valmistettaviin tuotteisiin.

6. Tuodusta sakasta, puristejäännöksestä, piquettestä (puristejäännöksestä valmistetusta viinistä) ja tislausta varten väkevöidystä viinistä ei saa valmistaa viiniä tai muuta nautittavaksi tarkoitettua juomaa. Tislausta varten väkevöidystä tuontiviinistä voidaan kuitenkin valmistaa alkoholijuomaa.

7. Edellä 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tuotteita valvotaan niiden käyttötarkoituksen mukaan. Tuodun rypälemehun, osittain käyneen rypälemehun, tiivistetyn rypälemehun, puhdistetun tiivistetyn rypälemehun, rypälemehun, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, ja tiivistetyn tai tiivistämättömän rypälemehun osalta voidaan päättää niihin liitettävästä pakollisesta indikaattorista.

8. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

71 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet voivat liikkua yhteisössä ainoastaan, jos niihin on liitetty viranomaisten valvoma asiakirja.

2. Niiden luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, erityisesti tuottajien, pullottajien, jalostajien ja erikseen määriteltävien kauppiaiden, on pidettävä kirjaa erityisesti edellä mainittujen tuotteiden saapuvista ja lähtevistä eristä.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan luonteesta ja muodosta, sekä poikkeukset tähän artiklaan annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

72 artikla

1. Neuvosto antaa tarvittaessa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden kuvausta ja esittelyä koskevat säännöt.

Nimitys pöytäviini rajoitetaan koskemaan ainoastaan liitteessä I olevassa 13 kohdassa määriteltyä viiniä.

Kunnes ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut säännöt tulevat voimaan, sovelletaan jäsenvaltioiden antamia sääntöjä.

2. Jäsenvaltiot voivat asettaa edellytykseksi tietyn maantieteellisen nimityksen käyttämiselle pöytäviinin kuvaamisessa sen, että viini on tuotettu kokonaan tietyistä selvästi yksilöidyistä viiniköynnöslajikkeista ja että se on peräisin yksinomaan siltä tarkasti rajatulta alueelta, jonka nimellä se on varustettu.

3. Maantieteellisen nimityksen käyttäminen sellaisen pöytäviinin kuvaamiseksi, joka on valmistettu leikkaamalla eri tuotantoalueilla poimituista rypäleistä valmistettuja viinejä, on kuitenkin sallittua, jos vähintään 85 prosenttia leikkaamalla saadusta pöytäviinistä on peräisin siltä tuotantoalueelta, jonka nimellä viini on varustettu, sanotun kuitenkaan rajoittamista säädettävien tuotteiden kuvausta koskevien täydentävien sääntöjen soveltamista.

Kuitenkin A-viiniviljelyvyöhykkeen sisällä sijaitsevan tuotantoalueen tai B-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvaan alueeseen viittaavan maantieteellisen nimityksen käyttäminen pöytävalkoviinien kuvaamiseen on sallittua ainoastaan, jos leikkaamisessa käytetyt tuotteet ovat peräisin kyseiseltä viininviljelyvyöhykkeeltä tai jos kyseinen viini on saatu leikkaamalla A-viininviljelyvyöhykkeen pöytäviinejä B-viininviljelyvyöhykkeen viineillä.

4. Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava 2 kohdan säännösten mukaisesti määriteltyjen viinien valvonta ja suojelu.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

73 artikla

1. Jollei neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta toisin päätä, yhteisen tullitariffin nimikkeisiin 22.04 ja 22.05 kuuluvia tuotteita, jotka on tuotu tai jotka on valmistettu kyseisessä maassa, ei saa tarjota tai toimittaa nautittavaksi, jos ne on käsitelty sellaisilla enologisilla käytännöillä, joita ei ole yhteisön säädöksissä tai kansallisissa säädöksissä hyväksytty.

Sama koskee:

- 1 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka eivät ole virheettömiä, kunnollisia tai myyntikelpoisia,

– 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka eivät vastaa liitteessä I annettuja määritelmiä tai tämän asetuksen perusteella annettuja määritelmiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden hallussapitoa, liikkumista ja käyttöä koskevat edellytykset ja sellaiset perusteet, joiden tarkoituksena on estää yksittäisissä tapauksissa liiallinen kovuus, vahvistetaan ja yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Samaa menettelyä noudattaen säädetään myös niistä edellytyksistä, joilla jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten tuotteiden hallussapidon, liikkumisen ja käytön, jotka eivät vastaa muita tämän asetuksen säännöksiä kuin 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tai tämän asetuksen perusteella annettavia säännöksiä.

OSASTO VI

Yleiset säännökset

74 artikla

1. Vahvistetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

a) määritysmenetelmät, joilla voidaan määrittää 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden koostumus, sekä säännöt sen määrittämiseksi, onko nämä tuotteet käsitelty sallittujen enologisten käytäntöjen vastaisesti;

b) tarvittaessa sellaisten aineiden enimmäismäärät, jotka osoittavat tiettyjen enologisten käytäntöjen käytön, sekä määritystulosten vertailutaulukot.

2. Kuitenkin silloin, kun yhteisön määritysmenetelmiä tai 1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä ei ole vahvistettu, noudatetaan:

a) määritysmenetelmien yhtenäistämisestä ja viinien arvioimisesta 13 päivänä lokakuuta 1954 annetun kansainvälisen sopimuksen liitteen A määräyksiä;

b) tai jos kyseisessä liitteessä ei ole määrätty näistä menetelmistä, kyseisessä jäsenvaltiossa tavallisesti noudatettavia sääntöjä.

75 artikla

Tarvittavat säännökset viinimarkkinoiden häiriintymisen estämiseksi, jos hintatasoa muutetaan siirryttäessä viinivuodesta toiseen, voidaan antaa 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

76 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92–94 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

77 artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka mahdollistavat sellaisten ennen 1 päivää syyskuuta 1976 tuotettujen pöytäviinien liikkeeseen saattamisen, jotka vastaavat ennen tätä päivämäärää sovellettavaa liitteessä I olevan 13 kohdan määritelmää, mutta jotka eivät vastaa tämän päivämäärään jälkeen sovellettavaa määritelmää, voidaan antaa 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tarvittavista siirtymätoimenpiteistä, 17, 26 ja 66 artiklassa, sekä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotujen tai maassa tuotettujen vuoden 1977 sadosta tai sitä aikaisemmista sadoista peräisin olevien tuotteiden osalta liitteessä IV, säädettyyn järjestelmään siirtymisen helpottamiseksi, säädetään samaa menettelyä noudattaen.

78 artikla

Neuvosto voi päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tarvittavista toimenpiteistä, joilla pyritään korjaamaan luonnononnettomuuden aiheuttama poikkeuksellinen tilanne.

79 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viinialaa koskevia yhteisön säännöksiä noudatetaan. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampia viranomaisia valvomaan näiden säännösten noudattamista.

Niiden on ilmoitettava komissiolle seuraavien elinten nimet ja osoitteet:

– ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten,

– laboratorioiden, joilla on lupa suorittaa viinialan virallisia määrityksiä.

Komissio ilmoittaa ne muille jäsenvaltioille.

Silloin kun asetuksen (ETY) N:o 283/72 [1] säännöksiä ei sovelleta, jäsenvaltioiden on saatettava nimeämänsä viranomaiset sellaiseen asemaan, että ne voivat ylläpitää suoraan suhteita muiden jäsenvaltioiden vastaaviin viranomaisiin sekä sellaisten kolmansien maiden viranomaisiin, jotka ovat tehneet sopimuksen tai järjestelyn yhteisön kanssa tällaisesta yhteistyöstä, jotta tietoja vaihtamalla voitaisiin helpommin ennakoida ja havaita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säännösten rikkominen.

2. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tarvittavista toimenpiteistä yhteisön säännösten soveltamiseksi yhdenmukaisesti viinialalla, erityisesti valvonnan ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten 1 kohdan neljännessä alakohdas- sa tarkoitettujen viranomaisten välisten suhteiden osalta.

3. Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

80 artikla

Jotta luotaisiin tarvittavat olosuhteet tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden soveltamiseksi kokonaisuudessaan, neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ennen 1 päivää lokakuuta 1985 yhteisön viinirekisterin käyttöönottoa koskevat yleiset säännöt. Nämä säännöt koskevat erityisesti rekisterin tavoitteita, sen toteuttamisedellytyksiä ja -aikataulua sekä sen rahoittamisen yksityiskohtia.

81 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Yksityiskohtaiset säännöt näiden tietojen toimittamisesta ja levittämisestä annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

82 artikla

1. Perustetaan viinien hallintokomitea, jäljempänä "komitea", joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

83 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa näistä toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä enemmistöllä.

3. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään kuukaudella ilmoituksentekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

84 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

85 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

86 artikla

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 337/79 ja (ETY) N:o 340/79.

2. Viittauksia 1 kohdalla kumottuihin asetuksiin kuin myös asetukseen (ETY) N:o 816/70 [2] pidetään viittauksina tähän asetukseen.

Kumottujen asetusten artikloihin tehdyt viitteet ja viittaukset luetaan liitteen VIII vastaavuustaulukon avulla.

87 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1987.

[1] EYVL N:o L 36, 10.2.1972, s. 1

[2] EYVL N:o L 99, 5.5.1970, s. 1

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä maaliskuuta 1987.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. TINDEMANS

LIITE I

Määritelmät, joita tarkoitetaan 1 artiklan 4 kohdan a alakohdassa

1. *Tuore rypäle:* viiniköynnöksestä saatava kypsä tai jopa hieman kuivunut hedelmä, jota käytetään viiniyttämisessä ja joka voidaan murskata tai puristaa tavanomaisilla viinikellarimenetelmillä ja joka voi saada aikaan luonnollisen alkoholikäymisen.

2. *Rypälemehu:* nestemäinen tuote, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisella tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypälemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

3. *Osittain käynyt rypälemehu:* rypälemehun käymisestä saatava tuote, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 til-%, mutta pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta tilavuusprosentteina; kuitenkaan tiettyjä tma-laatuviinejä, joiden todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on pienempi kuin kolme viidesosaa niiden kokonaisalkoholipitoisuudesta tilavuusprosentteina, mutta ei pienempi kuin 5,5 til-%, ei pidetä osittain käyneenä rypälemehuna.

4. *Kuivuneista viinirypäleistä saatu osittain käynyt rypälemehu, jota myös kutsutaan nimityksellä "vino dulce natural":* tuote, joka saadaan kuivuneista rypäleistä saadun rypälemehun osittaisesta käymisestä ja jonka kokonaissokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja jonka luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus ei saa olla pienempi kuin 8 til-%.

5. *Tuore rypälemehu, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä:* tuote:

   – joka tuotetaan yhteisössä,

   – jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 til-%, mutta pienempi kuin 15 til-% ja

   – joka saadaan lisäämällä käymättömään rypälemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 til-% ja joka on peräisin ainoastaan 69 artiklassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista, seuraavia tuotteita:

     – joko viinistä peräisin olevaa neutraalia alkoholia, johon kuuluu myös kuivatuista viinirypäleistä tislaamalla saatu alkoholi ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 til-%, tai

     – puhdistamatonta viinin tislaamisesta saatua tuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 til-% mutta pienempi kuin 80 til-%.

6. *Tiivistetty rypälemehu:* rypälemehu, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja joka:

   – saadaan rypälemehun osittaisella veden poistamisella, joka suoritetaan millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen, niin että refraktometrin, jota käytetään asetuksen (ETY) N:o 543/86 liitteessä määrätyn menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9 %,

   – on peräisin ainoastaan 69 artiklassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista,

   – on tuotettu yhteisössä,

   ja

   – on peräisin rypälemehusta, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään sen vähimmäismäärän suuruinen, joka on vahvistettu sille viininviljelyvyöhykkeelle, jolta rypäleet on korjattu.

   Tiivistetylle rypälemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

7. a) **Määritelmä, jota sovelletaan 31 päivään elokuuta 1987:**

   Puhdistettu tiivistetty rypälemehu: nestemäinen tuote, johon ei ole lisätty sokeriväriä:

   – joka saadaan rypälemehun osittaisella veden poistamisella, joka suoritetaan millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen, niin että refraktometrin, jota käytetään asetuksen (ETY) N:o 543/86 liitteessä määrätyn menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 70,5 %; jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia alueellaan käytettäville tuotteille erilaisia prosenttilukuja, jos ne ovat vähintään 51,9 %.

– joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä, niin että sen happamuus viinihappona ilmaistuna ei ole suurempi kuin 1 gramma kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta ja tuhkapitoisuus ei ole suurempi kuin 1,2 grammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

– jonka:

  – kokonaisfenolipitoisuus on 100–400 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

  – yksinkertaisten fenolien pitoisuus on vähintään 50 % kokonaisfenolipitoisuudesta,

  – sakkaroosipitoisuus on pienempi kuin 20 grammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

– joka on peräisin ainoastaan 69 artiklassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista,

– joka on tuotettu yhteisössä,

– joka on peräisin rypälemehusta, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään sen vähimmäismäärän suuruinen, joka on vahvistettu sille viininviljelyvyöhykkeelle, jolta rypäleet on korjattu.

Tiivistetylle rypälemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

b) **Määritelmä, jota sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 1987:**

Puhdistettu tiivistetty rypälemehu: nestemäinen tuote, johon ei ole lisätty sokeriväriä:

– joka saadaan rypälemehun osittaisella veden poistamisella, joka suoritetaan millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen, niin että refraktometrin, jota käytetään asetuksen (ETY) N:o 543/86 liitteessä määrätyn menetelmän mukaisesti, 20° C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 70,5 %; jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia alueellaan käytettäville tuotteille erilaisia prosenttilukuja, jos ne ovat vähintään 51,9 %,

– joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä,

– jolla on seuraavat ominaisuudet:

  – PH on enintään 5,

  – optinen tiheys 425 nanometrissä 1 senttimetrin paksuudessa on enintään 0,100,

  – sellainen sakkaroosipitoisuus, jota ei havaita tietyllä määriteltävällä määritysmenetelmällä,

  – etanolipitoisuus on enintään 0,5 grammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

  – kokonaistyppipitoisuus on enintään 100 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

  – Folin Ciocalteau -luku on enintään 4,00,

  – titraushappoisuus on enintään 10 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

  – rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

  – sulfaattipitoisuus on enintään 2 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

  – kloridipitoisuus on enintään 1 milliekvivalentti kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

  – fosfaattipitoisuus on enintään 1 milliekvivalentti kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

  – kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

  – johtokyky on 25 Brix-asteessa ja 20 celsiusasteessa enintään 50 µS senttimetrissä,

  – hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

– joka on peräisin ainoastaan 69 artiklassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista,

– joka on tuotettu yhteisössä,

– joka on peräisin rypälemehusta, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään sen vähimmäismäärän suuruinen, joka on vahvistettu sille viininviljelyvyöhykkeelle, jolta rypäleet on korjattu.

Tiivistetylle rypälemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

8. *Rypäletäysmehu:* käymätön mutta käymiskykyinen nestemäinen tuote, joka käsitellään siten, että se on valmis nautittavaksi sellaisenaan; rypälemehua saadaan:

a) tuoreista rypäleistä tai rypälemehusta,

tai

b) laimentamalla:

- tiivistettyä rypälemehua, myös 1 artiklan 4 kohdan a alakohdassa määriteltyä tiivistettyä rypälemehua, tai
- tiivistettyä rypäletäysmehua.

Rypäletäysmehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

9. *Tiivistetty rypäletäysmehu:* rypäletäysmehu, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja joka saadaan rypäletäysmehun osittaisella veden poistamisella, joka suoritetaan millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen, niin että refraktometrin, jota käytetään asetuksen (ETY) N:o 543/86 liitteessä määrätyn menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9 %.

Rypäletäysmehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

10. *Viini:* ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypälemehusta saatu tuote.

11. *Käymistilassa oleva uusi viini:* viini, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.

12. *Pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini:* viini, joka:

- on peräisin ainoastaan 69 artiklassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista,
- on tuotettu yhteisössä,
- on luonnolliselta alkoholipitoisuudeltaan vähintään sen vähimmäismäärän suuruinen, joka on vahvistettu sille viininviljelyvyöhykkeelle, jossa se on valmistettu.

13. *Pöytäviini:* muu kuin tma-laatuviini, joka:

- on peräisin ainoastaan 69 artiklassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista,
- on tuotettu yhteisössä,
- on mahdollisten 19 artiklassa mainittujen toimenpiteiden jälkeen todelliselta alkoholipitoisuudeltaan vähintään 8,5 til-%, jos viini on valmistettu ainoastaan A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 til-% muiden viininviljelyvyöhykkeiden kohdalla, sekä on kokonaisalkoholipitoisuudeltaan enintään 15 til-%,
- on kokonaishappopitoisuudeltaan viinihappona ilmaistuna vähintään 4,5 grammaa litrassa eli 60 milliekvivalenttia litrassa.

Kuitenkin tietyillä määriteltävillä viinialueilla tuotettujen viinien osalta, jotka on valmistettu ilman väkevöimistä ja joissa on enintään 5 grammaa jäännössokeria, kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voidaan nostaa 17 tilavuusprosenttiin.

"Retsinaksi" kutsuttu pöytäviini on pöytäviini, joka on käsitelty liitteessä VI olevan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitetulla enologisella käytännöllä.

14. *Väkevä viini:* tuote:

joka on tuotettu yhteisössä,

jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 til-% ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 til-% ja enintään 22 til-%

ja

joka on valmistettu rypälemehusta tai viinistä, jotka ovat peräisin määritetyistä, 69 artiklassa tarkoitetuista valituista viiniköynnöksistä ja joiden luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 til-%:

jäähdyttämällä

tai

lisäämällä käymisen aikana tai sen jälkeen:

i) joko viinistä tislattua neutraalia alkoholia, johon kuuluu myös kuivattujen viinirypäleiden tislauksesta saatava alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 til-%,

ii) puhdistamatonta tuotetta, joka saadaan viinin tislaamisesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 til-% ja enintään 80 til-%,

iii) tiivistettyä rypälemehua, tai sellaisten väkevien laatuviinien osalta, jotka on tuotettu määritetyillä alueilla ja jotka mainitaan erikseen laadittavassa luettelossa ja joiden valmistuksessa tällainen käytäntö on perinteistä, sellaista rypälemehua, jonka tiivistäminen on suoritettu avotulella ja joka vastaa tätä toimenpidettä lukuun ottamatta tiivistetyn rypälemehun määritelmää,

iv) tai näiden tuotteiden sekoitusta.

Kuitenkin tiettyjä väkeviä laatuviinejä, jotka on tuotettu määritetyillä alueilla ja jotka mainitaan erikseen laadittavassa luettelossa, voidaan valmistaa käymättömästä tuoreesta rypälemehusta, ilman että viimeksi mainitun olisi oltava luonnolliselta alkoholipitoisuudeltaan vähintään 12 til-%.

Lisäksi tietyt edellisen alakohdan mukaisesti tuotetut väkevät laatuviinit, jotka on tuotettu määritetyillä alueilla ja jotka mainitaan erikseen laadittavassa luettelossa, voivat olla kokonaisalkoholipitoisuudeltaan vähintään 15 til-%, jos siitä on säädetty 1 päivänä tammikuuta 1985 voimassa olleessa kansallisessa lainsäädännössä.

Väkeviin viineihin kuuluvat myös seuraavat tuotteet:

a) määritetyillä alueilla tuotetut, myös nimityksellä "vino generoso" kutsutut väkevät laatuviinit, jotka on valmistettu hiivaketon alla ja:

- joiden kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 15 til-%, todellinen alkoholipitoisuus enintään 22 til-% ja sokeripitoisuus pienempi kuin 5 grammaa litrassa,
- jotka on saatu valkoisesta rypälemehusta, joka on peräisin 69 artiklassa tarkoitettujen joukosta valituista viiniköynnöslajikkeista ja jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 10,5 til-%,
- jotka on valmistettu lisäämällä niihin viinialkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 til-%;

b) määritetyillä alueilla tuotetut väkevät laatuviinit, joita myös kutsutaan nimityksellä "vino generoso de licor" ja:

- joiden kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 til-% ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 15 til-% ja enintään 22 til-%,
- jotka tuotetaan "vino generososta" lisäämällä siihen kuivuneista viinirypäleistä tehtyä osittain käynyttä rypälemehua, jota myös kutsutaan nimityksellä "vino dulce natural", tai tiivistettyä rypälemehua;

c) määritetyillä alueilla tuotetut punaiset väkevät laatuviinit:

- joiden kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 til-% ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 15 til-% ja enintään 22 til-%,
- jotka on valmistettu rypälemehusta, joka on peräisin 69 artiklassa tarkoitettujen joukosta valituista viiniköynnöslajikkeista ja jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 11 til-%,
- jotka on valmistettu lisäämällä käymisen aikana tai sen jälkeen:
  - i) joko viinistä tislattua neutraalia alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 til%,
  - ii) tai puhdistamatonta tuotetta, joka saadaan viinin tislaamisesta ja jonka alkoholipitoisuus on vähintään 70 til-%.

15. *Kuohuviini:* lukuun ottamatta 67 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, tuote, joka saadaan seuraavien ensimmäisestä tai toisesta alkoholikäymisestä:

- tuoreet rypäleet,
- rypälemehu,
- pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini,
- pöytäviini,
- tma-laatuviini, tai
- 68 artiklassa tarkoitetuin edellytyksin, tuontiviini,

ja jolle on ominaista, että säiliötä avattaessa purkautuu yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia ja johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään 20 °C:n lämpötilassa suljetuissa säiliöissä.

16. *Hiilihapotettu kuohuviini*: tuote:

- joka valmistetaan 67 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan säännösten mukaisesti pöytäviinistä,
- joka saadaan yhteisöstä,
- jolle on ominaista, että säiliötä avatessa purkautuu hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä

  ja
- johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa.

17. *Helmeilevä viini:* tuote:

- joka valmistetaan pöytäviinistä, tma-laatuviinistä tai pöytäviinin tai tma-laatuviinin valmistukseen soveltuvista tuotteista, jos näiden viinien tai tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 til-%,
- jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 til-%,
- johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa,
- jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

18. *Hiilihapotettu helmeilevä viini:* tuote:

- joka valmistetaan pöytäviinistä, tma-laatuviinistä tai tuotteista, jotka soveltuvat pöytäviinin tai tmalaatuviinin valmistukseen,
- jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 til-% ja jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 til-%,
- johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa,
- jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

19. *Viinistä valmistettu viinietikka*: viinietikka:

- joka valmistetaan ainoastaan viinin etikkakäymisellä, ja
- jonka kokonaishappopitoisuus on enintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

20. *Viinisakka:* viiniä sisältävien säiliöiden pohjalle käymisen jälkeen, varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen jäävä jäännös sekä tämän tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista johtuva jäännös.

Viinisakkana pidetään myös:

- rypälemehua sisältävien säiliöiden pohjalle varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen jäävää jäännöstä,
- tämän tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista johtuvaa jäännöstä.

21. *Puristejäännös:* tuoreiden rypäleiden puristamisesta jäävä jäännös, joka on käynyt tai käymätön.

22. *Piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini):* tuote, jota saadaan:

- vedessä maseroidun käyttämättömän puristejäännöksen käymisestä tai
- käyneen puristejäännöksen liuottamisesta vedessä.

23. *Tislausta varten väkevöity viini:* tuote:

- jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 18 til-% ja enintään 24 til-%,
- joka saadaan ainoastaan lisäämällä puhdistamatonta tuotetta, jota saadaan viinin tislaamisesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 86 til-%, sellaiseen viiniin, jossa ei ole jäännössokeria,

  ja
- jonka haihtuva happoisuus on enintään 1,5 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

LIITE II

ALKOHOLIPITOISUUDET

1. *Todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:* tuotteen sisältämän puhtaan alkoholin 20 °C:n lämpötilassa mitatun tilavuuden suhde tämän tuotteen kokonaistilavuuteen samassa lämpötilassa.

2. *Potentiaalinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:* tuotteen sisältämän puhtaan alkoholin 20 °C:n lämpötilassa mitatun tilavuuden, joka syntyisi, jos tuotteessa oleva sokeri kävisi kokonaan, suhde tämän tuotteen kokonaistilavuuteen samassa lämpötilassa.

3. *Kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:* todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettu määrä tilavuusprosentteina.

4. *Luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:* tuotteen kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina ennen väkevöintiä.

5. *Todellinen alkoholipitoisuus painoprosentteina:* tuotteen sisältämän puhtaan alkoholin painon suhde tuotteen kokonaispainoon.

6. *Potentiaalinen alkoholipitoisuus painoprosentteina:* tuotteen sisältämän puhtaan alkoholin painon, joka syntyisi, jos tuotteessa oleva sokeri kävisi kokonaan, suhde tämän tuotteen kokonaispainoon.

7. *Kokonaisalkoholipitoisuus painoprosentteina:* todellisen ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettu määrä painoprosentteina.

LIITE III

EDELLÄ 27 ARTIKLASSA TARKOITETUT PÖYTÄVIINITYYPIT

1. *Pöytäpunaviinityyppeihin kuuluvat:*

   a) muu kuin c alakohdassa tarkoitettu pöytäpunaviini, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 10 til% ja enintään 12 %; sitä kutsutaan "R I -tyypiksi";

   b) muu kuin c alakohdassa tarkoitettu pöytäpunaviini, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12,5 til-%, ja enintään 15 til-%; sitä kutsutaan "R II -tyypiksi";

   c) Portugieser-tyyppisestä viiniköynnöslajikkeesta peräisin oleva pöytäpunaviini; sitä kutsutaan "R III -tyypiksi".

2. *Pöytävalkoviinityyppeihin kuuluvat:*

   a) muu kuin b ja c alakohdassa tarkoitettu pöytävalkoviini, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 10 til-%, ja enintään 13 til-%; sitä kutsutaan "A I -tyypiksi";

   b) Sylvaner- tai Müller-Thurgau -tyyppisistä viiniköynnöslajikkeista peräisin oleva pöytävalkoviini; sitä kutsutaan "A II -tyypiksi";

   c) Riesling-tyyppisistä viiniköynnöslajikkeista peräisin oleva pöytävalkoviini; sitä kutsutaan "A III -tyypiksi".

LIITE IV

VIININVILJELYVYÖHYKKEET

1. *A-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:*

   a) Saksan liittotasavallassa muut viininviljelyalueet kuin B-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat;

   b) Belgiassa koko Belgian viininviljelyalue;

   c) Luxemburgissa koko Luxemburgin viininviljelyalue;

   d Alankomaissa koko Alankomaiden viininviljelyalue;

   e) Yhdistyneessä kuningaskunnassa koko Yhdistyneen kuningaskunnan viininviljelyalue.

2. *B-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:*

   a) Saksan liittotasavallassa Badenin alueen viiniviljelmät,

   b) Ranskassa sellaisissa departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavissa departementeissa seuraavilla alueilla sijaitsevat viiniviljelmät:

      - Elsass:
        Bas-Rhin, Haut-Rhin,

      - Lorraine:
        Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,

      - Champagne:
        Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

      - Jura:
        Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

      - Savoie:
        Savoie, Haute-Savoie,

      - Val de Loire:
        Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, sekä arrondissement de Cosne-sur-Loire -alueella ja département de la Nièvre -alueella olevat viiniviljelmät.

3. *C I a -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat Ranskassa:*

   a) departementit:
   Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère, Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta arrondissement de Cosne-sur-Loire – aluetta), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-etGaronne, Haute-Vienne, Yonne;

   b) département de Drôme -alueella sijaitsevat arrondissement de Valence et de Die -alueet (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar);

   c) département de l'Ardèche -alueella sijaitseva arrondissement de Tournon- alue sekä seuraavat kantonit: Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge ja Voulte-sur-Rhône.

4. *C I b -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat* Italiassa Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenten ja Bellunon provinssien viiniviljelmät.

5. *C II -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:*

   a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

      - departementit: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoineita Olette ja Arles-sur-Tech), Vaucluse,

      - siinä osassa département du Var -aluetta, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien paikallisten hallintoalueiden pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,

– arrondissement de Nyons – alueella ja département de la Drôme -alueen kantoneissa Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar,

– niissä département de l'Ardèche -alueen hallintoyksiköissä, jotka eivät kuulu 3 kohdan c alakohtaan;

b) Italiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät:

Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia, lukuun ottamatta provinssia Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria Veneto, lukuun ottamatta provinssia Belluno, ja mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponzianen saaret, Capri ja Ischia.

6. *C III a -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat* Kreikassa seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Thiran saari (Santorini).

7. *C III b -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:*

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

– Korsikan departementit,

– se osa département du Var -aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien paikallisten hallintoyksiköiden välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,

– département des Pyrénées-Orientales -alueella sijaitsevat kantonit Olette ja Arles-sur-Tech

b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria ja Liparin, Egadin ja Pelagian saaret;

c) Kreikassa sellaiset viiniviljelmät, jotka eivät kuulu 6 kohtaan.

8. Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti.

LIITE V

VIININTUOTANTOKYVYN KEHITYKSEEN LIITTYVÄT KÄSITTEET

a) *Raivaus*
juurten täydellinen poistaminen viiniviljelmäalueelta;

b) *istutus*
vartettujen tai varttamattomien viinitaimien tai viinitaimien osien lopullinen istuttaminen rypäletuotantoa tai viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatusta varten;

c) *paikkausistutus*
paikkausistutusluvan mukaisesti tehtävä viiniköynnösistutus;

d) *uusi istutus*
sellainen viiniköynnösistutus, joka ei ole c alakohdassa tarkoitetun paikkausistutuksen määritelmän mukainen;

e) *paikkausistutusoikeus*
oikeus istuttaa puhdasviljelmiä vastaavalle alueelle, joka on raivattu viiniköynnöksistä, tässä asetuksessa määritellyin edellytyksin uusia viiniköynnöksiä niiden kahdeksan viinivuoden aikana, jotka seuraavat alueella tehtyä asianmukaisesti ilmoitettua raivausta.

LIITE VI

LUETTELO SALLITUISTA ENOLOGISISTA KÄYTÄNNÖISTÄ JA KÄSITTELYISTÄ

1. Enologiset käytännöt ja käsittelyt, joita voidaan käyttää tuoreille rypäleille, rypälemehulle, osittain käyneelle rypälemehulle, tiivistetylle rypälemehulle ja käymistilassa olevalle uudelle viinille:

   a) ilmastus;

   b) lämpökäsittelyt;

   c) sentrifugointi ja suodatus inertillä suodatuksen apuaineella tai ilman sitä, jos sen käyttö ei jätä epätoivottuja jäännöksiä käsiteltyyn tuotteeseen;

   d) rikkidioksidin tai typen käyttäminen joko yksin tai yhteen sekoitettuina inertin tilan luomiseksi ja tuotteen käsittelemiseksi suojassa ilmalta;

   e) hiivan käyttäminen viiniyttämisessä;

   f) hiivan kehittymisen edistäminen yhden tai useamman seuraavan käytännön avulla:

      – lisäämällä:

        – diammoniumfosfaattia tai ammoniumsulfaattia enintään 0,3 g/l,

        – ammoniumsulfiittia tai ammoniumbisulfiittia enintään 0,2 g/l.

        Näitä tuotteita voidaan myös käyttää yhdessä kokonaisrajaan 0,3 g/l asti, kuitenkin noudattaen edellä mainittua 0,2 g/l rajoitusta,

      – lisäämällä tiamiinihydrokloridia enintään 0,6 mg/l, tiamiinina ilmaistuna;

   g) rikkidioksidin, kaliumbisulfiitin tai kaliummetabisulfiitin, jota kutsutaan myös kaliumdisulfiitiksi tai kaliumpyrosulfiitiksi, käyttäminen;

   h) rikkidioksidin poistaminen fysikaalisilla menetelmillä;

   i) valkoisen rypälemehun ja käymistilassa olevien uusien valkoviinien käsitteleminen enologiseen käyttöön tarkoitetulla hiilellä, ylärajan ollessa 100 g kuivaa tuotetta hehtolitrassa;

   j) kirkastaminen yhdellä tai usealla seuraavista enologiseen käyttöön tarkoitetuista aineista:

      – elintarvikegelatiini,

      – kalaliima,

      – kaliumkaseiini ja kaliumkaseinaatti,

      – eläinalbumiini,

      – bentoniitti,

      – silikonidioksidi geelimäisessä tai kolloidisen liuoksen muodossa,

      – kaoliini,

      – tanniini,

      – pektolyyttiset entsyymit;

   k) sorbiinihapon tai kaliumsorbaatin käyttäminen;

   l) viinihapon käyttäminen hapottamiseen 21 ja 23 artiklassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti;

   m) happamuuden vähentämiseksi yhden tai useamman seuraavan aineen käyttäminen 21 ja 23 artiklassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti:

      – neutraali kaliumtartraatti,

      – kaliumbikarbonaatti,

      – kalsiumkarbonaatti, joka saattaa sisältää pieniä määriä L (+) viinihapon ja L (–) omenahapon kaksoiskalsiumsuolaa,

      – kalsiumtartraatti tai viinihappo, 17 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuin edellytyksin;

   n) Aleppo-mäntypihkaan lisääminen 17 artiklan 3 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetuin edellytyksin.

2. Enologiset käytännöt ja käsittelyt, joita voidaan käyttää puhdistetun tiivistetyn rypälemehun valmistukseen tarkoitetulle rypälemehulle:

   a) ilmastus;

   b) lämpökäsittelyt;

   c) sentrifugointi ja suodatus inertillä suodatuksen apuaineella tai ilman sitä, jos sen käyttö ei jätä epätoivottuja jäännöksiä käsiteltyyn tuotteeseen;

   d) rikkidioksidin, kaliumbisulfiitin tai kaliummetabisulfiitin, jota kutsutaan myös kaliumdisulfiitiksi tai kaliumpyrosulfiitiksi, käyttäminen;

   e) rikkidioksidin poistaminen fysikaalisilla menetelmillä;

   f) käsitteleminen enologiseen käyttöön tarkoitetulla hiilellä;

   g) kalsiumkarbonaatin, joka saattaa sisältää pieniä määriä L(+) viinihapon ja L(–) omenahapon kaksoiskalsiumsuolaa, käyttäminen;

   h) ioninvaihtohartsien käyttäminen määriteltävin edellytyksin.

3. Enologiset käytännöt ja käsittelyt, joita voidaan käyttää sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetulle osittain käyneelle rypälemehulle, pöytäviinin valmistukseen soveltuvalle viinille, pöytäviinille, kuohuviinille ja tma-laatuviinille:

   a) sellaisen tuoreen, puhtaan ja liukenemattoman sakan käyttäminen, joka sisältää kuivan viinin äskettäin tapahtuneesta valmistuksesta peräisin olevia hiivoja, pienempinä kuin 5 %:n määrinä kuivissa viineissä;

   b) ilmastus tai argonin tai typen avulla tehty kuplittaminen;

   c) lämpökäsittelyt;

   d) sentrifugointi ja suodatus inertillä suodatuksen apuaineella tai ilman sitä, jos sen käyttö ei jätä epätoivottuja jäännöksiä käsiteltyyn tuotteeseen;

   e) rikkidioksidin, argonin tai typen käyttäminen joko yksin tai sekoitettuina, inertin tilan luomiseksi ja tuotteen käsittelemiseksi suojassa ilmalta;

   f) rikkidioksidin lisääminen, jos näin käsitellyn viinin rikkidioksidipitoisuus ei ole suurempi kuin 2 g/l;

   g) rikkidioksidin, kaliumbisulfiitin tai kaliummetabisulfiitin, jota kutsutaan myös kaliumdisulfiitiksi tai kaliumpyrosulfiitiksi, käyttäminen yhteisön säännösten mukaisin edellytyksin;

   h) sorbiinihapon tai kaliumsorbaatin lisääminen, jos nautittavaksi toimitetun käsitellyn tuotteen sorbiinihapon lopullinen pitoisuus ei ole suurempi kuin 200 mg/l;

   i) L-askorbiinihapon lisääminen enintään 150 mg/l;

   j) sitruunahapon lisääminen viinin stabilisoimiseksi, jos käsitellyn viinin lopullinen pitoisuus ei ole suurempi kuin 1 g/l;

   k) seuraavien aineiden käyttäminen hapottamisessa 21 ja 23 artiklassa tarkoitetuin edellytyksin:

      – viinihappo
        tai
      – omenahappo 15 artiklan 6 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyin edellytyksin;

   l) happamuuden vähentämiseksi yhden tai useamman seuraavan aineen käyttäminen 21 ja 23 artiklassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti:

      – neutraali kaliumtartraatti,

      – kaliumbikarbonaatti,

      – kalsiumkarbonaatti, joka saattaa sisältää pieniä määriä L(+) viinihapon ja L(–) omenahapon kaksoiskalsiumsuolaa,

      – kalsiumtartraatti tai viinihappo, 17 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuin edellytyksin;

   m) kirkastaminen yhdellä tai usealla seuraavista enologiseen käyttöön tarkoitetuista aineista:

      – elintarvikegelatiini,

      – kalaliima,

- kaliumkaseiini ja kaliumkaseinaatti,
- eläinalbumiini ,
- bentoniitti,
- silikonidioksidi geelimäisessä tai kolloidisen liuoksen muodossa,
- kaoliini;

n) tanniinin lisääminen;

o) valkoviinien käsitteleminen enologiseen käyttöön tarkoitetulla hiilellä, ylärajan ollessa 100 g kuivaa tuotetta hehtolitrassa;

p) seuraavat käsittelyt, määriteltävin edellytyksin:
- valkoviinin ja roseeviinin käsitteleminen kaliumferrosyanidilla,
- punaviinin käsitteleminen kaliumferrosyanidilla tai kalsiumfytaatilla 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

q) mesoviinihapon lisääminen enintään 100 mg/l;

r) arabikumin käyttäminen;

s) DL-viinihapon käyttäminen määriteltävin edellytyksin ylimääräisen kalsiumin saostamiseksi;

t) sellaisen pullossa käyneen kuohuviinin valmistuksessa, jonka erottaminen sakasta on tehty juoksuttamalla:
- kalsiumalginaattia,
  tai
- kaliumalginaattia,
  tai
- natriumalginaattia 17 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti;

u) puhtaiden allyyli-isotiosyaniitissa kastettujen parafiinilevyjen käyttö steriilin tilan luomiseksi, ainoastaan sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa tämä on perinteistä ja joissa sitä ei ole kansallisessa lainsäädännössä kielletty, jos se suoritetaan ainoastaan suuremmissa kuin 20 litran vetoisissa säiliöissä niin, ettei viiniin jää jälkeä allyyli-isotiosyanaatista;

v) kaliumbitartraatin lisääminen tartraatin saostumisen edistämiseksi;

w) kuparisulfaattikäsittely enintään 20 mg/l 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuin edellytyksin sekä jos näin käsitellyn tuotteen kuparipitoisuus ei ole suurempi kuin 1 mg/l.

LIITE VII

RYPÄLETÄYSMEHUN LISÄTYN SOKERIN JA LUONNOLLISEN SOKERIN KIINTEÄMÄÄRÄISET PITOISUUDET

Yhteisen tulli-tariffin nimike	Tavaran kuvaus	Sokerin kiinteämäärä-räiset pitoisuudet	
		Lisätty sokeri	Luonnol-linen sokeri
1	2	3	4
20.07	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (myös rypälemehu) ja kasvismehut, myös lisättyä sokeria sisältävät:		
	A. tiheys suurempi kuin 1,33 g/cm³ 20 °C:ssa:		
	I. viinirypälemehu (myös rypälemehu)		
	b) arvo enintään 22 ECUa/100 kg netto		
	1. lisättyä sokeria enemmän kuin 30 painoprosenttia sisältävä	49	15
	B. tiheys enintään 1,33 g/cm³ 20 °C:ssa:		
	I. viinirypälemehu (myös rypälemehu); omena- ja päärynämehu; omena- ja päärynä-mehun sekoitukset:		
	b) arvo enintään 18 ECUa/100 kg netto:		
	1. viinirypälemehu		
	aa) tiivistetty		
	11. lisättyä sokeria enemmän kuin 30 painoprosenttia sisältävä	49	15
	bb) muu		
	11. lisättyä sokeria enemmän kuin 30 painoprosenttia sisältävä	49	15

LIITE VIII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 337/79	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	27 artikla
3 artikla	28 artikla
3 a artikla	29 artikla
4 artikla	30 artikla
5 artikla	31 artikla
6 artikla	47 artikla
7 artikla	32 artikla
9 artikla	33 artikla
10 artikla	34 artikla
11 artikla	38 artikla
12 a artikla	42 artikla
12 b artikla	49 artikla
14 artikla	45 artikla
14 a artikla	46 artikla
14 b artikla	44 artikla
15 artikla	41 artikla
15 a artikla	43 artikla
16 artikla	52 artikla
17 artikla	53 artikla
18 artikla	54 artikla
19 artikla	55 artikla
20 artikla	56 artikla
21 artikla	57 artikla
22 artikla	58 artikla
23 artikla	59 artikla
24 artikla	60 artikla
25 artikla	61 artikla
26 artikla	62 artikla
27 artikla	2 artikla
28 artikla	3 artikla
29 artikla	4 artikla
29 a artikla	5 artikla
30 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
30 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta
30 artiklan 3 kohta	6 artiklan 4 kohta
30 a artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
30 a artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
30 a artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta
30 a artiklan 3 a kohta	7 artiklan 5 kohta
30 a artiklan 4 kohta	7 artiklan 6 kohta
30 b artikla	8 artikla

Asetus (ETY) N:o 337/79	Tämä asetus
30 c artikla	9 artikla
30 d artikla	10 artikla
30 e artikla	11 artikla
30 f artikla	12 artikla
31 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
31 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
31 artiklan 3 kohta	13 artiklan 3 kohta
31 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 5 kohta
31 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	67 artiklan 7 kohta
31 a artikla	14 artikla
32 artikla	18 artikla
33 artikla	19 artikla
33 a artikla	20 artikla
34 artikla	21 artikla
35 artikla	22 artikla
36 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	23 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
36 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	23 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
36 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	23 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
36 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	23 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
36 artiklan 1 kohdan viides alakohta	23 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
36 artiklan 1 kohdan kuudes alakohta	23 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
36 artiklan 2 kohta	23 artiklan 3 kohta
36 artiklan 3 kohta	23 artiklan 4 kohta
37 artikla	24 artikla
38 artikla	16 artiklan 2 kohta
39 artikla	35 artikla
40 artikla	36 artikla
40 a artikla	37 artikla
41 artikla	39 artikla
41 a artikla	40 artikla
41 c artikla	48 artikla
42 artikla	25 artikla
43 artiklan 1 kohta	16 artiklan 3 kohta
43 artiklan 2 kohta	16 artiklan 4 kohta
43 artiklan 3 kohta	16 artiklan 5 kohta
43 artiklan 3 a kohta	16 artiklan 6 kohta
43 artiklan 4 kohta	16 artiklan 7 kohta
43 artiklan 5 kohta	16 artiklan 8 kohta
43 artiklan 6 kohta	16 artiklan 9 kohta
44 artikla	65 artikla
45 artikla	66 artikla
46 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	15 artiklan 1 kohta
46 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	16 artiklan 1 kohta
46 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	15 artiklan 3 kohta
46 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta
46 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	17 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

Asetus (ETY) N:o 337/79	Tämä asetus
46 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
46 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta	17 artiklan 2 kohta
46 artiklan 3 kohdan viides alakohta	
kuudes alakohta	17 artiklan 3 kohta
46 artiklan 4 kohta	15 artiklan 4 kohta
46 artiklan 5 kohta	15 artiklan 5 kohta
46 artiklan 6 kohta	15 artiklan 6 kohta
47 artikla	26 artikla
48 artiklan 1 kohta	54 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
48 artiklan 2 kohta	67 artiklan 1 kohta
48 artiklan 3 kohdan a alakohta	67 artiklan 2 kohta
48 artiklan 3 kohdan b alakohta	13 artiklan 4 kohta
48 artiklan 3 kohdan c alakohta	13 artiklan 4 kohta toinen alakohta
48 artiklan 4 kohta	6 artiklan 3 kohta
48 artiklan 4 kohta	7 artiklan 4 kohta
48 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	67 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
48 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	67 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
48 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta	67 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
48 artiklan 5 kohdan neljäs alakohta	67 artiklan 4 kohta
48 artiklan 5 kohdan viides alakohta	67 artiklan 5 kohta
48 artiklan 5 kohdan kuudes alakohta	
seitsemäs alakohta	67 artiklan 6 kohta
kahdeksas alakohta	
48 artiklan 6 kohta	67 artiklan 8 kohta
48 a artikla	68 artikla
49 artikla	69 artikla
50 artiklan 1 kohta	70 artiklan 1 kohta
50 artiklan 2 kohta	70 artiklan 2 kohta
50 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	70 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
50 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	70 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
50 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	70 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
50 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta	70 artiklan 4 kohta
50 artiklan 3 kohdan viides alakohta	70 artiklan 5 kohta
50 artiklan 3 kohdan kuudes alakohta	70 artiklan 6 kohta
50 artiklan 4 kohta	70 artiklan 7 kohta
50 artiklan 5 kohta	70 artiklan 8 kohta
51 artikla	73 artikla
52 artikla	63 artikla
53 artikla	71 artikla
54 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	72 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
54 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	72 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
54 artiklan 2 kohta	72 artiklan 2 kohta
54 artiklan 3 kohta	72 artiklan 3 kohta
54 artiklan 4 kohta	72 artiklan 4 kohta
54 artiklan 5 kohta	72 artiklan 5 kohta
55 artikla	64 artiklan 1 kohta
56 artikla	50 artikla

Asetus (ETY) N:o 337/79	Tämä asetus
57 artikla	51 artikla
59 artikla	76 artikla
60 artikla	75 artikla
61 artikla	77 artikla
62 artikla	78 artikla
63 artiklan 1 kohta	64 artiklan 2 kohta
63 artiklan 2 kohta	74 artiklan 1 kohta
63 artiklan 3 kohta	74 artiklan 2 kohta
64 artikla	79 artikla
64 a artikla	80 artikla
65 artikla	81 artikla
66 artikla	82 artikla
67 artikla	83 artikla
68 artikla	84 artikla
69 artikla	85 artikla
70 artikla	86 artikla
71 artikla	87 artikla
Liite I	Liite II
Liitteessä II oleva 1 kohta	Liitteessä I oleva 1 kohta
Liitteessä II oleva 2 kohta	Liitteessä I oleva 2 kohta
Liitteessä II oleva 3 kohta	Liitteessä I oleva 3 kohta
Liitteessä II oleva 3 a kohta	Liitteessä I oleva 4 kohta
Liitteessä II oleva 4 kohta	Liitteessä I oleva 5 kohta
Liitteessä II oleva 5 kohta	Liitteessä I oleva 6 kohta
Liitteessä II oleva 5 a kohta	Liitteessä I olevan 7 kohdan a alakohta
Liitteessä II oleva 5 a kohta	Liitteessä I olevan 7 kohdan b alakohta
Liitteessä II oleva 6 kohta	Liitteessä I oleva 8 kohta
Liitteessä II oleva 7 kohta	Liitteessä I oleva 9 kohta
Liitteessä II oleva 8 kohta	Liitteessä I oleva 10 kohta
Liitteessä II oleva 9 kohta	Liitteessä I oleva 11 kohta
Liitteessä II oleva 10 kohta	Liitteessä I oleva 12 kohta
Liitteessä II oleva 11 kohta	Liitteessä I oleva 13 kohta
Liitteessä II oleva 12 kohta	Liitteessä I oleva 14 kohta
Liitteessä II oleva 13 kohta	Liitteessä I oleva 15 kohta
Liitteessä II oleva 14 kohta	Liitteessä I oleva 16 kohta
Liitteessä II oleva 15 kohta	Liitteessä I oleva 17 kohta
Liitteessä II oleva 16 kohta	Liitteessä I oleva 18 kohta
Liitteessä II oleva 17 kohta	Liitteessä I oleva 19 kohta
Liitteessä II oleva 18 kohta	Liitteessä I oleva 20 kohta
Liitteessä II oleva 19 kohta	Liitteessä I oleva 21 kohta
Liitteessä II oleva 20 kohta	Liitteessä I oleva 22 kohta
Liitteessä II oleva 21 kohta	Liitteessä I oleva 23 kohta
Liite III	Liite VI
Liitteessä III oleva 1 a kohta	Liitteessä VI oleva 2 kohta
Liitteessä III oleva 2 kohta	Liitteessä VI oleva 3 kohta
Liitteessä III olevan 2 kohdan v alakohta	Liitteessä VI olevan 3 kohdan u alakohta

Asetus (ETY) N:o 337/79	Tämä asetus
Liitteessä III olevan 2 kohdan w alakohta	Liitteessä VI olevan 3 kohdan v alakohta
Liitteessä III olevan 2 kohdan x alakohta	Liitteessä VI olevan 3 kohdan w alakohta
Liite IV a	Liite V
Liitteessä IV a oleva a alakohta	Liitteessä V oleva a alakohta
Liitteessä IV a oleva b alakohta	Liitteessä V oleva b alakohta
Liitteessä IV a oleva c alakohta	Liitteessä V oleva e alakohta
Liitteessä IV a oleva d alakohta	Liitteessä V oleva c alakohta
Liitteessä IV a oleva e alakohta	Liitteessä V oleva d alakohta
Liite VI	Liite VII

Asetus (ETY) N:o 340/79	Tämä asetus
1 artikla	Liitteessä III oleva 1 kohta
2 artikla	Liitteen III oleva 2 kohta
3 artikla	27 artiklan 5 kohta